SATIRE

POPORANE ROMÂNE

ADUNATE

DE

S. FL. MARIAN

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE

BUCURESCI

EDITURA LIBRĂRIEI SOCECŬ & Comp.

Calea Victorieĭ 21

1893.

BUCURESCI
Stabilimentul grafic I. V. Sococŭ
[38225].

PRECUVÊNTARE.

Am dat poesiilor cuprinse în volumul de faţă numele de *Satire* din causă că până acuma n'am aflat nicĭ un termin poporan, care ar fi maĭ corespundĕtoriŭ cuprinsuluĭ acestor producţiunĭ haslii ale poporuluĭ nostru.

Unele satire, şi maĭ ales acelea, carĭ sunt compuse câte din şepte şi opt silabe cadenţate, precum sunt bună oară celea despre Românĭ, adeseorĭ se cântă, celelalte însă, şi cu deosebire celea despre Jidovĭ şi Ţiganĭ nu se cântă nicĭ odată, ci numaĭ se recitează.

Toate satirele însă, fără deosebire, aŭ de scop de a lua peste picior şi-a sbiciui într'un chip sarcastic, împungĕtoriŭ şi muşcătoriŭ toate scăderile, deprinderile şi năravurile cele stângace şi rele atât ale persoanelor singuratice cât şi ale naţiunilor, carĭ aŭ venit şi maĭ vin şi astădĭ în atingere cu Românii.

Până acuma s'aŭ adunat şi publicat numaĭ foarte puţine satire, şi maĭ ales de-acelea, carĭ ating pre naţiunile străine.

Volumul de faţă e decĭ cel dintâiŭ, după cât sciŭ eŭ, care cuprinde în sine numaĭ satire şi anume atât despre Românĭ cât şi despre alte naţiunĭ.

Drept aceea mulţămesc din adâncul inimeĭ mele tuturor P. T. Domnĭ, carĭ mi-aŭ dat mână de-ajutoriŭ ca să pot scoate la lumină o parte mică, cât s'a putut, şi dintr'această specie de poesie poporană, care până acuma a fost prea puţin băgată în seamă.

Succava, $^{14}/_{26}$ *Noemvrie 1893*.

S. Florea Marian.

ROMÂNII DESPRE ROMÂNI.

BĂRBATUL ŞI NEVASTA.

— Nevastă! de unde escĭ,
Cu bărbatu cum trăescĭ?
— Ia cum a dat Dumneḑeu,
Şi maĭ bine şi maĭ reu,
Şi maĭ reŭ şi şi maĭ bine,
Cum trăesc şi alţi 'n lume!
Chiar şi erĭ, lua-l-ar dracu,
Puţin de nu mi-a spart capu;
Demineaţă până 'n prânḑ
De treĭ orĭ de cap m'a prins,
Şi din prânḑ până 'n ojină
M'a bătut fară de vină,
Ear' colea pe la gustare
El eară în cap îmı sare!
Eu ḑic: aĭ minte bărbate!
Şeḑĭ frumos şi nu mĕ bate,
Că eu nu-s ca altele
Să cutrier crîşmele,

Ci tu eştĭ cel vinovat,
Că de când m'am măritat
Numaĭ prin crîşme mi-aĭ stat
Şi de mine n'aĭ cătat,
Cum poţĭ dar', bătut de stele,
Să mĕ baţĭ fără de jele,
Dacă nu-ţĭ fac nicĭ un rĕŭ,
Nicĭ nu-ţĭ ḑic nemică eŭ?
Dar' bărbatu meŭ ce face?
Nicĭ vorbesce, nicĭ nu tace,
Fără prinde-a mĕ mustra
Şi din gură a striga:
— Alt rĕŭ tu nu mi-aĭ făcut,
Făr' aĭ pĭerdut ce-am avut,
Te-am lăsat, nu te-am bătut,
Te-am lăsat în frâu tĕŭ
Şi te-aĭ făcut lucru rĕŭ
Şi-acum saĭ în capu meŭ!
— Eŭ în cap cum să nu-ţĭ sar
Dacă eştĭ un uliţar!
Cum te scolĭ deminicĭoară
Tu te ducĭ şi nu viĭ eară
Până colea către seară,
Seara viĭ făr' de curea;
Cum n'oiŭ fi straşnică rea
Pentru muncuşoara mea?

Dar' bărbatu nu-mĭ dă pace.
El tot maĭ rĕŭ mi se face.
Eŭ caut să mi-l îmbun
Şi bucate 'n masă-ĭ pun.
Iĭ pun bucate pe masă,
El mĕ ia de pĕr prin casă;
Eŭ îĭ daŭ zamă de puiu,
El cată la biciŭ în cuiŭ;
Eŭ îĭ daŭ zamă de pesce
El cu biciu mĕ croesce;
Eŭ daŭ să fug pe fereastă,
El strigă: ian stăĭ nevastă!
Şi-mĭ maĭ arde câte-va,
Spatele de-mĭ rĕsuna.
Iĭ daŭ zamă de găină,
El caută tot pricină;
Il îmbiĭ cu lapte dulce,
El mĕ sudue de cruce;
Eŭ îĭ daŭ un blid cu lapte
El îmĭ dă cu palma 'n spate.
Nu sciŭ palm' a fost orĭ pum,
Că din spate-mĭ eşia fum!
Eŭ îĭ fac pat să se culce,
El ia puşca să mĕ 'npusce,
Dar' se 'mpiedică 'n podele
Puşca cade pe oţele.

Eŭ mĕ suĭ pe vetrişoară,
El mĕ ia de cârpuşoară;
Eŭ mĕ suĭ sus pe cuptĭoriŭ,
El îmĭ dă de vr'o cincĭ orĭ
Şi pe vatră
Num' odată,
Ear' pe pat
Nenumĕrat!
Când a fost în urma oară,
El mĕ ia de cap şi-afară,
Pe uşă că mĕ 'mbrâncesce
Şi 'ntr'o groapă mĕ trântesce,
Intr'o groapă cu urzicĭ,
Trupu meŭ tot e beşicĭ.
Dar' slavă luĭ Dumnedeŭ,
Că n'a fost alt-cum maĭ rĕŭ!

LELIŢA ŞI BĂDIŢA.

— Leliţă, leliţă hăĭ!
Dragĭ mi-s ochişoriĭ tĕĭ,
Dragă-mĭ e statura ta,
Dragă-mĭ eştĭ şi te-aşĭ lua,
Dar' ce folos, că-ţĭ lipsesc
Toate câte-ţĭ trebuesc.
Ce folos că-mĭ eştĭ drăguţă,
Dacă nu-s în pod grăunţe:
Poţĭ âmbla 'n pod şi desculţă,
Că nu te'nghimpĭ în grăunţe,
Poţĭ âmbla 'n pod cu lumină,
Că nu-ĭ maĭ da de slănină,
Poţĭ âmbla şi cu opăiţ,
Că nu-ĭ maĭ da de cârnaţ,
Poţĭ âmbla cu mâna 'n şoldurĭ
Că nu te-ĭ păli de stogurĭ,
Poţĭ âmbla pe unde-ĭ vrea
Că de nemic nu-ĭ maĭ da!
Lângă şură nu-ĭ strânsură
Cât să iee-un puiŭ în gură!

— Bade, bădişoru meŭ!
Drag îmĭ este portu tĕŭ,
Drag îmĭ eştĭ, cum ţi-s şi eŭ,
Dar' ce folos e din tine,
Dacă n'aĭ ce se cuvine!
Ce folos de curea lată
Dacă nu-s boĭ în poiată!
Ce folos că aĭ curea,
Dacă nu-s părale 'n ea!
Ce folos de cuşmă lungă
Dacă nu-s părale 'n pungă
Şi malaiŭ destul s'ajungă,
De doru malaiuluĭ
Sarĭ în vêrvu scaiuluĭ
Şi de doru lapteluĭ
Sarĭ în vêrvu garduluĭ,
Ear' de doru smêntâniĭ
Sarĭ în fundu fôntâniĭ!
— Leliţă, sufletu meŭ!
Sciĭ ce m'am resgândit eŭ?
Tot pe tine să te ieŭ.
Vino dar' să ne 'nsoţim
Că noĭ bine ne lovim
Şi la stat şi la purtat
Şi la dulce sărutat,

Şi la ochĭ, şi la sprâncene,
Ca doĭ porumbaşĭ la pene.
Vino, puĭcă, după mine,
Dacă vreĭ să-ţĭ fie bine;
Desculţă nu te-oiŭ purta,
Că tu singură-ĭ âmbla,
La moară nu te-oiŭ mâna,
Nu te-ĭ duce, nu-ĭ mânca!
— Merge-aşĭ, bade, după tine,
Dar' pămêntu nu mĕ ţine,
Că ţi-ĭ casa jelitoare
Şi de pâne şi de sare
Şi de câte-s pe sub soare,
Şi de pâne şi de unt
Şi de câte-s pe pămênt!
— Leliţă, leliţa mea!
De-acestea grijă n'avea,
Ci de vreĭ să-ţĭ fie bine
Vino, dragă, după mine,
Că te-oiŭ ţinea foarte bine
Şi cu mere şi cu pere
Şi cu bota peste şele,
Cu slănină şi curechiŭ
Şi cu pumnu la urechĭ!

PUICUŢA BĂDIŢIĬ.

Cuconiţă de la ţară!
Ce ţi-am spus eŭ ţie-asară?
Să-mĭ scoţĭ şaua din cămară
Şi să mi-o puĭ pe doĭ caĭ
Să mĕ duc în sus la raiŭ
Să vĕd pe puicuţa mea
Cea frumoasă, ochişea,
Care s'a iubit cu mine
Pân' nu mĕ iubĭam cu tine.
Şaua pe doĭ caĭ mi-am pus
Şi la raiŭ în sus m'am dus,
Şi la raiŭ când am ajuns
Raiul era încuiat,
De treĭ orĭ am genunchiat
Raiul mi s'a descuiat
Şi-un ânger, cum m'a zărit,
Inainte mi-a ĭeşit
Şi din gură mi-a vorbit:
— Of! suflete năcăjite,
Năcăjite şĭ-amărîte!

Tu aicĭ la ce-aĭ venit,
Că pentru noĭ n'aĭ slujit?
Eŭ ângeruluĭ i-am spus
Şi din gură i-am respuns:
— Ângeraşule! fă bine
Şi mĕ lasă 'n raiŭ pe mine,
Că n'am făcut rĕŭ la nime.
Eŭ doniţa n'am uscat,
Nicĭ cal de ham n'am luat,
Nicĭ boŭ de jug n'am furat,
N'am furat, n'am omorît,
Nicĭ la drumurĭ n'am bătut,
Făr' am fost om lăcomos,
Mi-a plăcut tot ce-ĭ frumos!
Ângeru m'a ascultat
Şi'n raiŭ el că m'a lăsat.
Eŭ în raiŭ când am întrat,
Ce-am vĕḑut, m'am bucurat:
In mijlocul raiuluĭ,
Raiuluĭ frumosuluĭ,
Era masă rotilată
De ângerĭ împrejurată,
Chipurĭ albe curăţite
Tot de popa spovedite,
De pĕcate ispăsite.
Dar' eŭ, orĭ cât m'am uitat,
Pe-a mea puică n'am aflat.

De la raiu că mĕ luaĭ
Şi 'napoĭ că mĕ 'nturnaĭ,
Mĕ duseĭ în jos la iad.
Iadu era încuiat.
Bine n'am îngenunchiat
Iadu mi s'a descuiat.
Şi dracii, cum m'aŭ vĕḑut,
Tare bine le-a parut,
La mine se repeḑea
Cincĭ de mână me trăgea,
Cincĭ de spate mĕ 'mpingea,
Ceĭ maĭ mulţĭ loc îmĭ făcea.
Şi 'n iad eŭ când am intrat,
Ce-am vĕḑut m'am spăriat:
Chipurĭ negre ne'ngrijite
De popa nespovedite,
De pĕcat neispăsite;
Chipurĭ negre şi-afumate
Tot de popa blăstĕmate.
Vĕḑuĭ vornici, vorniciţe,
Cărând apă la drăciţe,
Dregatoriĭ satuluĭ
Tăind lemne draculuĭ.
Mĕ uitaĭ într'o zăbrea
Veḑuĭ şi pe puĭca mea
Care m'am iubit cu ea

In copilăria mea,
Rezemată de-o nuea
Şeḑênd Iuda lângă ea,
Cu biciŭ de foc mi-o bătea
Şi din gură mi-ĭ ḑicea:
— Spune, mândr', adevĕrat,
Dracu pân' nu te-a luat,
Câţĭ voinicĭ aĭ sărutat?
Puica mea sus că sărea,
Dragostea că şi-o spunea
Şi din gur'aşa ḑicea:
— Numaĭ nouĕ
In cisme nouĕ,
Numaĭ cincĭ
Cu opincĭ,
Numaĭ doĭ
Cu cĭoarecĭ noĭ,
Ceĭalalţĭ câţĭ aŭ maĭ fost
Cine-ĭ poate sci de rost?
Fostu-mĭ-a când mi-a fost bine,
Dar acuma vaĭ de mine,
C'am rĕmas în pat de-aramă
Unde-şĭ daŭ fetele samă,
Şi-am rĕmas în pat de-argint
Unde-şĭ daŭ fetele rênd!

VĔDANA SUPĔRATĂ.

Celea 'naltă sprîncenată
A fost astă-ḑĭ la spovadă
Şi s'a întors supĕrată,
Că de supĕrare mare
De-abia mergea pe cărare.
Eŭ alerg la dênsa 'ndată
Să vĕd de ce-i supĕrată
Şi s'o 'ntreb: ce s'a 'ntêmplat?
Ce canon popa i-a dat?
Toaca, toaca la fereastă,
A casă eştĭ, mĕĭ nevastă?
— Da! a casă-s, staŭ pe vatră,
Nu maĭ pot de supĕrată,
C'am venit de la spovadă!
— Eĭ şĭ-apoĭ?... ce s'a 'ntêmplat?
— Ia popa canon mi-a dat
Să nu ţin drăguţ în sat,
Nici holteiŭ nicĭ însurat,
Că mi-a fi mare pĕcat.

Ḑică popa ce-a sci el,
Eŭ nu las năravu meŭ!
Protopopu-ĭ protopop
Şi'ncă are şepte opt,
Şi vlădica că-ĭ vlădică
Şi'ncă are ibovnică,
Dar' eŭ, o biată vădană
Să n'am un drăguţ de samă?
Pămêntu, când e uscat,
C'o ploae nu-ĭ săturat,
Dară eŭ, că n'am bărbat,
Să n'am un drăguţ în sat?

BADEA ŞI LELEA.

Frunḑă verde baraboiŭ,
Lelea cea cu cămeşoiŭ
Şi cu coḑile 'napoĭ
Par'că-ĭ fată de strigoiŭ;
Lelea cu coḑile 'ntoarse
Nu maĭ mâne-o noapte-a casă,
Mâne'n podu grajdiuluĭ
Cu praşcăiĭ satuluĭ:
Numaĭ doĭ
Cu iţarĭ noĭ,
Numaĭ cincĭ
Cu opincĭ
Numaĭ nouĕ
In cămeşĭ nouĕ,
Ceĭalalţĭ câţĭ or maĭ fi
Numaĭ dracu-ĭ poate sci!
— Frunḑă verde pădureţ,
Badea cel cu pĕrul creţ

Şi cu gându 'n ḑece părţĭ
Nicĭ când pe-a casă nu-l veḑĭ.
Badea cel cu cuşmă lungă
N'are nicĭ un ban în pungă,
Maĭ bine maĭ rotungĭoară
Că staŭ baniĭ grămăgĭoară.
Că el câţĭ banĭ a avut
Cu mândrele ĭ-a bĕut
Cu mândrele din Galaţĭ
Cu perciuniĭ rătezaţĭ,
Acolo-s baniĭ băgaţĭ
Şi-s băgaţĭ nenumĕraţĭ.
Badea cu cuşmă 'nainte
Vara fără de merinde;
Badea cu cuşmă 'napoĭ
Earna făr' de păpuşoĭ.
Frunḑă verde de-alunică
Cată 'n pungă nu-ĭ nemică
Nicĭ griţarĭ, nicĭ părăluţe
N'are ce da la drăguţe,
Nicĭ părale, nicĭ griţarĭ,
N'are ce da la scripcarĭ!

NEVASTA FRUMOASĂ.

Puĭculiţa mea frumoasă
Purceseĭ sara de-a casă,
Purceseĭ prin bătătură
Cu luleaua—aprinsă 'n gură
Tot ḑicênd în gândul meŭ:
De-ar da bunul Dumneḑeŭ
Să se facă dealul şes
Să vĕd pe unde-am purces.
Purceseĭ să vin la tine,
Pĭerduĭ calea, vaĭ de mine,
Fiind vremea nouroasă,
Nouroasă şi ploioasă
Şi cărarea lunecoasă
Nimeriĭ la altă casă
La nevasta cea frumoasă
Cu bărbatul nătărăŭ,
Cu căţelul nu prea rĕŭ,
C'acolo-ĭ sufletul meŭ.

Şi cum nimeriĭ şi calc
Cu picĭorul peste prag
Nevasta mĕ şi simţesce
Iute spre prag se pornesce
Şi mĕ 'ntreabă: ce-ĭ, ce vreŭ,
Ce caut aşa târḑiŭ?
Eŭ spuseĭ: cat apă rece,
Doar' mincĭuna mi se trece.
Dar' nevasta îmĭ şoptesce
Şi din gur'a şa-mĭ vorbesce:
— Trandafir bătut în masă,
Aḑĭ nu-ĭ face umbră'n casă,
C'amârîtul de oboroc
Şovêrnog şi têrfălog
Şede lungit lângă foc
Şi-şĭ uscă obĭelele
Şi-şĭ coace lulelele
Bate-mi-l-ar stelele!
Trandafir mândru 'nflorit,
Du-te de unde-aĭ venit,
Du-te-a casă 'n astă sară,
Şi vină tu mâne eară,
C'oborocu-a fi la moară,
El la moară că va fi
Şi noĭ atuncĭ ne-om ĭubi!

Dar' oborocul ce face?
El nu şede, nicĭ nu tace,
Ci tot una se 'nvêrtesce,
Obĭelele 'mpăturesce,
Lulele le prăjesce
Şi din gură troncănesce:
— Mĕĭ nevastă, mie-mĭ cânţĭ,
Mie-atâta îmĭ descânţĭ?

Nevasta că mi-l privesce
Şi din gur'aşa-ĭ vorbesce:
— Omule! ţie nu-ţĭ cânt,
Vide-te-aşĭ pus în mormênt,
D'aşa merge cântecul
Bată-te 'ntunericul!

TÂNGUIREA VĔDUVEĬ.

Icĭ e tină, icĭ e glod,
Icĭ e bărbatul meŭ mort,
Icĭ tocmaĭ în ăst hîrtop.
Ce să fac ca să-l desgrop?
Dar' de cât l-oĭŭ desgropa
Maĭ bine-oĭŭ bè şĭ-oĭŭ mânca
Şi de jale voĭŭ juca,
Voĭ juca şĭ-oĭŭ tot cânta,
Pân' el în groap'a crepa.
Icĭ e glod şi icĭ e tină,
Icĭ e scumpa mea hodină,
Icĭ e mormințelul luĭ
Şĭ-am să joc al draculuĭ
De mirarea satuluĭ.
Icĭ e tocmaĭ unde joc
Dragostea mea cea cu foc,

Icĭ doarme cu mânĭ la pĭept,
Ce să fac ca să-l deştept?
Dar' de cât l-oĭŭ deştepta
Eŭ voĭŭ juca şĭ-oĭŭ cânta:
Dormĭ, dormĭ bărbăţelul meŭ,
Ierte-mi-te Dumneḑeŭ,
Dormĭ, dormire-aĭ somnu lung,
Că câte-am tras îmĭ ajung.
Icĭ e bărbăţelul meŭ,
Icĭ tocmaĭ unde joc eŭ,
Şi nu sciŭ ce foc m'aşĭ face
Doară s'ar putè întoarce?
Dar' de cât s'a înturna
Eŭ maĭ bine voĭŭ ruga
Pe popa şi dascalul
Să-ĭ cetească *poĭcapul*
Să-ĭ mânânce prasnicul,
Că eŭ prasnic am să-ĭ fac
Din coarnele unuĭ ţap,
Ear' din cărniţa cea grasă
Mĭ-oĭu face mie o masă,
Din cărniţa cea maĭ multă
Mĭ-oĭŭ face un pic de nuntă.
Şĭ-oĭŭ vinde cojoacele
Ca să-ĭ fac soroacele
Prin toate crâşmuţele.

Şĭ-am să daŭ o pălărie
Să-ĭ ceteasc'o liturghie
Coalea'n colţ la chir Ilie.
Şĭ-am să-ĭ vênd ismenele
Şĭ-am să-ĭ port pomenele,
Pân' l-or lua Ielele.
Şĭ-am să-ĭ vênd mănuşele
Şĭ-am să-ĭ port şi slujbele
Prin toate crâşmuţele.
Şĭ-am să-ĭ daŭ *hosmetele*
Ca să-l plângă fetele.
Şĭ-am să-ĭ daŭ cĭobotele
Să-l bocească mândrele,
Şĭ-am să-ĭ daŭ opincele
Să-l bocească mâţele
Prin toate cotruţele,
Şĭ-am să-ĭ daŭ şi pĭeptarul
Să-l plângă handatarul!

ŢESĂTOAREA PÂNḐELOR.

La crâşmă, la făgădău,
Mĕ 'ntâlniĭ cu socru-meu.
Socru-meŭ cum me vedea
El din gur'aşa mĭ ḑicea:
— Tinere! ıe fata mea,
Ţĭ-oĭu da şese boĭ cu ea
Şi moşie câtă-ĭ vrea!
— Să-mĭ daĭ şese lângă şese,
Fata ta nu scie ţese,
Mami-ĭ trebe ţesetoare,
Fata ta-ĭ scurtă 'n picĭoare!
— Eŭ ĭ-oĭu pune catalige,
Şĭ-a ajunge la talpige!
— De ĭ-aĭ pune, ce ı-aĭ pune,
Fata ta nu-ĭ pentru mine;
De frumoasa nu-ĭ dau baıu,
Că-ĭ cu dinţiĭ ca la caĭ,

De-o sută cindecĭ de aĭ,
Nu poate roade mălaiu.
Nu vedĭ, că-ĭ hîdă de tot,
La ce-o maĭ scoţĭ la norod,
Ce n'o puĭ la fum în pod?
Un prĭetin că nĭ-audia
Şi din gur' aşa-mĭ dicea:
— De ţi-ĭ voĭa s'o ĭeĭ bună
N'o alege la strînsură,
Mergĭ acasă şĭ-o ochesce
Şi-ĭ vede-o ce plătesce.
De-ĭ vedea grinda 'ncărcată,
Ie-o, meĭ, că-ĭ bună fată,
Dar' de-ĭ vedea grinda goala
Las'o la mă-sa să moară!
— In grindă poţĭ tot toca,
In ladă fă orĭ ce-ĭ vrea,
Că nemică nu-ĭ afla.
Pĭeptenile şi-oglinda
Atâta are şi ea.
Tot se cata în oglinda
Şi gunoĭu-ĭ până 'n grinda.
Poţĭ pune boi la tânjală
Ca să scoţĭ gunoĭu-afara.
Dar' eĭ prea puţin îĭ pasă,
Că-ĭ slută şi gunoioasă,

Ea mâne-sa-ĭ ḑice-aşa:
Vinde, maică, ce-ĭ putea,
Vinde, maĭcă, doĭ purceĭ
Şi îmĭ cumperă cerceĭ,
Vinde, maĭcă, douĕ reţe
Şi îmĭ cumperă *bârneţe*,
Bârneţe în patru iţe
Şi cameşă cu altiţă
La poale cu găurele
Şi 'mprejur cu floricele
Ca să fie toată puĭ,
Că pe grindă alta nu-ĭ.
Vinde, maică, mânḑa ta
Şi-mĭ pornesce ursita,
Ca doară m'oĭu mărita,
Că-s betrână ca maĭca.
Frunḑă verde de mătreaţă
Haĭ, mămuţă, de mĕ 'nvaţă
Cum să daŭ cu vatala
Să fac pânḑa ca ghĭaţa,
Subţirică ca laiţa,
Netedă ca şi scoarţa
Precum făceaĭ Dumnĭa-ta,
Când eraĭ de sama mea!
Prĭetinul meu ce făcea?
El din gur' asa ḑicea:

— Asta-ĭ mândra mândrelor,
Ţesetoarea pânḑelor,
Ţes' un cot
Fuga 'n pod,
Ţes' un lat
Fuga 'n pat,
Pànă ţes' un cot de pânḑa
Manânc' o vadră de brànḑa
Şĭ-o pătrare de grăunţe
Şı-o berbincıoara de lapte
Ce-o pot duce opt în spate!

JUDECATA VORNICULUI.

Trandafir de la Suceavă,
Trece lelea, nu mĕ'ntreabă,
Pare c'aşı fi un pribag
Nu ĭ-aşĭ fi fost nicĭ când drag.
Trece lelea mânioasă:
S'a bătut cŭ-a lor a casă;
Trece pân' la vornicu
Să-şĭ părască bărbatu,
Că el a fost la cosit,
Ea acasă s'a greşit
Şi cu altu s'a iubit,
S'a ĭubit, s'a drăgostit.
Barbatu că mĭ-a gasit'o
Şi frumos mĭ-a pălmui-t'o
De ĭ-a trecut de iubit,
De ĭubit, de drăgostit.

Trece lelea şi se duce
Şi la vornic cum ajunge
Vornicu aşa mi-ĭ ḑice:
— Ce caţĭ, nevastă, pe-aice?
Eară lelea mi-ĭ respunde
C'un glas jelnic, ce pătrunde:
— Vornicele, când ţĭ-oĭu spune,
Multe pătimesc în lume,
Maĭ mult rele de cât bune,
Că de patimele mele
Şi luĭ Dumneḑeŭ i jele:
Bărbatŭ-a fost la cosit,
Eŭ a casă m'am greşit
Şi cu altu m'am ĭubit,
M'am ĭubit, m'am drăgostit,
Bărbatu că m'a găsit
Şi, vaĭ, rĕŭ m'a pălmuit,
Ardă-l focu mangosit!

Da vornicu om cuminte,
Cum era de maĭ nainte,
Lelişoareĭ mi-ĭ respunse
Şi din gură că mi-ĭ spuse:
— Nevastă, drăguţa mea!
Mergĭ a casă şi ĭubĭa,
De bărbat grijă n'avea,

Bărbatu de-a şi venì,
Nimic nu ĭ-a folosì
Numaĭ de te-ĭ sci ferì.
Iubesce-te, te ĭubesce,
Inima cat îţĭ poftesce,
Şi cu altu şi cu mine,
Numaĭ să nu scie nime;
Şi cu mine şi cu altu
Numaĭ să n'audă satu
Şi să nu scie bărbatu,
Că bărbatu de va sci
Vaĭ de capu teu va fi,
Că de te prinde barbatu
Te bate pân' te ĭe dracu,
Şi dracu de te-a lua
Să nu fie vina mea!

JURĂMÊNTUL DRĂGUŢULUĬ.

Dor de mândra m'a ajuns,
Eu la murg în grajdiu m'am dus
Şi pe dînsu şaua-am pus,
Tocmaĭ la mândra m'am dus
Şi'n brăţucă mĭ-am luat'o
Şi'n gură mĭ-am sărutat'o
Inima mĭ-am destulat.
Ea din gur'a cuvêntat:
— Haĭ, haĭ, haĭ, bădiţă bine,
Tu maĭ aĭ pe oare cine!
— Ba eŭ, mândră m'oiu jura,
De maĭ am pe cine va
Să n'ajung să maĭ traesc,
Ci'ndată să me topesc
Ca sĕul cel de berbece
Când îl puĭ în apă rece!

—Haĭ, haĭ, haĭ, badiţă bine,
Tu maĭ aĭ pe oare cine!
— Ba eŭ, mândră, m'oĭŭ jura,
De maĭ am pe cine va,
Nainte de-a fi'nserat
Să mor dragă spânzurat
In căstăĭ de petrinjeĭ,
In fune de clopoţeĭ!...
— Haĭ, haĭ, haĭ, bădiţă bine.
Tu maĭ aĭ pe oare cine!
— Ba eŭ, mândră, m'oĭu jura,
De maĭ am pe cine-va
Să mor, dragă, înecat,
In vin fiert şi pipĕrat!
— Haĭ, haĭ, haĭ, bădiţă, bine,
Tu maĭ aĭ pe oare cine!
—· Ba eŭ, mândră, m'oiŭ jura,
De maĭ am pe cine-va
Să mor, dragă, 'năduşit
Sub o cergă învĕlit!,..

VOLINCUŢA CEA HĂRNICUŢA.

Frunḑă verde earbă neagră!
Volincuţa mea cea dragă,
Ce ţi-ĭ cămeşuĭca neagră?
Orĭ soponu s'a scumpit.
Orĭ cu apa te aĭ sfădit,
Orĭ bărbatu ţĭ-aĭ urît,
Orĭ cu lenea te-aĭ 'ntălnit?
Orĭ soponu scumpu-ţi-ĭ,
Orĭ căldarea spartă-ţi-ĭ,
Orĭ vadu departe-ţi-ĭ,
Orĭ focu de ghĭaţă-ţi-ĭ,
Orĭ bărbat' urîtu-ţi-ĭ?
De ţĭ-aĭ urît bărbatu,
Lasă-l, dragă, la dracu,
Iubesce-te cu altu!
— Frunḑă verde de dudău,
Bade, bădişoru meŭ,

Cu lenea nu m'am tâlnit,
Soponu nu s'a scumpit,
Cu apa nu m'am sfădit,
Bărbatu nu l'am urît,
Focu încă n'a'ngheţat,
Şi căldarea nu s'a spart,
Dar' mi-ĭ apa peste mână:
N'am fost la părĕŭ de-o lună,
Şi mi-ĭ apa 'ntr'un tăpşan,
N'am spălat cămeşĭ de-un an!
— Volincuţă, Volincuţă!
Vĕd cât eştĭ de hărnicuţă.
Tu de când te-aĭ măritat
Mâna'n cofă n'aĭ băgat,
Pe din nuntru-ĭ cu bureţĭ,
Din afară-ĭ cum o vedĭ:
Jur împrejur cu orez,
Printre cercurĭ
Puĭ de epurĭ,
Printre doage
Puĭ de broasce,
Cat la blide
Prind a rîde,
Cat prin blide-ĭ mucegaĭ,
Ear' prin casă-ĭ plin de scaĭ...

Fata mamiĭ jucăuşă
Cu gunoiu pân' la uşă,
Pune boiĭ la tânjală
Şi scoate gunoĭu-afară.
Orı îl scoate, orĭ 'te lasa,
Că tot veĭ fi gunoıoasă,
Cum aĭ fost la mă-t'a acasa!...

SFATUL NÂNAŞEI.

Fine, fine,
Costantine!
De voescĭ să-ţĭ fie bine,
Vin' de te-ĭ ĭubì cu mine!
— Doamne! nânăşică dragă!
Nu cum-va vorbescĭ în şagă?
De micuţ m'aĭ botezat,
De mare m'aĭ cununat,
Oare nu nĭ-a fi pĕcat
Amêndoĭ a ne iubì?
Eŭ cred c'om pĕcătuì!
— Fine, fine,
Costantine!
Ascultă-mĕ tu pe mine
Şi las' de nu va fi bine.
Că vom face podurĭ
Peste glodurĭ

Şi punţĭ
Peste munţĭ
Şĭ-om da vacĭ
Pe la săracĭ
Şi juncanĭ
Pe la sermanĭ
Şi junincĭ
Pe la calicĭ.
Şi bouţĭ
Pe la ceĭ cĭunţĭ.
Şĭ-a venì postu cel mare
Şĭ-om da douĕ sălindare:
Unu pentru mine
Şĭ-altu pentru tine,
Şi Dumnedeŭ ne-a ĭerta,
Nemic nu ni s'a 'ntêmpla:
Postu mare va veni
Sălindare vom plăti,
Dumnedeŭ ne-a ispăşi,
Şi nemică nu ne-a fi!...

LEACUL DRAGOSTEĬ.

Frunḑă verde treĭ - lalele,
Despăgubesce-mĕ, lele,
De părăluţele mele,
C'am lucrat un an pe ele,
Am prăşit şĭ-am secerat,
Am cosit şĭ-am adunat,
Num'un leŭ am câştigat
Şi l-am dat pe-un sărutat.
Când a fost dragostea dulce
Pe bărbat dracu-l aduce.
Eu-l întreb cum a umblat;
El mĕ ĭe la scărmănat.
Eu-l întreb de sănĕtate,
El îmĭ dă cu bota 'n spate,
Nu sciŭ bot'a fost orĭ pum,
Că din spate-mĭ eşĭa fum.

Eu-l întreb de unde vine?
El cu fuga după mine
Şi-mi maĭ dă vr'o două, treĭ,
Din ochĭ că-mi eşia scînteĭ...
Dragă lele ĭan fa bine
Şi-mĭ dă ce mi se cuvine,
Până nu mĕ despart de tine.
Cată mĕ despăgubesce,
Că de-acuma nu-ĭ nădejde
Ca să te iubesc maĭ mult
Cu capu tot spart şi smult!
— Bădiţă, sufletu meu!
Haĭ cu mine la Bacău
Te-oĭu despagubi de-un leu;
Haĭ cu mine până la Iaşi
La crâşma luĭ Ghiorghiaş,
Ghiorghiaş a luĭ Morţun
C'acolo e vinul bun,
Vinu-ĭ bun şi pipĕrat,
Piperat, bun de gustat,
Pentru ceĭ cu capul spart;
Vinu-ĭ bun, de Odobescĭ,
Cum beĭ, cum te lecuescĭ,
Da din pungă să platescĭ!

NEVASTA HAINĂ.

— Revaş, puĭcă, revaş dragă,
Nu-ţĭ pară lucru de şagă,
Revaş de la împeratul,
Că-ţĭ vine-a casă bărbatul!
— Las' să vie, ţapa-l scie,
Fiarele calea să-ĭ ţie,
Temniţa casă sa-ĭ fie,
Acăstăĭ umbra să-ĭ ţie!
— Da de cină ce i face?
— Ce să-ĭ fac?... ce luĭ i place!
Frunḑă varḑă din grădină
Murată de-o septĕmână
C'o jumară de slănină,
Cu zer acru de la stână,
Culeşă de-o septamână,
Culeşă într'o ulcea,
Lapte acru 'ntr'o lulea

Şi rădăcinĭ de urzică...
Ie, bărbate, şi mănâncă!...
Dacă-ĭ inimă păgână
Tot a căuta pricină
Şĭ-a ḑice că nu e bună;
Dacă-ĭ inimă de câne
Tot s'a uita rĕŭ la mine
Şĭ-ar să ḑică că nu-ĭ bine
Dacă-ĭ inimă de drac
Tot a ḑice că nu-ĭ plac!
— Răvaş, puĭcă, revaş dragă,
Nu-ţĭ pară lucru de şagă,
Revaş de la vornicul,
Că-ţĭ vine ibovnicul!
— Las' să vie, Domnul scie,
Maghĭeran calea să-ĭ ţie,
Busuĭoc casa să-ĭ fie,
Trandafirĭ umbra să-ĭ ţie!
— Da de cină ce i face?
— Ce să-ĭ fac?... ce mie-mĭ place:
Curechiŭ verde din grădină
Cu o ocă de slănină
Şi c'o cupă de smêntână,
Şi friptură de găină,

Şepte reţe cu curechiu
Şi cincĭ cupe de vin vechĭu
Dacă-ĭ inimă creştină
N'a pune nicĭ o pricină,
Cĭ-ar să ḑică că e bună!

RĔŬ SAŬ BINE.

— Te-aĭ însurat,
Frate, 'nsurat?

— M'am însurat,
Frate, 'nsurat!

— Bine, frate, bine!

— Bine, frate, bine,
Bine şi nicĭ prea,
Că cu muta mea
Am dat de-o belea,
C'aduseĭ o proastă
La căsuţa noastră:

— Rĕŭ, fartate rĕu!

— Reŭ, fărtate, reŭ!
E reŭ şi nicĭ prea,
Că cu proasta mea
Am luat cu ea
Opt părechĭ de boĭ
Şĭ-o-turmă de oĭ!

— Bine, frate, bine!

— Bine, frate, bine,
Bine şi nicĭ prea,
Că dând boală rea
După nunta mea
Oile-aŭ crĕpat,
Ear' boiĭ sermaniĭ
I-aŭ furat tălhariĭ!

— Reŭ, fărtate, reŭ!

— Reu, fărtate, reŭ,
E reŭ şi nicĭ prea
Că cu proasta mea
Oiţele moarte
Le-am topit pe toate
Şĭ-am scos, frate, eŭ
Mulţime de său!

— Bine, frate, bine!

— Bine, frate, bine,
Bine și nicĭ prea,
Că năuca mea
Făcênd mare foc
A ars săul tot!

— Reŭ, fărtate, reŭ!

— Reŭ, fărtate, reŭ,
E reŭ și nicĭ prea,
Că și proasta mea
Incă ars și ea!

— Bine, frate, bine!

— Bine, frate, bine!
Așa cred și eŭ,
C'am scăpat de-un reŭ!

PĬERDE-VARĂ.

Frunḑă verde de secară,
Scoală, scoală,
Pĭerde-vară!
Toate plugurile ară,
Numaĭ tu şeḑĭ în cămară!
— Ba eŭ, ḑĕŭ, nu m'oĭŭ scula,
Că nu am cu ce ara!
— Scoală, scoală,
Pĭerde-vară
Că la tata eŭ mĕ duc
Plug şi boĭ o să-ţĭ aduc!
— Ba eŭ, ḑeŭ, nu m'oĭu scula,
Că n'are cine-mĭ mâna!
— Scoală, scoală,
Pĭerde-vară!
Că la tata eŭ mĕ duc
Şi plugarĭ o să-ţĭ aduc!

— Ba eŭ, ḑeu, nu m'oıu scula,
Că n'am cu ce samana!
— Scoală, scoala,
Pıerde-vară!
Că la tata eu mĕ duc
Şi semênţă îţĭ aduc!
— Ba eŭ, ḑeu, nu m'oıu scula,
Câ nu-ĭ cine samĕna!
— Scoală, scoală,
Pĭerde-vara!
Că la tata eu mĕ duc!
Semĕnătorĭ îţı aduc!
— Ba eu, ḑeu, nu m'oĭu scula,
Ca nu am cu ce grapa!
— Scoală, scoală,
Pıerde-vară!
Că lă tata eu mĕ duc
Şi o grapă îţı aduc!
— Ba eŭ, ḑeu, nu m'oĭu scula,
Şi nicĭ ochiĭ n'oıu casca,
Şi nicĭ mâna n'oĭu mişca
Până tu nu te veĭ duce,
Pànă ce nu mi-ĭ aduce
Mana de la nouă vacĭ
Toată'n gura mea s'o bagĭ!

— Ba eŭ, ḑeŭ, că mě voĭu duce
Şi curênd îţĭ voĭu aduce
Boala de pe nouě sate
Şi ţĭ-oĭu pune-o ţie 'n spate,
Să te scolĭ, când s'or scula
Moşul şi mătuşa mea!

PEŢITORIUL.

Măĭ băditză Costantine!
Pune casa lângă mine,
Că vom trăì foarte bine;
Şi dă fata după mine,
C'oĭu ţine-o foarte bine,
Că mi-ĭ moara lângă casă
Cu *piscoaĭa* pe fereastă
Şi curge făina'n casă.
Două cĭoară
Duc la moară,
Un cocoş
Toarnă 'n coş,
Doĭ gânsacĭ
Toarnă'n sacĭ
O găină
Cerne taină,

38,225.

Un boboc
Suflă'n foc,
Doĭ ţinţarĭ
Bucătarĭ
Fac vărḑarĭ,
Două musce,
Fac gălusce,
Două musce încălţate
Fac gălusce chipĕrate,
Doĭ gândacĭ
Fac colacĭ,
Doue curcĭ
Torc în furcĭ,
O cucoară
Mătură în moară,
Doĭ răţoĭ
Strîng gunoĭŭ,
Cărăbuşĭ
Deschid uşĭ,
Prepeliţa
Cu bărdiţa
Şĭ-un guzan
C'un cĭocan,
Rîndunica
Cu ulcica

Staŭ în loc
Pe lătoc
Şi un cuc
Pe·un butuc,
Ear' morarĭul
Unge carul,
Morăriţa
Tigăiţa,
Morarĭu-ĭ cam ponihos
Şi dă untura pe jos!...

MUEREA SPOVEDITĂ.

— Frunḑă verde lemn uscat!
Haĭ nevastă la vênat!
— Eŭ ḑic ḑeŭ că am bărbat!
— Eŭ ḑic ḑeŭ că am muere!
Şi cu tine tot aşĭ mere!

Nevasta nepricepută,
Haĭne lungĭ şi minte scurtă,
Stă puţin pe loc, gândesce,
Apoĭ la vênat pornesce,
Pân'n sară zăbăvesce.
Eară sara când sosesce
Spre casă mi se pornesce
Cu bărbatul se'ntâlnesce.
Bărbatul cum mĭ-o zăresce,
Stă loculuĭ şi-ĭ vorbesce:

— De unde viĭ, mĕĭ muere,
Prin amurg pe-această vreme?
— Eacă şi eŭ, ca o biată,
Vin tocmaĭ de la spovadă!
— Să nu fie cu bănat
Popa ce mi te-a'ntrebat?
— Vaĭ de cel ce nu ĭubesce,
Gĭaba se maĭ spovedesce!

Bărbatul se oţeresce,
Pleacă, şi mergând vorbesce:
— Lasă, las', muere, lasă
Că mi-ĭ veni tu acasă,
Te-oĭu hrănì eŭ de spovadă!

Şi cum ḑice, cum vorbesce,
Spre luncuţă se pornesce,
Şi se duce'ntr'o luncuţă
Şi-şĭ tae vr'o cincĭ vĕrguţe
Nicĭ prea lungĭ, nicĭ prea scurtuţe,
Nicĭ prea subţirĭ, nicĭ prea groase,
Şi se'ntoarce-apoĭ acasă,
Şi vine spre casă'n grabă
Şi pune vargă pe vargă
Şi se duce la nevastă

Şi'ncepe-a mĭ-o spovedì,
Peste spate-a mĭ-o croì
Pân' ce-ĭ face pelea neagră
Şĭ-o satură de spovadă,
Şĭ-apoĭ stă şi mĭ-o întreabă:
— Ia spune-mĭ acum muere,
La spovadă veĭ maĭ mere?
— Ba eŭ, ḑeŭ, cât voĭu trăì,
Maĭ mult nu m'oĭu spovedì!

DRĂGUŢUL NEICULIŢEI.

Frunḑă verde lemn de teiu,
Neĭco, Neiculiţă hăĭ!
Din pricina doruluĭ
Stricaĭ gustul somnului.
Când era noaptea să dorm
Me cuprins'un mare dor,
Nu putuĭ de felu să dorm.
Mĕ sculaĭ
Şi cugetaĭ:
Ce să fac şi ce-aşĭ maĭ face
Inima să mi se 'mpace,
Că inima îmĭ tot cere
Şi eŭ n'am nicĭ o putere.
Şi cum gândiĭ
Mĕ şi porniĭ
Şi spre tine alergaĭ
O sarutare să-mĭ daĭ.

Şi'ntr'un cornişor de gard
Toată noapte-am aşteptat,
Aşteptat
Şi tremurat
Pentr'un pic de sărutat.
Când a fost la sărutat
Bună palm'am căpĕtat,
Că ochiĭ mĭ-aŭ scăpărat.
Nusciu palm'a fost orĭ pum,
Că din spate-a eşit fum.
Nusciŭ pum a fost orĭ palma,
Că din spate-a eşit żamă!

JUDECATA POPIĬ

Frunḑă verde şĭ-un dudau
Tu vĕdană cu flecău,
Nu-ĭ pĕcat de Dumneḑeŭ
Să te legĭ de capul meu
Ca mazerea de harag,
Ca boala de om sărac?
Haĭ şĭ-om merge la judeţ
La popa din Soloneţ!...
Poape, poape,
Protopoape!
Judecă-mĕ la dreptate
Şi-mĭ ĭe focul de la spate,
Şi mĕ judecă la drept
Şi-mĭ ĭe focul de la piept!
— Judecata ţi-i făcută,
Ie-o 'n braţe şĭ-o saruta,
Nu maĭ face vorbă multa!...

NEVASTA LUI GHIORGHIAŞ.

Nevasta luĭ Gheorghieş,
Cu poalele de la Ieşĭ
Toată noaptea n'a dormit,
L'a căsiĭ trebĭ s'a gândit,
Şĭ-a gândit pânza să pue
Şi la nime să nu spue.
Şi ea cum mi s'a gândit
Cu bărbatu-a sfatuit:
— Sciĭ, bărbate ce-am gândit,
C'amu vremea mĭ-a sosit
Şi mie pânză de-urzit,
Că de şepte anĭ am strâns
Doar' oĭŭ avea tort de-ajuns.
Eŭ mĕ apuc de lucrat
Ear' tu să-mĭ facĭ de mâncat,
Şi de-a fi ca să nu morĭ
Mergĭ şi-mĭ tae-un urḑitorĭu.

Ba, stăĭ nu mi te pornì
Că de cât tu veĭ murì.
Eŭ pe pereţĭ pot urḑi
Şi-amêndoĭ vom nevedi
Şi-ĭ vedea ce pânz'a fi!

După ce s'a sfătuit
Cu bărbatul eı ıubit
Lelea badiĭ cea isteaţă
Intr'o ḑi de dimineaţă
A pus stativele'n casă
Şi s'a apucat să ţeasă.
Şi ţesea mereŭ ţesea,
Când era soare dormıa,
Când sfinţĭa, se odihnıa,
Ear' când luna resarĭa,
Şi stelele stralucĭa
Ea din gur'aşa ḑicea:
— Pânză, pânzişoara mea!
Să-ţĭ spun când te-am început:
La Sân-Petru-am nevedit,
La Sânt-Ilie te-am pornit,
Dar' toamna m'a apucat,
N'a fost vreme de rostat,
Şi earna m'a apucat,
Cu vatala n'am maĭ dat.

Eac'a-două' vară vine
Şi eŭ tot staŭ lângă tine
Doară mi te pot găta
Şi de tine a scăpa.
Eacă sosesc Pascile
Şi eŭ tot cu firele
Ucigă-le Vinerile!
De-a venì Ḑiua-Crucii
Tot cu tine-o să mě apuce.
Eacă vine şi Sâ-medru
Şi eŭ tot maĭ am de lucru.
De-a veni adoua earnă
Unde foc te-oĭu maĭ băga?
Te-oĭu lua de pe *suloĭu*
Şi te-oĭu băga 'n cel ládoĭu,
Că mi s'a dus vestea'n ţară,
Ucigă-te crucea teară,
C'am lucrat doĭ anĭ şĭ-o vară
Pentr'un rost de pânza rară.
Când dam cu vatalele
Plesnĭa toate firele.
Când le gătĭam de legat
Venĭa vremea de culcat.
Dar' bărbatul m'a'nveţat
Ce să fac să scap de tine.
El mĭ-a ḑis ales de bine:

Nu te necăjì, nevastă:
Ieşĭ la plimbare pe coastă
Şi te uĭtă la fôntână,
Că-ĭ zărì-o babă betrână,
De-a 'ntreba cum aı urḑit
Spune-ĭ c'aĭ şi nevedit,
Pune vina pe sucală,
Că de-aceea-ĭ pânza rară,
Pe rosturile-amândoĕ
Eraŭ jirebiĭ vr'o nouĕ.
Şĭ-aĭ dat a treĭa şĭ-a patra,
Numaĭ bine s'a'mplut spata,
Frunḑuliţă şĭ-o mătreaţă,
Ian fă bine şi mĕ'nvaţă
Cum să daŭ cu vatala
Să fac pânza ca ghıaţa,
Subţirică ca laĭţa
Şi netedă ca scoarţa!»

Nicĭ cu asta n'am ĭeşit
La capĕt, cum am gândit.
Că pe la un asfinţit
Bărbatul bat a venit,
De pe uşă mĭ-a vorbit:
— Ia foarfecul şĭ-o croesce,
Până când să trag nădejde?

— Tacĭ, bărbate, nu huì,
Treĭ cămeşĭ că ţĭ-oĭu croì,
Douĕ nouĕ nu-s de loc
Şi una-ĭ la ĭarmaroc.
Haĭ în târg şi le plătesce
Şĭ-apoĭ vin şi le croesce
Şi plătesce de cusut,
Nu mĕ năcăjì maĭ mult!

LELEA HÎDĂ.

Bat'o crucea pe lelea
Dulce-ĭ gura ca mierea
Şi trupul
Ca fagurul,
Dară-ĭ hîdă ca dracul.
Că şi dracul mĭ-o bocesce
Când pornesce,
În vale-a pesce.
Şi de prinde,
Orĭ nu prinde
Dracul sciu că mĭ-o cuprinde
Şi mĭ-o 'ntinde
Drept de nare,
Drept de poale
Până ce mĭ-o svêrle'n vale.
Ear' când îmĭ ĭesă din vale

Şi te uiţĭ la dînsa'n zare
Par' c'o mâţă ţi se pare.
N'am vĕḑut'o de demult,
Ca un câne s'a făcut,
Ca o haĭtă desmăţată,
Ca o poarcă gulerată,
Maĭ trăsnesce-o Doamne-odată!

POVEŢELE CUMĂTRIŢEĬ.

Frunḑă verde şĭ-o lalea,
Săraca puĭcuţa mea!
Când eram eŭ şi cu ea
Nime nu ne maĭ sciea
Cum trăĭam
Şi ce graiam,
Că noĭ când ce va greşiam
La popa ne spovediam,
Ear' dacă ne'npricinam,
La vornicul ne duceam
Şĭ-acolo ne împacam.
Dar' nu sciu cum s'a'ntêmplat,
Ca'n urmă, când ne-am certat
Şi la vornicul ne-am dus,
Vornicul aşa mĭ-a spus:
— Vaĭ ce om viclean maĭ eşti,
Că la popa me pâresci,

Că eŭ te ne'ndreptăţesc
Şi de dînsul reŭ gândesc!

Eŭ, vĕḑênd că vornicul
S'a făcut roş ca racul,
Iĭ înturnaĭ spatele
Şi să te ducĭ Neĭcule
Şi spre popa me porniĭ
Şi cu dînsul mĕ'ntâlniĭ.
Popa, mĕĭ, când mĕ'ntâlnĭa
Eac'o palmă că-mĭ dădea
Drept în frunte după cap,
Că eram cu comănac.
Eŭ atuncea ce să fac?
Spatele i-l înturnaĭ,
Puĭca de mân'o luaĭ,
Şi băditţa
Cu leliţa
Se duse la cumatriţa.
Cumătriţeĭ mĕ jeliĭ
Şi din gur'aşa-ĭ vorbiĭ:
— Cumătriţă preuteasă!
Nu ţi-ĭ preuţelu-a casă,
Că nĭ-a trimis vornicul
Să ne dee cojocul!...

Cumătriţa, când ne vede,
Spre noĭ că mi se repede
Şi ne dă poveţe bune
Şi din gur'aşa ne spune:
— Frundă verde lemn de teĭu,
Vaĭ de voĭ gogomăneĭ!
Cum trăiţĭ voĭ amêndoĭ
Şi nu ne-ascultaţĭ pe noi
Cum vĕ'nvăţăm noĭ pe voĭ;
Eŭ cu vornicul vĕ'nvĕţ
Să fiţĭ totdeauna beţĭ,
Din crîşmă să nu ieşiţĭ
Ca să vĕ maĭ pomeniţĭ
Şi să nu vĕ maĭ sfădiţĭ.
Dar' voĭ, ca nisce 'nţinaţĭ,
Tot de popa ascultaţĭ,
De-aceea vĕ tot certaţĭ
Şi nu vĕ maĭ împăcaţĭ!

COPILA OMULUI.

Copiliţa omuluĭ
Şede'n dosul hornuluĭ
Şi cată voĭniculuĭ
Ca mâţa piticuluĭ
— Of! săracă fetişoară
De-aĭ fi tu maĭ cumincĭoară,
De-aĭ sci călca pe tălpig
Cum sci căta la voínic,
Şi de-aĭ sci da cu vatala
Cum sciĭ pune rumineala,
Toate acestea de le-aĭ sci,
Alta ca tine n'ar fi!...
Da poţĭ, fată, coasă? — Pot!
Mama'mpunge şi eŭ scot!
De-ar fi mama sănĕtoasă
M'a'nvĕţ'a ţesă şĭ-a coasă,

Că ḑeŭ, nicĭ ea n'a sciut,
Dar părinţĭ bunĭ a avut
Şi pe dînsa a'nvĕţat'o...
De te-ar învĕţa pe tine,
Cum m'or învĕţa pe mine!...

NEVASTA FĂR' DE STĂPÂN.

Frunḑă verde de bucsaĭu,
Pus'am şaua pe doĭ caĭ
Şi făcuĭ în sus la raĭu.
Eŭ la raĭu când ajungeam,
De pĕcate ce aveam
Raĭul închis îl găsĭam.
Găsiĭ raĭul încuĭat,
Treĭ ḑile-am îngenunchĭat
Raĭul pân' s'a descuĭat,
Treĭ îngerĭ s'aŭ arătat,
Doĭ de mână m'aŭ luat,
Unul uşa mĭ-arătat,
Drumu'n nuntru că mĭ-aŭ dat.
Eŭ în raĭu când am întrat,
Ce-am vĕḑut, m'am bucurat,
Ce-am vĕḑut
Mĭ-a plăcut:

Trupurĭ albe soponite
De popa mărturisite,
De pĕcate ispăşite.
In mijlocul raĭuluĭ
Măsuţa ângeruluĭ
De ângerĭ încunjurată
Ca să facă legea dreaptă,
Pe măsuţă
Florĭ albuţe,
Făcliĭ aprinse,
Pahare 'ntinse,
Păhare pline.
Cuvinte bune.
Raiul după ce-am privit
Eŭ afară c'am eşit
Şi spre ĭad că m'am pornit,
C'un ânger m'am întâlnit.
Ângerul m'a întrebat:
In cotro m'am îndreptat?
Eŭ îĭ spun că merg spre ĭad.
Ângerul s'a supĕrat
Şi din graĭu mĭ-a cuvêntat:
«Of! sărace sufleţele
Cum te ducĭ din raĭu la rele!

Incălicaĭ pe-un cucoş
Şi făcuĭ la ĭad în jos.

Şi când am ajuns la ĭad
Găsiĭ ĭadul încuĭat,
De treĭ orĭ am genunchĭat
Iadul mi s'a descuĭat.
Eŭ în ĭad când am intrat,
Ce-am vĕḑut m'am spăriat,
Ce-am vĕḑut
Nu mĭ-a plăcut:
Trupurĭ negre tăvălite
De popa nespovedite,
De pĕcate nespăşite.
Increḑuţiĭ satuluĭ
Tăĭaŭ lemne dracul uĭ,
Şi juratul satuluĭ
Căra apă draculuĭ,
Ear' vornicul satuluĭ
Ţinea talpa ĭaduluĭ.
Băborniţa draculuĭ,
Ce ĭe mana vacilor,
Era calul dracilor.
Doĭ-spre-ḑece mĭ-o ţinea
Şaua pe dînsa punea
Pe dealurĭ marĭ se urca
Bolohanĭ că resturna.
Şi dacă se 'mpotrivĭa
Cu bicĭu de foc mĭ-o plesnĭa.

Eară unde poposĭa
Cenuşă 'ntr'o covăţea
De 'naintea eĭ punea
Şi cu foc că mĭ-o hrănia.
Şi la urmă în urmăţă
Am vědut şĭ-a mea drăguţă
Cu şepte dracĭ lângă ea,
Toţĭ cu bice mĭ-o croĭa,
Cu suliţe mĭ-o 'mpungea
Până sângele-ĭ ţişnĭa,
Până'n sânge mĭ-o umplea.
Sânge negru că-ĭ curea
Şi draciĭ de duşcă-l bea.
Ear' cel ce maĭ remânea
Mândra mea că mi-l strângea,
Intr'o ulcea mi-l punea,
La bărbat mi-l trimitea
Ca bărbatul să mi-l bea,
Că n'a fost stăpân pe ea!

NEVASTA NESPOVEDITĂ.

— Trandafir de la fereastă,
Spovedesce-te nevastă,
Că ţi-ĭ moartea la fereastă!
— Ba eŭ nu m'oĭu spovedì
Să sciu bine c'oĭu murì,
Că eŭ când m'am măritat
Popa de grijă mĭ-a dat
Să n'am numaĭ un bărbat,
Că mĭ-a fi mare pĕcat
Şi eŭ l-am şi ascultat.
Şi eŭ, când m'oĭu spovedì
Şepte popĭ mĭ-or trebuì
Şepte popĭ din şepte sate,
Că eŭ n'am multe pĕcate
Numaĭ treĭ carĕ 'ncărcate
Toate cu drucul legate!

PĂUNA.

Frunḑă verde şi una,
Se mărită Păuna
Şi remâne grădina,
Grădina cu florile,
Stratul cu garofele;
Se mărită,
Că nu-ĭ slută,
Şi-ĭ dă mă-sa zestre multă:
Patru-ḑecĭ de perinĭ marĭ
Umplute cu furnicarĭ,
Patru-ḑecĭ de perinĭ micĭ
Toate 'mplute cu furnicĭ,
Patru-ḑecĭ de mâniştergurĭ
Ţesute cu perĭ de ĭepurĭ
Şi patru-ḑecĭ de ştergare
Ţesute cu earbă mare.

DRĂGUŢA HĂINĂ.

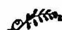
Firişor de earbă lată,
Am avut drăguţ odată,
L-am dat draculuĭ la ceată
Să are cu el la peatră.
Dac'a găta de arat
I l'oĭu da şi la grăpat.
Dac'a găta de grăpat
I l'oĭu da la semĕnat.
Ear' după ce-a semăna
Şi s'a face holdiţa
Şi la secerat l'oĭu da.
Ear' după ce-a secera
Maĭ pe urmă i l'oĭu da,
I l'oĭu da şi la 'mblătit
Pentru că mĭ-a fost urît.
  Busuĭoc de pe deluţ
Eŭ mĭ-am prins un alt drăguţ
Maĭ din soĭu şi maĭ drăguţ!

FATA MUŞCATĂ.

Perişor rotund în frunḑă,
M'a muşcat mândrul de-o buză,
Şi m'a muşcat foarte tare,
Că mergea sângele vale,
Şi m'a muşcat foarte reŭ
Mergea sângele parĕu.
Eu la vale-am alergat
Şi din gur'am cuvêntat:
Veḑĭ, mândrule, blăstĕmat
Cât de tare m'aĭ muşcat,
Valea toată s'a'ncruntat!»
Mândrul meu s'a supĕrat
Şi din gur'a cuvêntat:
Sa nu-ĭ àmblu altu'n cale
Că m'a muşca şi maĭ tare.

IMPĔRATUL SATULUĬ.

— Frundă verde treĭ gârnate,
Impĕrate luminate!
Am venit să-mĭ facĭ dreptate,
Că cu muerea, ce-o am,
Eŭ viaţă bună n'am.
Că eŭ boiĭ mi-ĭ înjug
Şi mĕ duc ḑiua la plug,
Toată ḑiua plugăresc,
Brazdă neagră prăvălesc,
Sara vin de tot trudit
Şi nu-ĭ pot căta de rênd.
Cer la dînsa de mâncat,
Ea-mĭ dă borş nestrecurat
Tot cu husce-amestecat
Şi nu-ĭ modru de mâncat!
— Latri, latri, mĕĭ bărbate,
Meĭ bărbate blăstĕmate!

Că tu mergi sara prin sat,
Viĭ în ḑorĭ de ḑiua bat
Şi mi te facĭ mânios
Şi mĕ daĭ de pe pat jos!
— Mĕĭ femee, mĕĭ căţea,
Tacĭ, nu maĭ vorbi aşea!
Că eu cu puterea mea,
Cu puterea de 'mpĕrat
Ţĭ-oĭu maĭ da înc'un barbat!
— Pămêntul, care-ĭ uscat,
C'o ploae-ĭ ne-astêmpĕrat!...
— Meĭ femee, mĕĭ caţea!
Tacĭ, că cu puterea mea,
Cu puterea de 'mpĕrat
Ţi-oĭu maĭ da înc'un bărbat
Şĭ-atuncea veĭ avea treĭ,
Numaĭ să trăescĭ cu eĭ!
— Să trăeasc'aceĭa 'n sat,
Cariĭ te-aŭ pus împerat,
Că mĭ-oiu muta patul jos
Şĭ-oĭu face-un fecior frumos
Şi l'oĭu duce 'n târg departe
Şi l'oĭu da să 'nveţe carte,
Ca să 'nveţe carte bine
Să fie 'mpĕrat ca tine!

— Mĕĭ femee, mĕĭ căţea!
Ţine'n minte vorba mea:
Din patul care-ĭ spurcat,
Nu maĭ ĭesă împĕrat,
Cĭ-un mişel şi blăstĕmat,
Numaĭ bun de spânzurat!

NEVASTA POFTICĬOASĂ.

Frunḑă verde mărăcine,
Mĕ porniam, lele, la tine
C'o păpuşă de smochine.
Noaptea era 'ntunecoasă
Şi cararea lunecoasă,
Nimerĭam la altă casă,
Unde-ĭ nevasta frumoasă
Şi bărbatul nu-ĭ a casa.
Când am pus picioru'n prag
Şi cătam la ea cu drag,
Atuncea bărbatul sare
Şi me ĭe la întrebare.
Eu mĕ fac a cere apă,
Bărbatul să nu priceapă.
El me 'ntreabă ce-am mâncat
De-am venit aşa 'nsetat?

Eŭ am am ḑis c'am mâncat pesce,
Atuncĭ nevasta-ĭ vorbesce:
«Du-te, bărbate, la pesce
C'aşa inima-mĭ poftesce!»

NEVASTA URÎTĂ.

Frunḑă verde măr domnesc,
Mĕ duseĭ să logodesc.
Logodiĭ pe nevĕḑute,
Luaĭ sluta dintre slute
Şi-mĭ aduseĭ neamurĭ multe.
Când întraĭ cu nunta'n casă
Şi se puse după masă,
In loc de mireas' aleasă,
Ies'o buhnă dupuroasă
Cu un cap
Ca de drac
Şi la faţă
Ca o raţă,
Cu ochĭ marĭ
Ca la măgarĭ,
Buze moĭ
Ca la broscoĭ,

Buze moĭ şi supţirele
Ca dunga de la podele
Şi treĭ degete de-a mele;
Cu dinţiĭ de chilimbarĭŭ
Ascuţiţĭ ca nisce parĭ,
Cu picĭoare
Ca de cucoare
Şi la trup
Ca un butuc.
De la frunte pân' la nas
Şepte poşte şĭ-un popas;
Fruntea lată ce-ĭ era
Cu treĭ coţĭ o mĕsura
Şi de marginĭ nu-ĭ maĭ da.
De puţuntel ce mânca
Lumea toată se mira:
Şepte pite şĭ-un pitoiu,
Treĭ cununĭ de usturoiu
Şĭ-o cununiţă de ceapă
La inimă să-ĭ maĭ treacă,
Şĭ-o caldare de păsat
Şi tot nu s'a săturat.

Frunḑa verde petrinjeĭ,
Merge buhna la viţeĭ,
Viţeiĭ racnesc de mor,
Că gândesc ca-ĭ boala lor.

Frunḑă verde de mohor,
Merge buhna la ocol,
Vacile răcnesc de mor,
Că gândesc că-ĭ boala lor.

Maĭcă 'nchide uşa bine,
Că eată buhna ear' vine.
Orĭ o'nchide, orĭ o lasă,
Că ea tot a'ntra în casă!

MALAIUL ŞI MĂMĂLIGA.

Pe drumul îndelungat
Merge-un domn de malaiŭ cald
Şi cu doamna mămăligă,
Amêndoĭ într'o teleagă...
— Stăĭ, mălaĭŭ, şi nu te duce,
Că te-oĭu scălda 'n lapte dulce,
Şi te-oĭu unge cu smêntână
Şi te-oĭu pune la inimă!
— Mămăligă, nu fugì,
Că cu unt te-oĭu îndulcì
Şi cu caş te-oiu recorì!
Că de dorul untuluĭ
Sar în capul Turculuĭ
Şi de dorul smêntâniĭ
Sar în fundul fântâniĭ,
Ear' de dorul lapteluĭ
Sar în vêrvul garduluĭ!

DRĂGUŢA MOŞULUI.

— Bată-te crucea batuta,
Ce te laşĭ de te sarută
Moşul cu barba căruntă?
El cu barba 'mpunge-te
Şi cu muciĭ unge-te!
Gura-ĭ pute, barba-ı pute,
Cum răbḑĭ ca sa te sarute?
Gura-ĭ pute-a malaıu copt
Şi trupul a câne mort,
Gura-ĭ pute-a rânceḑeala
Şi trupul a muceḑala.
— Las' cu barba sa mĕ 'mpungă
Şi cu muciĭ să mĕ ungă,
Bine ca-s parale'n pungă
Şi malaıu destul s'ajungă!

PUĬUL ŞI BĂRBATUL.

Frunḑişoara cea de nuc
Tot îmĭ spune să mĕ duc,
Da frunḑiţa cea de soc
Tot îmĭ spune să mĕ 'ntorc
Că vine puĭuţul meŭ.
Las' să vie,
Domnu-l scie,
Drumul luĭ argint să fie,
Că cămeşă ĭ-am spălat,
Unde cuciĭ s'aŭ scăldat,
Pe trandafiĭ ĭ-o-am uscat!

Frunḑişoara cea de nuc
Tot îmĭ spune să mĕ duc,
Da frunḑiţa cea de soc
Tot îmĭ spune să mĕ 'ntorc,

Că-mĭ vine bărbăţelul.
Las' să vie,
Boala-l scie,
Că cămeşă ĭ-am spălat,
Unde porciĭ s'aŭ scăldat,
Pe nisce spinĭ ĭ-o-am uscat!

FATA MAMIĬ.

— Somn îĭ, maică, ochilor,
Da-ĭ maĭ greu sprîncenelor!
— Du-te, fiĭcă mândrulucă,
Du-te, scumpă, şi te- culcă
In patul tătâne-teŭ
Să nu-ţĭ fie ce-va reu!
— Ba eŭ, maĭcă, nu me duc,
In patul luĭ nu mĕ culc,
Că patu-ĭ făcut de fên
Şĭ-amiroas'a om betrân!

— Somn îĭ, maĭcă, ochilor,
Da-ĭ maĭ greŭ sprîncenelor!
— Du-te, fiĭcă, mândrulucă,
Du-te, dragă, şi te culcă
In patul frăţine-teŭ
Sĕ nu-ţĭ fie şi maĭ rĕu!
— Ba eu, maĭcă, nu mĕ duc
In patul luĭ nu mĕ culc,

Că patu-ĭ făcut de bradı
Şi noı doară suntem fraţı!

— Somn îĭ, maica, ochilor,
Da-ĭ maĭ greu sprîncenelor!
— Du-te, fiıcă, mândrulucă,
Du-te, scumpă, şi te culcă
In patul surori-ta
Ca să nu-ţĭ maĭ fie-aşa!
— Ba eu, maıcă, nu mĕ duc,
In patul eĭ nu mĕ culc,
Ca patu-ı facut de florı
Şi noı doar' suntem surorı!

— Somn îı, maıcă, ochilor
Da-ĭ maĭ greu sprîncenelor!
—Du-te, fiĭcă, mândrulucă,
Du-te dară şi te culcă
In fundul grajdıuţuluı
In patul drăguţuluı!
— Firea-ĭ, maıca, şĭ-aĭ traì,
Acolo m'oìu hodinì,
Trupuşoru-ţĭ fie paĭu,
Sufleţelu-ţĭ meargă'n raıu
Pentru darul ce mi-l daĭ!

VARIANTĂ.

— Somn îĭ, maĭcă, ochilor,
Şi greŭ îĭ sprîncenilor!
— Du-te fiĭcă
Şi te culcă
In patul tătâne-teŭ
Şi ţĭ-a trece din cel reŭ!
— Ba eŭ, maĭcă, nu m'oĭu duce,
Că e făcut din verdeaţă,
Şi mĕ ĭe, măĭcuţă, greaţă
Şi mĕ tem de bĕtrâneaţă!

— Somn îĭ, maĭcă, ochilor
Şi greŭ îĭ sprîncenilor!
— Du-te fiĭcă
Şi te culcă
In patul frăţine-tĕŭ
Şi nu ţĭ-a fi maĭ mult reŭ!

— Ba eŭ, maĭcă, nu m'oĭu duce
Că e aşternut cu bradı
Şi mi-ĭ greŭ, maĭcă, de fraţĭ!
— Somn îĭ, maĭcă, ochilor,
Şi greŭ îĭ sprîncenelor!
— Du-te fiĭcă
Şi te culcă
In patul surori-ta
Şi nu ţĭ-a maĭ fi aşa!
— Ba eŭ, maĭcă, nu m'oĭu duce,
Că e aşternut cu florĭ
Şi mĕ ĭeu, maıcă, fiorĭ
Din brâu până subsuorĭ!

— Somn îı, maĭcă, ochilor,
Şi greu iĭ sprîncenelor!
— Du-te fiıcă
Mândrulucă,
Du-te dară şi te culcă
In fundul şopruţuluĭ
In patul draguţuluĭ!
— Aleŭ, maıcă, ce-aĭ vorbit,
Că bine-aĭ maĭ nimerit.
Acolo bine mı-a fi
Şi bine m'oıu hodinì
Şi nemică nu mĭ-a fi!

ALTĂ VARIANTĂ.

— Frunḑă verde de lemnie,
Somnu-mi-ĭ, maĭcuţă, mie!
— Frunḑă verde fir de luncă,
Du-te, fiĭcă, şi te culcă
In patul tătâne-tĕŭ
C'acolo nu ţĭ-a fi rĕŭ!
— Ba eŭ, maĭcă, nu m'oĭu duce,
Că-ĭ făcut din lemn de-arin
Şĭ-amiroas'a om bĕtrân!

— Frunḑă verde de lemnie,
Somnu-mi-ĭ, măĭcuţă, mie!
— Frunḑă verde fir de luncă,
Du-te, fiĭcă, şi te culcă
In patul frăţine-teŭ,
C'acolo nu ţĭ-a fi reŭ!

— Ba eu, maĭcă, nu m'oiu duce,
Că-ĭ făcut din lemn de-arţariu
Şĭ-amiroas'a uliţarĭu!

— Frundă verde de lemnie,
Somnu-mi-ĭ, maĭcuţă, mie!
— Frundă verde fir de luncă
Du-te, fiĭcă, şi te culcă
In patul surori-ta
C'acolo nu ţi-a fi-aşa!
— Ba eŭ, maică, nu m'oiu duce,
Că-ĭ făcut din lemn de tută
Şĭ-amiroas'a netrebnică!

— Frundă verde de lemnie
Somnu-mi-ĭ, măĭcuţă, mie!
— Frundă verde fir de luncă,
Du-te, fiĭcă, şi te culcă
In podul grăjdiuţuluĭ
In patul drăguţuluĭ:
— Acolo, maĭcă, m'oĭu duce,
Că-ĭ făcut din lemn de fag
Şi mie-acolo mi-ĭ drag!

MÂNDRA RUFOASĂ.

Mĕ duseĭ la mândra mea
Şĭ-o găsiĭ c'o rufă rea,
Cea maĭ bună şĭ-o cârpĭa.
Nu era prea peticită,
Câte frunḑe 'ntr'o răchită
Cŭ-atâtea era cârpită.
Mândra mea când mĕ vĕḑu,
Doamne bine-ĭ maĭ păru
Şi spre rufă se 'ntorcea
Şi din gur'aşa ḑicea:
Aruncă-te, rufă, 'n gard,
Că de sară-ĭ clacă 'n sat!
Aruncă-te, rufă, 'n cuĭu
Ca de sară clacă nu-ĭ!
Eu te-am cârpit pentru mine,
Mama peste-un cescuţ vine
Şi te ĭe la botejune;
Eŭ te-am cârpit să-mĭ fiĭ mie
Ea te ĭe la cumătrie!

DIN MÂŢĂ SMINTEALA.

Mĕĭ leliţă, mĕĭ femee!
Lasă pânza să maĭ stee,
Că mĭ-aĭ tors'o prin cosire
Şi mĭ-aĭ tras'o prea subţire,
De la sul la sul nu ţine.
Pe sulul cel de'napoĭ
O sută de lătunoĭ,
Eară pe cel de'nainte
Pustia le ţine minte.
Mĭ-aĭ ţesut de-un an de doĭ
N'aĭ ţesut de-un cămeşoĭu.
Te-aĭ suit în pod cu teara
Ţĭ-a mâncat mâţa mânjala,
Din mâţă toată sminteala!

OMUL NESPOVEDIT.

Frunḑă verde măr mustos,
Drag mĭ-a fost omul frumos
Şi din faţă şi din dos
Şi călare şi pe jos.
Cât am fost, cât am trăit,
M'am silit de l'am ĭubit,
Pĕcat mare-am dobândit.
Cat în carte, n'am pĕcate,
Numaĭ cincĭ carĕ 'ncărcate
Şi 'ncă unul jumĕtate
Toate cu drucul legate...
De când maĭca m'a născut
Pĕcate sciu c'am făcut,
Dar' spovadă n'am avut.
Da şi când m'oĭu spovedì
Şepte popĭ mĭ-or trebuì.
Nicĭ atuncĭ n'oĭu spune toate
Pànă n'oĭu trage de moarte,
Atuncĭ le-oĭu spune pe toate!

BĂRBATUL BUN.

Dor mĭ-a fost de mĕritat,
Bun bărbat am căpetat,
Că pune biciușca 'n doue
Și mĕ 'nvață modă noua,
Și pune bicĭușca 'n trì
Și mĕ 'nvață a 'mpletì,
Și pune bicĭușca 'n patru
Și mĕ 'nvață moda toată,
Și pune bicĭușca 'n cincĭ
Și mĕ 'nvață ca pe-aicĭ,
Și pune bicĭușca 'n șese
Și mĕ 'nvață a și țese,
Și pune bicĭușca 'n șepte
Și mĕ 'nvaț'a prinde pesce,
Și pune bicĭușca 'n opt
Și mĕ 'nvaț'a mânca scopt,
Și pune bicĭușca 'n nouĕ
Și me 'nvaț'a mânca ouĕ,
Și pune bicĭușca 'n ȡece
Și mĕ 'nvaț'a mânca rece.

PENTR'UN PIC DE SĂRUTAT.

Am ḑis ḑĕŭ şi m'am jurat,
Că n'oïu merge sara 'n sat
La nevasta cu bărbat.
Dar' asară m'am scăpat
Şi m'am dus o ţîră 'n sat
Dup'un pic de sărutat
La nevastă cu bărbat.
Sărutat am căpetat,
Dar' vaĭ când m'am înturnat
Capu-mĭ era maĭ tot spart.
Când era dragostea dulce
Pe bărbat dracu-l aduce.
Eu-l întreb cum a ḑiuat,
El mĕ 'ntreabă ce-am cătat?
Eu-l întreb de unde vine?
El cu bota 'n cap la mine.
Eu-l întreb de sănetate,
El îmĭ dă cu bota 'n spate.

Nu sciu bot'a fost orĭ ce,
Că din spate fum eşiè.
Nu sciu bot'a fost orĭ pum,
Că din spate-mĭ eşia fum.
Eu-l întreb a patra oară,
El se face foc şi pară,
Haţĭ de cap, îmĭ trage-o moară
Şi mĕ dă pe uş'afară.
Eu-l întreb maĭ respicat:
Ce-a vĕḑut pe unde-a'mblat?
El mĕ 'ncepe-a scărmĕna,
Că ochiĭ îmĭ scăpara,
Urechile-mĭ ţiuĭa...
Eu, vĕḑênd treaba cum merge,
Căutaĭ putin'a şterge.
Şĭ-o sterseĭ cum o sterseĭ,
Dar' şĭ-acuma mĕ fripseĭ,
Că sărind gardurile
M'ajungeaŭ *scĭapurile*,
De-mĭ îndoĭaŭ coastele
Şi-mĭ frângeaŭ picĭoarele,
Şi âmblând după iubit
Dumneḑeŭ m'a pedepsit
Şi 'ntr'o groapă m'a trântit,
Intr'o groapă cu urzici,
Şi prin uzicĭ

In patru brâncĭ,
Cu ochii plini de beşici
Şi prin susaiu
Cu of şi vaĭ,
De-abia, de-abia că scăpai!
Când era la saritură
Mândra me 'mbia cu gura
Mândra 'napoĭ mĕ striga
Şi cu gură me 'mbia.
Dar' eu de scărmanatură
Şi de mult' usturătură
Nu me maĭ gândiĭ la gură,
Ci la drag' alergatură.
Insă mândra-mĭ tot ḑicea
Să me mai întorc la ea.
Dară eŭ pară de foc,
I-am respuns aşa-şĭ pe loc:
— Mândră, mândruleana mea
Fie-ţĭ gura ca mierea,
Buzele ca fagurul
Nu ţĭ-oiu mai călca pragul!
Apoĭ dîrz şi oţĕrît
La fugă că m'am pornit
Şi 'ntr'un munte m'am suit
Cu nasul maĭ tot turtit,

Intr'un vêrv de munte nalt
Cu capul în doue spart,
Cu trupul tot beşicat,
Cu perul făcut vâlvoiu,
Cu ochiĭ ca la broscoĭ.
Şi când am fost sus pe munte
M'am făcut luntre şi punte
Şi amar c'am maĭ strigat
La ceĭ de carĭ am scapat:
— Dumnedeŭ să te ferească
De dragostea femeească,
Că te-uscă, te face easca,
Te bagă 'n boala câneasca,
Sa n'ajungĭ sa mănâncĭ pască.
Dragostile mueresci
Te fac ca să nebunescĭ,
Minţile să-ţĭ prapadescĭ!
  Şi aşa pe când răcniĭ,
Inima de-mĭ recorii,
Numaĭ ce că mĕ trezii,
    Că doĭ me leagă,
    Doĭ mĕ 'ntreabă:
Care nevasta mi-ĭ draga?
Doĭ îmĭ trag cu sbicele
De-mĭ vineţesc crucile
Şi-mĭ curmă dragostile.

Şĭ-aşa cum mĕ netedĭa
Ne'ncetat mĕ cincăĭa
Să le spun adevĕrat:
Merge-oĭu şi de-al' dată 'n sat
La nevastă cu bărbat?
Eŭ ce să dic?... m'am jurat,
Că nu m'oiu maĭ duce 'n sat
La nevastă cu bărbat
Dup'un pic de sărutat
Ca să vin cu capul spart.
Şĭ-apoĭ când m'am mâniat
Tălpile le am aratat
Şĭ-apucând la sănetoasă,
Nu m'am oprit pân'acasă...

FATA BĔTRÂNĂ.

Fata, dacă 'mbĕtrânesce
Pune pae şi-o pârlesce,
Că nime n'o maĭ peţesce.
Ea şede tot superată,
In posturĭ nepieptenată,
Nelăută, nespelată.
Ear' Crăciunul când sosesce
Se peaptenă, se chitesce.
Duminica 'n serbătorĭ
Tot aşteaptă peţitorĭ.
Fata, care 'mbĕtrânesce,
Către maica sa vorbesce:
— Maĭcă, scoală-te din pat,
De veḑĭ cânii de ce bat,
Poate 's nisce peţitorĭ
Şi staŭ pe la 'ncuetori?
Să-ĭ chiemăm, maică, în casă
Şi să-ĭ punem după masă.

Să-ĭ îmbiem cu mâncare
Doar' m'ar lua oare-care!...
  Tae, maĭcă, tăeţeĭ,
Că vin peţitoriĭ meĭ.
Tae-ĭ ĭute şi te poartă,
Că eată-ĭ-aĭ pe la poartă!
Chĭamă-ĭ, măĭcuţă, în casă
Şi mi-ĭ pune după masă.
Dă-le, maĭcă, de mâncare
Să nu mĕ cate-aşa tare.
Dă-le, maĭcă, de bĕut
Să nu mĕ cate-aşa mult,
Că eŭ nu sunt tare veche,
Atáta că n'am păreche,
Un an doĭ de vor maĭ trece
Vor fi vr'o cinḑecĭ şi ḑece.
— Ah! drăguţa maĭciĭ fată
De te-aşĭ vedea măritată
Nu te-aşĭ da pe lumea toată!
— Maĭcă, măĭculiţa mea!
Nicĭ în samă nu băga,
Că şi eŭ m'oĭŭ mărita,
De nu'n ist an, de-altă dată,
Şi tot voĭu fi măritată,
Că m'oĭu duce 'n şeḑĕtorĭ
Şi m'oĭu pune 'ntre fecĭorĭ

Şi le-oĭu şoptì la ureche
Să nu priceapă că-s veche,
Şi le-oĭu pune sorbitură
Să nu me caute 'n gură,
Că n'am nicĭ dinţĭ, nicĭ mesele,
Numaĭ gingenĭ cu sbârcele,
Numaĭ un an de-ar maĭ trece
C'apoĭ îs de-o sută ḑece!...
— Mărită-te horholina
Nu şedè fata betrână,
Că şi dracul s'a'nsurat
Şi tu nu te-aĭ măritat!
— Marita-m'aşĭ, mărita,
Pită nu sciu frămênta,
Pe lopată n'o sciu pune
De n'oĭu lega-o c'o fune,
In cuptor nu sciu băga
De n'oĭu chĭema vecina,
Nu sciu cine m'a lua!...
Adă-mĭ, Doamne, şi pe-al meu
Fie cât de nătăraŭ,
Fie cât de blastĕmat
Numaĭ s'aĭbă clop în cap
Şi să meargă vestea 'n sat,
Că şi eŭ m'am maritat!...

FATA VECHE.

Fata, dacă 'mbĕtrânesce,
Pune-ĭ pae şĭ-o pârlesce,
Că nime n'o maĭ peţesce.
Ea umblă tot superată
Şi în posturĭ nespelată.
Dacă dulcele sosesce
Ea se spală, se grijesce.
Duminica, 'n sĕrbătorĭ
Tot aşteaptă peţitorĭ.
De-aude câniĭ că bat
Ea se ţipă jos din pat
Şi s'apucă de spĕlat,
De lăut şi pĭeptĕnat,
Ear' după ce se gătesce
Maĭciĭ-sale că-ĭ vorbesce:
— Audĭ, maĭcă, câniĭ bat,
Oare 'n curte cine-a 'ntrat?

Poate-s nisce peţitorĭ.
Şi se ţin la cheutorĭ?
Taĭe, maĭcă, tăĭeţeĭ,
Şi mi-ĭ taĭe mĕrunţeĭ,
C'or fi peţitoriĭ meĭ.
Chĭamă-mi-ĭ, maĭcă, în casă
Şi-ĭ aşeaḑă după masă
Şi le dă, maĭcă, gustare,
Doară nu m'or căta tare,
Şi le dă şi bĕutură
Doară nu m'or căta 'n gură,
Că n'am dinţĭ, şi n'am mesele,
Amar de ḑilele mele!
Frunḑuliţă de sulcină,
Mĕ duseĭ într'o grădină,
Mĕ uĭtaĭ într'o fôntână
Mĕ veḑuĭ fată bĕtrână
Fără nicĭ un dinte 'n gură
Şi fugiĭ o septemâna.
Frunḑuliţă foae lată,
Mĕ uĭtaĭ într'o găleată
Mĕ veḑuĭ fată guşată,
Şi guşată şi buzata,
Remăseĭ nemaritată.
Frunḑă verde de dudăŭ,
Me rugaĭ la Dumneḑeu

Să-mĭ trimită şi pe-al meŭ
Fie cât de nătărăŭ
Tot aşĭ vrea să fie-al meŭ,
Să se ducă vestea 'n sat,
Că şi eŭ m'am măritat,
De şi mĭ-am luat bărbat
P'ăl maĭ nătărăŭ din sat!
  Maĭca cu drag mĭ-o privesce
Şi din gur'aşa-ĭ grăesce:
— Dă-te dragă, puĭca mea,
Dă-te ĭute, nu şedea,
Şi le şoptesce ce-va
Doară nu te-or prea căta;
Le şoptesce la ureche,
Că tu nu eştĭ tare veche,
Numaĭ doĭ anĭ de-or maĭ trece
Eştĭ de patruḑecĭ şi ḑece!

FATA STĂTUTĂ.

Fata, daca 'mbĕtrânesce
Şi pe faţa se sbârcesce,
Nime nu mĭ-o maĭ peţesce.
Ea umblă tot supărată
Eară 'n posturĭ nespĕlată.
Dacă dulcele-mĭ sosesce
Ea se spală, se grijesce,
Duminĭca, 'n sĕrbatorĭ,
Tot aşteaptă peţitorĭ.
Şĭ-audind câniĭ că bat
Ea se ţipă jos din pat
Şi s'apucă de spĕlat,
De laut şi pĭeptenat
S'arete tĕneră 'n sat.
Ear' după ce se gătesce
Cătră mama sa vorbesce:
— Audĭ, mamă, câniĭ bat
Oare 'n curte cine-a 'ntrat?

Poate-s nisce peţitorĭ
Şi se ţin pe la cheutorĭ!
Eată-ĭ-as că-s pe la nuc,
Ieşĭ, mamă, c'amuş se duc!
Frunduliţă aluneĭ,
Taĭe, mamă, tăĭeţeĭ,
Şi mi-ĭ tae mĕrunţeĭ,
C'ăştĭa-s peţitoriĭ meĭ
Ingigaţĭ pe subsuorĭ,
Când îĭ vedĭ te ĭaŭ fiorĭ.
Chĭamă-mi-ĭ, mamă, în casă
Şi-ĭ aşeadă după masă
Şi le spune că-s frumoasă,
Şoptesce-le la ureche,
Că eu nu sunt tare veche,
Numaĭ doĭ anĭ de-or maĭ trece
Voĭ fi de cindecĭ şi dece.
Dă-le ce-va de mâncare
Doar' mĕ cere oare-care,
Şi le dă de beutură
Doară nu me cată 'n gură,
Că n'am dinţĭ, n'am nicĭ mesele,
Vaĭ de pĕcatele mele!
Frundulіţă de pe rît,
Cu câte fete-am fetit
Şepte cojoace-am vechit,

Şĭ-am jurat cu jurătorĭ
C'am purtat un car de florĭ
Doar'oĭu plăcea la fecĭorĭ
Şi'n cosiţă şi'n bertiţă,
Dar' de gĭab'am maĭ purtat,
Că tot nu m'am măritat!
  Frunḑuliţă de răchită,
Mĕ duseĭ din casă 'n tindă
Mĕ uĭtaĭ într'o oglindă,
Mĕ vĕḑuĭ fată sbîrcită.
Frunḑuliţă foae lata,
Me uĭtaĭ într'o găleată,
Mĕ vĕḑuĭ fată guşată
Şi guşată şi buzată,
Remăseĭ nemăritată.
  Frunḑuliţă şĭ-o alună,
Me uĭtaĭ într'o fôntână
Me vĕḑuĭ fată betrână
Fără nicĭ un dinte 'n gură
Şi fugiĭ o septĕmână.
  Frunḑuliţă de dudău,
Me rugaĭ la Dumneḑeu
Să-mĭ trimită şi pe-al meu
Fie cât de nătărau
Tot asĭ vrea să fie-al meu,

Să se ducă vestea 'n sat,
Că şi eŭ m'am măritat
De şi mĭ-am luat bărbat
P'ăl maĭ nătărăŭ din sat!

MÂŢUL VECINULUĬ.

Frunḑă verde şi una,
Merge badea la lelea
Şi din gură-ĭ ḑice-aşa:
— Lele, lelişoara mea!
Leagă-ţĭ de cosiţa ta
Un fir de mĕtasă neagră,
Când eu sara voĭu venì
De metasă te-oĭu clătì,
Tu afară veĭ eşì,
Mutul nu s'a nădăì
Pân' ce noĭ ne-om drăgostì
Afară pe după casă
Sub răchita cea pletoasă,
Unde-ĭ locul înflorit
Şi te'ndeamnă la ĭubit.
Ear' după ce ne-om ĭubì,
Ne-om ĭubì, ne-om drăgostì,

In casă dacă-ĭ întra
Şi mutul te-a întreba:
Unde-aĭ şeḑut atâta?
Tu ḑi mutuluĭ aşa:
Tacĭ mutule surd şi slut,
Natarăŭ nepriceput,
Că cum viĭ cum te trântescĭ,
De nimică nu grijescĭ,
N'aĭ închis ocoalele,
Nicĭ n'aĭ legat vacile
Şĭ-aŭ venit lupiĭ în sat
Şi vacile le-aŭ mâncat!
— Bade bădişorul meŭ!
Tare-mĭ place sfatul tĕŭ,
Dar' oĭu face cum sciu eŭ,
V'oĭu mâna mutul la oĭ
Să nu vie înapoĭ
Pe când ne om drăgostì noĭ,
Oile-s în câmp departe,
Mutul n'a venì la noapte...
— Deschide uşa, tu lele,
Cá-ţĭ aduc bumbĭ şi mărgele!
— Lasă-le, unde le-aĭ pus,
Pân' veĭ vedea mutul dus!

Frundă verde de tuşlean,
Mutu-ĭ lotru şi viclean,
C'abĭa numaĭ s'a pornit
Şi 'napoĭ ear'a sosit,
Că el n'a ajuns la oĭ
Şi s'a'nturnat înapoĭ
Şi s'a pus lângă fereastă
Şi s'a uĭtat la nevastă.
Mutul ĭute s'a 'nturnat
Şi din gur'a cuvêntat:
— A! ha, ha, haĭtă de câne!
Ear' aĭ strîns drăguţĭ la tine?
— Frundă verde şi una,
Tacĭ, mutule, nu lătra!
Tacĭ mutule surd şi slut,
Că tu bine n'aĭ vĕdut,
Că nu e nicĭ un drăguţ,
Ci-ĭa vecinuluĭ mâţ,
E mâţul vecinuluĭ
Şede'n vatra foculuĭ
Şi-a venit la mâţa noastră
In casa cea drăgostoasă
Cu ea să se veseleasca,
Mâţul de s'a prăpădi,
Mutule, tu le-ĭ plătì!...

BABA SUPĔRATĂ.

La răchita mugurată
Ṣede-o babă supărată
Cu fata nemăritată,
Mărita-o-ar, nu se'ndură,
Că maĭ are-un dinte'n gură
Legat într'o pânḑătură,
Şi maĭ are şĭ-o mĕsea
Legată 'ntr'o lopăţea.
Dar' eŭ la dênsa m'am dus
Şi din gur'aşa ĭ-am spus:
— Dă-mĭ, babă, arginţĭ o mie
Că ţĭ-oĭu fi ginere ţie,
Că eŭ sunt om de-omenie!
Şi maĭ dă-mĭ încă ce-va
Dintre vacĭ pe Cĭudeşa,
Dintre oĭ pe Oacheşa,
Dintre găscĭ pe Boarzăşa,

Dintre găinĭ pe curca,
Şi ţí-oĭu lua fata ta!
Şĭ-a ḑis baba că mı-a da:
Douĕ reţe şĭ-un răţoĭu
Să-*mĭ apuc şi eŭ* la boĭ,
Douĕ reţe potcovite
Să-mĭ apuc şi eŭ la vite!

LEACUL FETEI.

Fata mamiĭ cea voĭnică
Sprintenă şi frumuşică
Puse seceruĭca 'n brâŭ,
Se duse pe lângă rîŭ,
La holdă mare de grâŭ.
Secera cât secera
Holdiţa nu mĭ-o găta,
Secerea că şĭ-o strica
Şi pe gândurĭ se lua.
Şi pe când gândea maĭ tare
Vine mă-sa cu mâncare
Şi mĭ-o ĭe la întrebare:
Secerat'a holdă mare?
Eară ea-ĭ respunde-aşa:
— Maĭcă, măiculiţa mea!
Holdă mare n'am gatat,
C'am picat în greu pĕcat,
Secerea mi s'a stricat,

Pe la mijloc mi s'a rupt,
Inima rěu m'a durut,
De când am fost mititea
Nu m'a maĭ durut aşa!

Maĭcă-sa reu se scârbı
Şi din gur'aşa-ĭ vorbì:
— Du-te, fiică, mândrulucă,
Du-te, scumpă, şi te culca
In patul tătâne-teŭ
Doară-ţĭ trece din cel rěŭ!
— Ba eŭ, măĭcuţă, nu vreu
In patul tătâne-meu,
Că e aşternut cu fên
Şi mi-ĭ greu de om bětrân!
— Du-te dară, mândrulucă,
Du-te, dragă, şi te culcă
In patul fraţine-teŭ
Să nu-ţĭ fie şi maĭ rěu!
— Ba eŭ, măıcuţă, nu vreu
In patul fraţine-meu,
Că e aşternut cu bradĭ
Şi mi-ĭ greu, maĭcă, de fraţı!
— Du-te, fiĭcă, mândrulucă,
Du-te scumpă şi te culcă

In patul surorii tale
Să-ţi mai treacă din cea jale!
— Ba eŭ, maică, nu mě duc,
In patul eĭ nu me culc,
Că e aşternut cu florĭ
Şi mi-ĭ greŭ şi de surorĭ!
— Du-te dară mândrulucă,
Du-te, dragă, şi te culcă
In podul şopruţuluĭ
In patul drăguţuluĭ!
— Să fiĭ, maĭcă, sănětoasă,
Că mĭ-aĭ scos boala din oase;
Să fiĭ, maĭcă, liniştită,
Chĭar acolo-am fost gândită!

PREȚUL FECIORILOR.

Frunḑă verde de pe rît,
Fecĭoriĭ s'aŭ vorovit:
Dațĭ fecĭorĭ să ne'nsuram
Până fete căpĕtăm,
Că cătanele-or venì,
Fetele ni s'or scumpì,
Care fată-ĭ cu părințĭ
La cincĭ sute de florințĭ,
Care fată-ĭ sermănuță
La cincĭ sute de dutcuțe,
Care-s copile maĭ micĭ
Patru sute de fenicĭ.
Fecĭoriĭ s'or ĭeftenì,
Prețul lor așa va fi:
        Ceĭ maĭ marĭ
        Treĭ grițarĭ,
        Ceĭ maĭ micĭ
        Treĭ fenicĭ,
Ear' cârĭ îs maĭ mutălăĭ
Fi-vor cu doĭ grițarĭ reĭ!

ŢARA NECĂJITĂ.

Haĭ fecĭorĭ să ne strîngem
Pe bĕtrânĭ să-ĭ întrebăm:
Fost'a maĭ de mult mĕtasă?
Fost, dar nu aşa de deasă!
A fost mĕtasă maĭ rară
Şi era maĭ bine'n ţară.
Acuma-ĭ mĕtasa deasă
Şi ţara maĭ năcăjoasă.
Şi maĭ de mult aŭ fost fete,
N'aŭ pus pĕrul pe-o ureche.
Acum toate-s cu păuni,
Mălaĭu-ĭ cu treĭ sloţĭ bunĭ,
Căcĭ cât e fata de hîdă
Pe obraz e rumenită,
Pe spate e metăsită,
D'aĭa-ĭ ţara năcăjită!

DRĂGUŢA BADIĬ.

— Audĭ, fată, orĭ n'audĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respundĭ,
Cum te strig'un diecel —
Tinerel şi sprintenel,
Merge-ĭ, dragă, după el?
— Las' să strige, neica-l ţuce,
Că după el nu m'oiu duce
Că mĕ ĭe de subsuoară
Mĕ poartă pe ulicioară
Şi-mĭ dice tot domnişoară!»

— Audĭ, fată, orĭ n'audi,
Orĭ n'aĭ gură sa respundĭ
Cum te strig'un cliricel
Tinerel şi frumuşel,
Merge-ĭ, dragă, după el?
— Las' să strige, neica-l ţuce,
Că după el nu m'oĭu duce.

Că mĕ pune după masă
Şi îmĭ ḑice «preoteasă!
Ear' când dragostea-ĭ maĭ dulce
El ĭe crucea şi se duce!

— Auḑĭ, fată, orĭ n'auḑĭ,
Orĭ n'aĭ gură să răspunḑĭ,
Cum te strig'un căpitan,
Căpitanu-ĭ junişan,
Junişan şi voinicel,
Merge-ĭ, dragă, după el?
— Las' să strige, ţapa-l mânce,
Cĭ după el nu m'oĭu duce,
Căcĭ când îĭ timp de culcat
El se duce la'mpuşcat,
Când e dragostea maĭ dulce
El ĭe puşca şi se duce!

— Auḑĭ, fată, ori n'auḑĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respunḑĭ,
Cum te strig'un bărbierĭu,
Vrerea-ĭ după el sa merĭ;
— Las' să strige, boala-l mânce,
Că după el nu m'oiu duce,
Că mĕ pune la uliţa
Şi-mĭ ḑice «bărbieriţa ,

Ear' când somnul e maĭ dulce
El ĭe briciul şi se duce!

— Auḑĭ, fată, orĭ n'auḑĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respunḑĭ,
Cum te strigă un cismaş
Voinicel şi drăgălaş?
— Las' să strige, boala-l mânce,
Că după el nu m'oiu duce,
Că împunge şi străpunge,
Cucuruz nu-ĭ maĭ ajunge!

— Auḑĭ, fată, orĭ n'auḑĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respunḑĭ,
Cum te strig'un măcelarĭu,
Om ales, din oamenĭ marĭ!
— Dă-l la dracul, să tot strige,
Că după el nu m'oĭu duce,
Căcĭ când e la ḑi de post
I se'mpute carnea'n şurţ,
Ear' când e la ḑi de dulce
N'are carne să îmbuce!

— Auḑĭ, fată, orĭ n'auḑĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respunḑĭ,

Cum te strig'un vênător,
Tinerel, voĭnic fecĭor?
— Las' să strige, boala-l mânce,
Că după el nu m'oĭŭ duce,
Hrana vênătoruluĭ
E'n coada capăuluĭ,
Toată ḑiua hapaesce,
Sar'a casă când sosesce,
Carne'n traĭstă nu maĭ este!

— Auḑĭ, fată, orĭ n'auḑĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respunḑĭ,
Cum mi te strigă un jude?
— Dă-l la cĭoarele să-l mânce,
Că după el nu m'oĭu duce,
Că şi hrana judeluĭ
E'n spinarea satuluĭ.
Toată ḑiua poruncesce
Până sara flămênḑesce,
De mâncare nu găsesce
Către casă năzuesce,
Cu nevasta se'nvrăjbesce,
La pamênt că mĭ-o trântesce
Şi din gură că-ĭ vorbesce:
Sue-te'n pod şĭ-adă poame,
Că eu nu maĭ pocĭ de foame!»

— Auḑĭ, fată, orĭ n'auḑĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respunḑĭ,
Cum te strigă badea'n frunḑa,
Când din frunḑă, când din buḑe,
Badea e un fecĭorel
Tinerel şi frumuşel,
Sprintinel ḑi subţirel,
Pare că-ĭ tras prin inel,
Merge-ĭ, dragă, după el?
— Las' să strige, neĭca-l ţuce,
Că eu după el m'oiu duce,
C'a luĭ dragoste e dulce.
Eu când îĭ aduc de mâncare
El de lucru grijă n'are,
Ţipă coasa'n fuga mare,
Ţipă coasa pe fênaţe,
Vine şi mĕ strânge'n braţe,
Mĕ sărută cu dulceaţă!

DRĂGUŢA DIACULUI.

— Audĭ, fată, orĭ n'audĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respundĭ,
Cum te strig'un teologel
Tinerel şi frumuşel,
Merge-ĭ, dragă, după el?
— Las' să strige, neĭca-l ţuce,
Că după el nu m'oĭu duce,
Că m'a pune după masă
Şi mĭ-a dice «preoteasă!»

— Audĭ, fată, orĭ n'audĭ,
Orĭ n'aĭ gură să respundĭ
Cum te strig'un dăscălaş
Tinerel şi drăgălaş,
Drăgălaş şi frumuşel,
Merge-ĭ, dragă, după el?
— Las' să strige. boala-l mânce,
Că după el nu m'oĭu duce,

Că dascalul săracul,
Când aude clopotul,
Lasă coasa'n buruene
Şi se dă după pomene,
Şi cum le aduce-a casă
Se şi pune după masă
Şi mâncă ca o mireasă!

— Audĭ, fată, orĭ n'audĭ
Orĭ n'aĭ gură să respundĭ,
Cum te strig'un diecel
Tinerel şi frumuşel,
Merge-ĭ, dragă, după el?
— Las' să strige, neĭca-l ţuce,
Că eŭ după el m'oĭu duce,
C'a luĭ dragoste e dulce.
Când mĕ duc la pleumbare
Ţipă cartea în cărare.
Vine si mĕ strânge'n braţe,
Mĕ sărută cu dulceaţă.
Şi mĕ ĭe de subsuoară,
Mĕ poartă pe ulicĭoară,
Mĕ sărută'n gurişoară
Şi-mĭ ḑice tot «domnişoară!»
De te-ar săruta o sută,
Ca diacul nu sărută,

Că te sărută cu dor,
Că nu-ĭ staŭ boi 'n ocol,
Şi sărută pe ticneală
Că nu-ĭ staŭ boi 'n tânjală!

GASDA MARE.

Am o casă și o masă
Șĭ-o frumușică boreasă
Și mĕ chĭem că-s gasd'aleasă;
Am o pipă șĭ-o căldare
Și mĕ chĭem că-s gasda mare.
Am o pipă șĭ-un jașcăŭ
Si mĕ chĭem că sunt birăŭ.
Dar' vecina îmĭ ḑicea
Că pipa nu este-a mea.
Am o mâță șĭ-un coteĭu
Treĭ fasole'ntr'un ștĭubeĭu,
Dar' șĭ-acele
Nu-s a mele,
C'a muncit soacra pe ele,
Am o vacă șĭ-un vițel
Și mânânc malaĭul gol,

Că de dorul laptelui̯
Sar în vêrvul gardului̯
Şi de dorul smêntânii̯
Sar în fundul fôntânii̯,
Ear de dorul untului̯
Sar în capul Grecului̯.

MUEREA COSAŞULUĬ.

Merge bărbatul la coasă
Muerea remâne-a casă.
Bărbatul bate coasa
Muerea bate crîşma.
Bărbatul în câmp cosesce
Muerea crîşma păzesce,
Bărbatul vine în sat
Muerea-ĭ zace în pat,
N'are frică de bărbat.
Bărbatul vĕḑênd că zace,
Nu sci singur ce s'ar face:
Orĭ boiĭ desprinde-ĭ-ar,
Orĭ la popa duce-s'ar?
Muerea'n pat se urnesce
Şi din gur' aşa-ĭ grăesce:
— Bărbăţele dragul meŭ,
Ascultă-mĕ ce-ţĭ ḑic eŭ!

Lasă boiĭ la dracu,
Şi pe popa la focu
Dar' ĭe cofa de colu
Şi te du pe cel păreŭ,
Că-ĭ găsì un făgădăŭ;
Umple cofa cu vin rasă
Şi te'ntoarce ĭute-acasă
Şi mĭ-o pune-apoĭ pe masă;
Trage masa lângă pat
Cum e la cel bolnav dat,
Şi pune scara la pod
Ie o puĭcă şĭ-un cucoş
Şi-ĭ curăţesce frumos,
Frige-mi-ĭ, nu mi-ĭ pripì,
Doar' mĕ voĭu tămăduì.

Bărbatul dacă simţesce
Muerea de ce bolesce,
El din gur'aşa grăesce:
— Nevastă dragă, nevastă:
Ce-a trecut pe la fereastă?

Muerea fruntea'ncreţesce
Şi din graĭu aşa grăesce:
— E mâţa de la vecina,
Că mĭ-a oblicit slănina!

Bărbatul se oţeresce
Şi muerii că-ĭ vorbesce:
— Minţĭ muere, minţı căţea,
Minţĭ dragă muerea mea,
C'aĭa nu poate să fie,
Mâţa nu-ĭ cu pălărie,
Nicĭ nu-ĭ mâţa veciniĭ,
Că n'ar lătra-o câniĭ!
— Meĭ bărbate, mĕĭ păgâne,
Orĭ eştĭ orb, orĭ nu veḑı bine.
Orĭ doar' tu me temĭ pe mine?
Dacă tu me temĭ pe mine
Şeḑĭ de mĕ grijesce bine!

Bărbatul ḑice aşa:
— Nevăstuţă, draga mea!
Eŭ pe tine te-aş griji,
De-ar avea cine-mĭ così.
Dar' eŭ merg la lucrul meu
Tu te ducĭ la făgădăŭ
Şi beĭ cu drăguţul tĕŭ
Eŭ vin sara, cer de cină,
Tu nu-mĭ daĭ nice lumină,
Nice patul de hodină.
Eŭ de când mi te-am luat
Cină bună n'am mâncat,
Nicĭ în pat nu m'am culcat!

Muerea se oţeresce
Şi din graĭu aşa grăesce!
— Tacĭ bărbate, tacĭ păgâne,
Că tu nu aĭ fost de mine,
Tu singur eştĭ vinovat!
Pe mine când m'aĭ luat
Bicĭul să ţi-l fi 'nodat
Şi'n mine să fi fost dat,
Minte să mĕ fi'nvĕţat,
Eŭ aşĭ sci că am bărbat.
Dar' acuma poţĭ tăçè,
Nu facĭ din mine ce-ĭ vrè!...

MUEREA MINCINOASĂ.

Harnică-ĭ muerea mea,
Harnică, dracul s'o ĭa,
C'a avut un ţol vĕrgat
Şi l-a scos afară'n gard
Şĭ-atâta l-a purecat
Pân' ce tot l-a sfârtecat,
Şĭ-avut unul de bucĭ
Şi l-aŭ scos cânii în hucĭu
Şĭ-atâta ce l-aŭ întors
Şi pe faţă şi pe dos
Până ce-a remas tot jos.

Harnică-ĭ muerea mea,
Harnică, n'aĭba s'o ĭa,
C'a pus pânḑa pe urḑoĭu
Şĭ-a pus'o de-un an, de doĭ.
Dintr'o sută de fuĭoare
Mĭ-a făcut o cheutoare,

Dintr'o sută de lânĭ marĭ
Mĭ-a făcut un brăcinarĭu.
Din Pascĭ pănă'n Sânziene
Mĭ-a făcut un fund d'ismene,
Dar' când a fost la croit
De-o palm'a maĭ trebuit.
Eŭ o'ntreb ce mĭ-a lucrat,
Ea crede că vreŭ s'o bat
Şi prînde-a se văera
Şi din gur'a cuvênta:
— Mĕĭ bărbate, nu mĕ bate,
Că eŭ nu-s ca celelalte
Să-mĭ daŭ cânepa în parte
Maĭ bine o bag în foc
Să nu-mĭ fac nĕcaz să torc!

Harnică-ĭ muerea mea,
Harnică, dracul s'o ĭa,
Că-mĭ face coleşa'n oală
Şĭ-o pune pe vatra goală.
Eŭ îĭ daŭ un pumn orĭ doĭ
S'o pună pe *curpatoĭu*,
Ea o pune pe cărbunĭ
Şi se duce la vecinĭ,
Prinde-a spune la mincĭunĭ,
C'am bătut'o cu tăcĭunĭ!

MUEREA HARNICĂ.

Harnică-ĭ muerea mea
Harnică, dracul s'o ĭa!
Cât a lucrat într'o vară,
A ţesut o pânḑă rară,
Şi de rară
Ca o scară,
Şi de deasă
Ca o leasă.
Printre iţe, printre spată
Pasce-o eapă'mpĭedicată
Şĭ-o *straşnică* ne'nvăţată.
Printre iţe şi fusceĭ
Pasce-o scroafă cu purceĭ.
Ear' la mijlocul pânḑiĭ
Pasce gâsca cu puiĭ.
La mijlocul iţuluĭ
Intră capul mâţuluĭ.

Pe sulul cel de'napoĭ
Şepteḑecĭ de *lăturoĭ*
Eară pe cel de'nainte
Dracul îĭ maĭ ţine'n minte!
  Harnică-ĭ muerea mea,
Harnică dracul s'o ĭa,
Face pânḑa ca un sac
Şi ḑice că-ĭ de bumbac,
Face pânḑa ca un ţol
Şi ḑice că-ĭ de fuĭor.
Ţes'o ţiră, nicĭ un cot:
«Haĭ, mamă că nu maĭ pot!»

MUEREA BOLNAVĂ.

La ogorul cânipiĭ
Muerea se bolnăvì.
Când fuse la semănat
Muerea bolnavă'n pat
Când era cânepa mare
Muerea bolnavă tare
Cătră bărbat tot ochia
Şi din graĭu aşa ḑicea!
— Bărbate, lumina mea!
Cânepă mĭ-aĭ semĕnat,
Boala'n oase mĭ-aĭ băgat.
Cânepa-ĭ mare, nu prea,
Boala-ĭ mare, foarte rea,
Boala-ĭ rea şi mare reŭ
A stêrnit ea'n pĭeptul meu.
De-aĭ face pe voĭa mea
Foarte bine mĭ-ar părea,

Să culegĭ tu cànepa
Doar' mĭ-ar maĭ trece boala!

Bărbatul stă şi gândesce
Şi din gur'aşa-ĭ vorbesce:
— Muere, ĭubita mea!
Culege-aşĭ eŭ cànepa,
Dar' mi-ĭ scurtă cămeşa
Nu sciŭ de mi s'a şedea!

Muerea adànc oftează
Şi din gură cuvintează:
— De-aĭ fi un bărbat cu lege
Cânepa tu mĭ-aĭ culege;
De-aĭ fi un bărbat cu milă
Eĭ duce-o şi la topilă;
De-aĭ fi un bărbat bun foarte
Afară cânep'aĭ scoate,
Şi de-aĭ fi tu cu credinţă
Aĭ duce-o şi la meliţa,
Şi de-aĭ fi un bărbat bun
N'aĭ aştepta mult să-ţĭ spun,
Cĭ-aĭ pune-o'n furcă şĭ-aĭ toarce
Şi cămeşă că ţĭ-aĭ face,
Că tu scii bărbate bine
Că de când sunt după tine

Că tu sciĭ bărbate bine,
Că de când sunt după tine
Lunĭ, Marţĭ, Miercurĭ n'am lucrat,
Că m'am temut de pĕcat,
Joile încă-s legate
Nu lucru să fac pĕcate,
Ci le ţin de sănĕtate.
Vinerea toat'o cinstesc,
Cu nemic nu mĕ muncesc
Ca să nu pĕcătuesc
Şi ceva rĕŭ să-mĭ stêrnesc.
Sâmbăta tot am lucrat,
Dar' nu mi s'a arătat,
Bubă'n cap mi s'a ţipat
Şĭ-atuncĭ m'am culcat în pat,
Mi s'a ţipat bubă'n cap
Şĭ-am trebuit ca să zac!

Duminica, când sosĭa,
Muerea mi se trezĭa,
Din pat că mi se scula,
Frumos mi se îmbrăca,
Caer pe furcă punea
Şi cu sporĭu bine torcea.
Dar' când prinse a lucra
Svîrlì furca la naĭba,

Poale albe sufulca
Şi la popa alerga
Şi din gură-ĭ cuvênta:
— Părinte, sfinţia ta!
Eŭ te rog pe dumnĭa-ta
Strămută Duminica,
C'am caer de-a scărmăna
Şi pe bărbat de-a'mbrăca,
Şi spune la crâsnicul
Să nu tragă clopotul
Pân' n'oĭu gătì caerul,
C'am un caer de gătat
Şi bărbatul de'mbrăcat!

Ear' popa din graĭu graia:
— Tu nevastă, draga mea!
Pentr'o ocă
De holerca
Ţĭ-oĭu muta
Duminica!
Dar' muerea cuvênta:
— Părinte, sfinţia ta!
Pentr'o holdă de cânepă
Eŭ nu dau nicĭ o' holercă,
Cânepa-ĭ de boală'n spate,
Holerca de sănetate!

Şi cum ḑice cum cuvêntă
Drept spre crîşmă mi s'avêntă.
Dar' lângă biserică
Furca mĭ-o împĭedică
Şĭ-o trage lângă părete,
Cânele de fus o vede
Şi spre dênsa se repede,
Şi tocmaĭ când socotì
Că de fus s'a mântuì
Şi reşchitoriu-ĭ acì
Şi din gură că-ĭ vorbì:
— Haĭda jupâneas'a casă,
Că tu n'aĭ faţă pe masă,
N'aĭ nicĭ ţol, n'aĭ nicĭ perină,
Bată-te crucea ţolină,
Aĭ un lepedeŭ de-un cot
Şĭ-atâta-ĭ la tine tot,
Şĭ-apoĭ şi tu te-aĭ numì
Intre mândrele lumiĭ!

MUEREA SOMNOROASA.

Frunḑă verde sulumină,
Mi s'a pus somnu'ntr'o mână,
Şĭ-aşĭ dormi o septemână,
Mi s'a pus somnu'n stânga
Şĭ-aşĭ dormì încă una.
Dar' bărbatul mĕ trezesce
Şi din gură-mĭ tot vorbesce:
— Muere, sufleta mea!
Scoală din pat, nu zăcea,
Scoală mulge vacile,
Cu le-or mulge altele
Şi ţĭ-or strica laptele,
Scoală, scoală, dragă, scoală,
Că ţĭ-a fi destul de-asară,
Scoală, nu zăcea în pat,
Că vecina s'a sculat

Şi le-a muls şi le-a ţipat,
Şi tu tot nu te-aĭ sculat!
— Mĕĭ bărbate, suflet mic,
Lasă-mĕ să dorm un pic!
Meı barbate, suflet rĕu,
Lasă că le-oıu mulge eu,
De le-oıu mulge, eu le-oĭu mulge,
De nu, sunt viţeĭ şĭ-or suge!
Şi le-oĭu mulge şi eu mâne,
Şi le-oĭu ţipa altă mâne,
Şi le-oĭu ţipa pe ogoara
Şi le-oĭu ţinea ca sa moară
Tot în capul satuluĭ,
Ruşinea bărbatuluĭ!

VÂRVARA LUI GLIGORAŞ.

Vârvara luĭ Gligoraş
Cu poale din Mediaş
A gândit pânză să-şĭ pue
Nime ca să nu maĭ scie.
Şi ea cum mi s'a gândit
Bărbatuluĭ ĭ-a vorbit:
— Bărbate, sufletul meu!
De-aĭ sci tu ce-am gândit eŭ:
Noĭ de când ne-am cununat
Pânză tot am cumpĕrat,
Acum îns'am cugetat
Să m'apuc eŭ de lucrat.
Tu-mĭ veĭ face de mâncat.
Batăr cât de ne-am trudì
V'om cerca de-a şi urḑi.
Amêndoĭ vom *năvĕdì*

Şĭ-astfelĭu pânza vom pornì
Doar' la cale vom eşì.
Şĭ-om tocmì răsboĭu'n casa
Ca maĭ curênd să se ţasa.
Şi noĭ ne vom învoì
A maĭ şi cam odihnì,
Când va fi soarele cald
Să ne hodinim cu drag,
Când va bate ce-va vêntul
Să ne maĭ rugăm cu gândul,
Când va fi la bătĕtură
Să ne sărutăm în gură!

Vârvar'aşa cuvênta.
Dar' pânza nu se lucra.
Bărbatul că mĭ-o privĭa
Şi din gur' aşa ḑicea:
Saraca muerea mea
Harnică se ţinea ea!
Face pânza ca un sac
Şi ḑice că-ĭ de bumbac,
Face pânza ca un ţol
Şi ḑice că-ĭ de fuĭor.
Pintre iţe pintre spată
Pasce-o eapă 'mpĭedicata,

Pintre iţe şi fusceĭ
Pasce-o scroafa cu purceĭ,
Pe sulul cel de'napoĭ
Patrudecĭ de *lăturoĭ*,
Pe sulul cel de'nainte
Dracul îĭ maĭ ţine minte,
La mijlocul iţuluĭ
Intră capul mâţuluĭ!

Vârvara, când audia
Bărbatul eĭ ce dicea,
Amar mi se maĭ scârbĭa,
Pânza mĭ-o afurisĭa
Şi din gur'aşa dicea:
— Face-te-aĭ pulberă, pleava,
Să n'am atâta zabavă:
Face-te-aĭ pulbere, prav,
Să n'am atâta nacaz,
Pĭerdutu-te-aĭ fi fost pânza,
Că n'a fost cin' să mĕ rida,
Dar' tu m'aĭ făcut de rîs,
Par' c'aĭ fi vrut înadins.
Şi mie mĭ-aĭ făcut scârbă,
De mĕ cred că nu-s de treabă.
Se duce vestea în ţară
Că m'aĭ *opăcit* o vară.

Bată-te crucea resboĭu,
Umpli casa de gunoĭu.
Când în casă te-am băgat
Tăul n'a fost desghĭeţat.
Aŭ venit şi Pascile
Eŭ tot legam firele.
Când ajunseĭ la Sân Georgĭu
Gat-am fost să te daŭ jos.
Când era pe la Ispas
Cu tortul aveam năcaz.
Când era pe la Rusale
Mĕ lovir'un cârd de boale.
Şi barbatul mĕ mustra
Şi din gură-mĭ tot ḑicea
Că eŭ nu-s ca altele
Să-mĭ pot găti pânzele.
Dară el nu vede bine
Ce-amar a picat pe mine,
Că de-amar şi jale mare
De-abĭa mĕ ţin pe picĭoare.
Eram gata de-a bolì
Mustrarea'n minte-mĭ venì,
Că m'a tot mustra bărbatul
Că nu-s bună nicĭ de dracul.
Măcar că ar putea face
Ca mie să-mĭ dee pace,

Că el alta nu maĭ scie
Făr' a mĕ mustra să vie.
Par' că el nu sci prea bine,
Poate maĭ mult de cât mine,
Că de n'ar fi serbătorĭ
Eŭ aşĭ lucra cu alt sporĭŭ.
Dar din Pascĭ până'n Rusale
Am ţinut Marţĭa cea mare,
Lunĭa, Mĭercurĭ n'am lucrat,
C'aşa eŭ m'am apucat
Chĭar de când m'am măritat.
Joile-s ḑile legate
Nu lucru să fac pĕcate,
Ci le ţin de sănĕtate.
Vinerea toţĭ o cinstesc
Nicĭ eŭ nu voĭu să muncesc
Ca să nu pĕcătuesc.
Sâmbăta poate-aşĭ lucra
Dacă mi s'ar arăta.
Odată am şi lucrat,
Dar' nu mi s'a arătat,
M'a lovit o boală'n cap
Şĭ-am cătat ear' ca să zac.
Boala, ce mĕ năcăjì,
Maĭ rea nicĭ c'ar putea fi.
Dac'apucam a dormì
Nu era a mĕ trezì.

Duminica-ĭ ḑi domnească,
Serbare dumneḑeească,
Atuncĭ dorm şi eŭ maĭ bine,
Că nu mĕ maĭ mustră nime.
De'ntristată ce maĭ sunt,
M'aşĭ băga chiar în mormênt,
Dar' nu e cine săpa
Ca să facă groapa mea,
De năcaz a mĕ scăpa.
Dară până ce-oĭu scăpa,
Sciŭ eŭ bine ce-oĭu lucra,
Lucru dintâĭu l-oĭu strica,
Că eŭ caer n'oĭu maĭ toarce
Doară singur nu s'a face.
Pânz'oĭu strânge-o din resboĭu
Şĭ-oĭu arunca-o'n lădoĭu
Şĭ-o ţin pân' la primăvară,
Atuncea voĭu scoate-o eară,
Dar' oĭu pune-o după casă,
Câţĭ vor trece toţĭ să ţasă.
Şi punând'oĭu ḑice-aşa:
«Pânză, pânzişoarea mea!
De te-ĭ ţesă, bin' de bine,
De nu, foc face-oĭu din tine!»
Atâta urma-mĭ va fi,
Că voĭu sci a mĕ păzì.

Şi cât eŭ voĭu maĭ trăì
Pânză nu voĭu maĭ urzì.
Asta început să fie
Şi sfârşit până'n vecie!

MÂNDRA MEA.

Mândra mea de mândră mare
Nicĭ o iĭe bună n'are.
Numaĭ una de bumbac
Şi-ĭ cârpită după cap.
Dar' mândra mea ḑice-aşa,
Că de-ar trăì mumă-sa
N'ar fi nime ca dênsa,
Şi de-ar avea ea putere
Ar ţine-o tot cu mĭere,
Dar' o ţine cu ce poate
Tot cu crumpene necoapte.
Dar' eĭ de asta nu'ĭ pasă,
Că e destul de frumoasă.
De frumoasă n'are baĭu,
Că-ĭ cu dinţiĭ ca la caĭ.
De frumoasă e frumoasă
Cu dinţĭ marĭ cu buze groase,
Şi cu limba de-un cot scoasă.

De frumoas'ar fi ce-ar fi
Numaĭ de s'ar sci grijì,
Dar' nu-ĭ cum ar putea fi:
De pe dinţĭ, de pe mĕsele
Poţĭ îngrăşa treĭ purcele,
De pe dinţı, de pe gingeĭ
Poţĭ îngrăşa treĭ purceĭ!

MÂNDRA ŞI IUDA.

Puseĭ şaua pe doĭ caĭ
Şi plecaĭ în sus la raiu
Raĭul era încuĭat,
De treĭ orĭ am genunchĭat,
Luĭ Dumneḑeu m'am rugat
Raĭul mi l-a descuĭat
Eŭ într'însul am intrat
Ce-am *vĕst* mult m'am bucurat:
Trupurĭ albe înflorite
Şi de popa spovedite.
  De la raiu me scoborîĭ
Şi spre ĭad că me porniĭ.
Iadul era încuĭat,
Eŭ întrînsul am intrat,
Ce am *vĕst* m'am spăriat:
Trupurĭ negre ne'nflorite,
De popa nespovedite,

Şĭ-am *vĕst* căldărĭ marĭ fierbênd
Şi suflete chinuind,
Şi m'am dat m'aĭ 'ncolea
Şĭ-am *vĕst* şi pe mândra mea
Şedea Iuda lângă ea,
Cu biçĭu de foc mĭ-o plesnĭa
Şi din gur'aşa-ĭ ḑicea:
— Spune, fat' adevĕrat
Câţĭ feciorĭ aĭ sărutat
Până a nu veni'n ĭad?
Mândra mea se văeta
Şi din gură cuvênta:
— Aŭ fost doĭ
Cu călţunĭ noĭ,
Şĭ-aŭ fost cincĭ
Cu opincĭ,
Şĭ-aŭ fost noue
Cu *boboaue*
Eară ḑece
Cu chepenege...
Iuda, când mĭ-o auḑĭa,
Bicĭul de foc asvârlĭa,
In braţe mĭ-o cuprindea
Şi la pĭept că mĭ-o strângea,
Pe genunche-o aşeḑa,
Pe buze mĭ-o săruta.

Când în braţe mĭ-o strîngea,
Frigurile mĕ prindea,
Când pe buze-o sĕruta
Maĭ tare mă tremura
Şĭ-amărît strigaĭ aşa:
— Dă-te, Iudă, cât colea,
Ce aĭ tu cu mândra mea!
Apoĭ întinḑênd mâna
Ḑiseĭ mândreĭ mele-aşa!
— Adă-mĭ mâna cea direaptă,
Adă-mĭ mâna şi mĕ ĭartă,
Că-ţĭ voĭu fi greşit vr'odată!
Peste-un an orĭ peste doĭ
Ear' ne'ntâlnim amêndoĭ
La târg la Ierusalim,
La casele luĭ Balim,
Unde nu sunt buţĭ de vin,
Ci amar, venin şi chin!

CUMATRA.

— Frunḑa verde siminoc,
Ce-aĭ pus, cumătră, la foc?
— O găină şĭ-un boboc!
Gaina s'o fac friptură
Şi bobocul *saramură*
S'avem chef la beutura.
Maţele boboculuĭ
Să le dau bărbatuluĭ
Să se ducă draculuí
Din stavila patuluí,
Sa nu maĭ am grija luĭ.
Că din partea draguluĭ
Poate merge draculuĭ.
Ear' gaina pentru tine
Pe când veĭ venì la mine
Să mâncăm, să trăim bine!

MUEREA BLĂSTĔMATĂ.

Nu te uita lele draga
La cămeşa mea cea neagră,
Că măicuţa mi-ĭ cam slaba
Şi mândruţa cam beteagă
Şi muerea blăstĕmată,
Tot clocesce'n corn de vatra
De nu-şĭ face ţol pe pat
Nicĭ cămeşă pe bărbat.
A avut un ţol vergat
Şi l-a scos afară'n gard
Şĭ-atâta l-a purecat
Până tot l-a sfârtecat.
Şĭ-a avut un ţol de bucĭ
Şi l-a scos cânii în huciu
Şĭ-atâta ce l-aŭ întors
Şi pe faţă şi pe dos
Pân' ce-a remas totul jos.

FATA GĂSDACULUI.

Dragă-mi-ĭ fata săracă,
Că cu mâna eĭ se'mbracă.
Da fata găsdaculuĭ
Las'o'n mama draculuĭ,
Că şirele de la mână
Sunt cusute pe fărină,
Şirele de preste cot
Pentru slănină din pod.
Cămeşa din brâŭ în sus
Pe-o mĭerţă de cucuruz,
Poalele din brâu în jos
Pe-o mĭerţă de grâŭ frumos.
Nicĭ aşa nu ĭ-aŭ plăcut,
A făcut, ce-a maĭ făcut,
Subsuoară 'şi le-a pus
Şi cu ele că s'a dus
Pe cea uliţă în sus

C'o oală de jîntueala
Să le facă cu ciceală
Şi cu una de jintiţa
Să le facă cu cheiţă!

RUGĂMINTEA DRĂGUŢULUI.

Înseraĭ Luni seara'n sat
La nevastă cu barbat.
Când era dragostea dulce
Pe barbat dracu-l aduce.
Eu-l întreb de-ĭ sănetos.
El mĕ ĭe de cap şi jos.
Eŭ socot că şuguesce
El cu bota me'ndesesce,
Eŭ fug doară de el scap
El cu bota-mĭ dă în cap...
Tătaisă Sânḑiană!
Fă-ţĭ o milă şĭ-o pomana
Doar' câştigĭ vr'o burueană
Burueana maculuĭ
Ca s'o daĭ barbatuluĭ
Să se ducă draculuĭ
Să nu maĭ am grija luĭ!›

POPA LACOM.

Mĕ culcaĭ sara voĭnic
Şi nu mĕ durea nemic.
Mĕ culc sara sănĕtos,
Nu mĕ durea nicĭ un os.
Când fu pe la mĭeḑ de noapte
Mĕ trezesc cu sânta moarte.
Când fu coalea pe la prânḑ
Vine popa cât un mânḑ
Şi se şterge pe la bot
Şi-ĭ pare bine că-s mort,
Şĭ-apucă'n mână o carte
Şi-mĭ maĭ ĭartă din pĕcate
Şi-mĭ ĭe vaca cea cu lapte,
Şi-mĭ cetesce-un sărindarĭu
Şi-mĭ ĭe grâul din hambarĭŭ.

MÂNDRUŢA LUCRĂŞIŢĂ.

Cât e ţara şi lumea
Nu-ĭ mândruţă ca şĭ-a mea,
Că-ĭ mândră şi frumuşea
Şi'ncă-ĭ lucrăşiţă bună,
Că'ntr'o lună
Toarce-o lână
Şi dă doĭ sacĭ de fărină
Şĭ-o pătrare de slănină.
Da cânepa cum s'a tors?
Coborând pe scară'n jos
Cu blid mare de fărină,
Cu darabul de slănină
Ducându-le la vecină.
Ear' după ce le ducea
Vecineĭ aşa-ĭ ḑicea:
— Na, vecină, pune bine
Şi nu spune către nime,
Bărbatul de-a'nsciinţa,
Doamne, reŭ ne-a boteḑa!

ŢESETOAREA.

Mĕ ţipă mama să ţĕs,
Eŭ mĕ suĭ pe sul şĭ-apăs.
Pe suluţul de'napoĭ
Patruḑecĭ de lătunoĭ
Şi pe sulul de'nainte
Dracul le-ar maĭ ţinea'n minte,
Că prin iţe şi prin spată
Merge-o eapă'mpĭedicată,
Ear' prin ţesutul pânḑiĭ
Merge cloşca cu puiĭ.

FLĂCĂUL ŞI VĔDANA.

Frunḑă verde de dudăŭ,
Tu vĕdană cu flăcăŭ,
Nu-ĭ pĕcat de Dumneḑeŭ
Să te legĭ de capul meŭ?
Eŭ făr' de leac de musteaţă,
Ear' tu cu copil în braţe!
— Frunḑă verde de hemeĭu,
Bădiţă, bădiţă hăĭ!
Dac'aĭ fost aşa holteĭu
Ce-aĭ cătat între femeĭ,
Dac'aĭ fost aşa de treabă
Ce ţĭ-a fost vĕdana dragă?

DESPRE CIOCOI.

ȚĂRANUL ȘI CIOCOIUL.

Frunḑă verde baraboĭu,
La moară la Dorohoĭu
Merge-un car cu patru boĭ
Incărcat cu păpușoĭ.
Dinapoĭa caruluĭ
Merge'n fuga caluluĭ
Cĭocoĭeșu satuluĭ
Cu năravu draculuĭ
Și ḑice țăranuluĭ:
— Bun ajunsu, mĕĭ țărane!
— Nu-țĭ mulțămesc, mĕĭ cucoane!
— Mĕĭ țărane tu eștĭ bat!
— Latri, cĭocoĭu gulerat,
Că de-asară n'am mâncat
Și tu ḑicĭ că eŭ sunt bat!

Ear' cĭocoĭu satuluĭ
Cu năravu draculuĭ,

Sciind rêndu caluluĭ
Nu-şĭ lasă năravu luĭ,
Pune-o mână pe oblânc,
Alt'o bagă'n sîn adânc
Şi scoate-un bicĭu plumbuit,
Plumbuit, resplumbuit,
Şĭ-avêntându-l într'o parte
Trage la ţăran pe spate,
Trage una, trage douĕ,
Trage mereŭ pân' la nouĕ.

Ear' ţăranu satuluĭ,
Sciind rêndu caruluĭ,
Bagă mâna pe sub scoarţă
Şi scoate-o măcĭucă groasă,
Groasă, groasă, cĭotoroasă,
Şĭ-avêntând'o într'o parte
Trage la cĭocoĭu pe spate,
Trage una, trage douĕ,
Trage patruḑecĭ şi nouĕ,
De-ĭ rupe spinarea'n douĕ
Şi-ĭ creapă pealea în nouĕ
Şi trăgêndu-ĭ cât îĭ trasă
Pe cĭocoĭu apoĭ îl lasă
Şi se duce'ncet spre casă.

Frunḑuliţa bradului,
Cïocoïeşu satuluï
Cu năravu draculuï
Trage pintenï caluluï
Şi fuge spre satu luï.
Ear' în sat cum îmï ajunge
Drept la crâşmă mi se duce
Şi astfelïu din gură-mï ḑice;
— Mĕï Ioane Balabane!
Rĕŭ mĕ dor cele cïolane,
Scoală ïute în picïoare
Şï-aprinde o lumînare
Şï-mï dă rachiu de cel tare,
Dă-mï rachiu de treï părale
Şi mĕ freacă pe spinare!

Balaban sare de grabă
Şi pe cïocoïu îl întreabă:
— Dar' ce mï-aï păţit, cucoane,
De te dor cele cïolane?
— Ia m'am bătut c'un ţăran,
C'un ţĕran, c'un hoţoman!

Atuncï Ion Balaban,
Sciind rêndu crîşmeï sale
Ie rachiu de treï parale

Şĭ-un pumn bun de sare mare
Şi mi-l freacă pe spinare.

Ear' cĭocoĭu satuluĭ
Cu năravu draculuĭ
Usturându-l la spinare
Strigă, strigă'n gura mare!
— Mĕĭ Ioane Balabane!
Rĕŭ mĕ dor cele cĭolane,
Maĭ încet din frecătură
Că-mĭ sar şi dinţiĭ din gură!

Dar' Balaban ce făcea?
Mi-l freca şi mi-ĭ ḑicea:
— Aşa-ţĭ trebe, mĕĭ cucoane!
Ce nu te laşĭ de bătoane?
Nu te'ncepe c'un ţĕran,
Că şĭ-asa el ţi-ĭ duşman,
Că ţăranu, când te bate,
Zacĭ un an şi jumĕtate!

PRIMARIUL ŞI CIOCOIĬ.

Frundă verde baraboĭu,
A venit vremea de-apoĭ
Să punem primarĭu din noĭ
Să judece pe cĭocoĭ
Cum ne-aŭ judecat pe noĭ.
Primarele cu suman,
Primăriţa cu tulpan,
Judecă cĭocoiĭ avan.
Primarele cu cojoc,
Primăriţa cu moţoc
Judecă cĭocoiĭ foc.
Primăriţa cu papucĭ,
Primarele cu opincĭ,
Opincĭ nerase de cal
Abĭa le duce la deal
Judecă cĭocoiĭ-amar!

38225

BOIERIĬ DIN GALAŢ.

Haĭdeţĭ, haĭdeţĭ la Galaţ,
Că boeri-s îmbrăcaţĭ
Cu caftale
Rupte'n poale,
Cu coatele toate goale,
Cu saĭele
De nuele,
Tot să staĭ să caţĭ la ele!

Haĭdeţĭ, haĭdeţĭ la Galaţ,
Că boeri-s încălţaţĭ
Cu papucĭ
De cojĭ de nucĭ,
Potcoviţĭ cu dinţĭ de ştĭucĭ,
Cu papucĭ de cojĭ de rac
Potcoviţĭ cu dinţĭ de crap
Cu pĭele de capră'n cap!

DESPRE ARNĂUŢI.

ARNĂUTUL.

Sus la munte ninge, ploauă,
Jos la ţară cade roauă;
Sus la munte viscolesce,
Jos la ţară earba cresce;
Sus la munte s'aŭ suit,
Jos la ţară aŭ sosit
Patruḑecĭ de Arnăuţĭ
Toţĭ în arme învescuţĭ,
Patruḑecĭ de musce-aŭ prins
Şi cu săbiĭ le-aŭ ucis,
Ear' arnăutu cel mare
A prins un bondar de nare
Şi tot îĭ da pe spinare
Să nu-ĭ facă supĕrare,
Şi tot una-l cicălĭa
Să nu-ĭ ĭasă'n calea sa,

Că de-a maĭ ĭeşì vr'odată
Şi maĭ tare o să-l bată,
Şĭ-o să se întêmple chĭar
Chĭar o moarte de bondar!

DESPRE SAȘI.

SĂSOAICA ŞI VREMEA.

Frunḑă verde cea nemţească
Fost'aŭ un Sas şi o Sască.
Sasca Sasuluĭ ḑicea:
Şi mereŭ îl cincăĭa?
— Ia se'ncepem noĭ odată
Cea slănină din pod lată!

Sasu cu inima tare,
Iĭ respundea'n gura mare:
— No, maĭ fiĭ cu aşteptare,
Până vremea va sosì
Şi atuncĭ ne vom suì
Şi din pod vom coborì
Slănina din cârligele
Şĭ-om tăĭa-o bucăţele
Incepênd de la urechĭ
Şi vom fierbe-o cu curechĭu!

Sasca, neputênd răbda,
Tot pe Vreme aştepta
Suspinând şi blăstêmând,
Slănina din pod visând.

Eată că'ntr'o ḑi de vară
Sasu merse'n câmp afară
Lăsând numaĭ Sasca'n casă
Să-ĭ grijească pentru masă,
Să-ĭ aducă de mâncare
Când va fi prânḑu cel mare.
Când îĭ pe la prânḑişor
Vine ĭute un fecĭor,
Şi când dă să între'n casă
Ḑice aşa către Sasă:
— Bună vremea, jupâneasă!
— Să fiĭ, Vreme, sănĕtoasă!
Strigă Sasca bucuroasă,
Eŭ de mult te tot aştept
Din slănină ca să'ncep!
Bine, Vreme, c'aĭ venit
Că de mult te-am fost dorit
Ca să ĭeĭ slănina jos,
Căcĭ acum'aĭ timp frumos!
Din pod, Vreme, să mĭ-o ĭeĭ,
Şĭ-apoĭ cere tot ce vreĭ,
Că ţĭ-oĭu da de dorul eĭ!

— Să-mĭ daĭ, dragă jupâneasă,
Puţină slănină grasă
Să duc pruncilor acasă!
— Bine dar', aşa să fie,
Jumĕtate ĭe-ţĭ-o ţie,
Ceealaltă îns'o lasă
Ca să am şi eŭ în casă!

Vremea-şĭ ĭe cuţitu'n mână
Şi se sue la slănină,
O coboară şĭ-o împarte,
Ie pe umĕr jumĕtate
Şi se duce pe-o cărare
Cu slănina în spinare.

Colea după ce'nserase
Din câmp Sasu se'nturnase.
Sasca-ĭ ĭesă înainte
Şi-ĭ îndrugă la cuvinte
Cum că Vremea a sosit
Şi slănina ĭ-a'mpărţit,
Jumĕtate-a dus'o'n spate
Şi ĭ-a lăsat ceea parte.

Sasu ĭe în mână lemne
Şi aleargă după Vreme,

Strigând: «Vreme românesc,
Unde eştĭ să te turtesc!»
Dar' în vecĭ n'o să ajungă
Pe Vremea cu glugă lungă!

Şĭ-aşa Românul a tras
Pe săracul Sas
De nas,
Ear' sĕrmana Carolină
Tot ofta după slănină!...

IONAŞ ŞI PĂGUBAŞIĬ.

Când e ceaţă prin Bârgăŭ
Atuncea caiĭ se ĭeŭ,
Când e ceaţă şi cu bură
Atuncea caiĭ se fură,
Când e ceaţă şi cu vênt
Atuncea caiĭ se vênd.
Mĕ pârăsc cărăuşiĭ,
Că eŭ le-am furat caiĭ.
Da eŭ, ḑeŭ, nu ĭ-am furat,
Ci cu totul ĭ-am luat.
Lĭ-am lăsat o eapă chĭoară
Să ducă grâul la moară,
Lĭ-am lăsat o eapă scĭoapă
Să tragă mortul la groapă.

Frunḑuliţa mĕruluĭ,
Luaĭ caiĭ Sasuluĭ
Chĭar din fundu grajdĭuluĭ.

Sasul mĕ căta pe vale
Eŭ mĕ duc pe deal călare.
Sasul mĕ căta pe luncă
Eŭ mĕ duc pe deal la fugă.
Sasu mĕ căta mereŭ
Eŭ cu mândra'n făgădăŭ.
Eŭ beŭ şi mĕ veselesc,
Ear' de Sas nicĭ nu gândesc.
Şi eŭ beŭ şi joc şi cânt
Şi de Sas nu-mĭ vine'n gând.

Frunḑă verde treĭ păstăĭ,
Am o mâţă şĭ un coteĭu
Şĭ-un gălătuşel de teĭu,
Dur în colo, dur în coace,
Mĕ treziĭ la ĭarmaroace
Ţiind murgiĭ de dîrloage.
Când a fost la târguit
Ia cel ce ĭ-a prăpădit.
Când a fost la aldămaş
Ia Sasul cel păgubaş.
Când a fost la răfueală
Ia fierele zurăeală,
Pântecele durăeală,
Spatele hurducătură
Şi capul scărmănătură.

Eŭ, vĕḑênd că târgu-ĭ rĕŭ,
Mĕ porniĭ în drumu meŭ.
Şi la drum cum mĕ porniĭ
C'un bun prĭetin mĕ'ntâlniĭ,
Prĭetinul cum mĕ vĕḑu,
Bună calea că-mĭ dădu:
— Bună calea, Ionaş!
Cum e rêndu la oraş?
— Nu prea bine, Grigoraş,
Că e plin de păgubaşĭ.
Mĕ duseĭ se cumpĕr grâŭ,
Eĭ mĭ-aŭ prins murgiĭ de frâŭ,
Mĕ'ntrebară de-unde viŭ.
Mĕ duseĭ să cumpăr sare
Eĭ m'aŭ prins de cheutoare
Mĕ luară la'ntrebare,
La dubit şi scărmănare,
Legea lor şĭ-acuĭ îĭ are!

HOŢUL ŞI SASUL.

Toată lumea-mĭ strigă hoţ,
Că lĭ-am furat caiĭ toţĭ.
Da ĭo, ḑeŭ, nu ĭ-am furat,
Făr' cu stava ĭ-am mânat
Pân' la târg la Ţeligrad
Şĭ-acolo bine ĭ-am dat:
Tot mânḑu
Cu husoşu
Şi calu
Cu taleru.
Păgubaşu dormĭa'n şură
Invĕlit cu ţundră sură.
Mĕ uĭtaĭ din vêrv de munte
Cum plângea Sasu prin curte.
Sasu plângea cu Săscuţa
Io l'enchinam cu glăjuţa.
Sasu se cânta pe-afară
Şi Săscuţa în cămară

Io treceam cu caiĭ ’n ţară.
Sasu se cânta prin casă
Io numĕram banĭ pe masă
Şi pe când îĭ numĕram
Din gură aşa ḑiceam:
— Plânge, plânge Sas sgulit,
Că de caĭ eştĭ mântuit!

DESPRE UNGURI.

UNGURUL.

Cât e ţara de-alungul
Nu-ĭ tălharĭŭ ca Ungurul,
Noaptea fură
Ḑiua jură
Cu'n cĭolan de mâţă'n gură.
Pune carnea sub covată
Şi jură cu gloata toată.
Care gloată n'a jura
Carne bună n'a mânca!

DESPRE JIDOVI.

JIDOVIĬ ŞI VOLINTIRIĬ.

Într'o sară neguroasă,
Care vîră frică'n oase
Mergeam noĭ
O sută de jidănoĭ:
Chişer şi Haham,
Burech şi Adam.
Şi cu Rabin între noĭ
Cu treĭ carĕ de-usturoĭu.
Mergeam în negustorie
Prin o pădure pustie,
Nime'n lume să nu scie,
Că suntem jidanĭ bogaţĭ
Şi mergem pân' la Galaţ.
Eĭ veĭ, veĭ,
Mamă neŭ!
Eĭ veĭ, veĭ,
Tată neŭ!

Apoĭ sciţĭ,
Coconĭ cinstiţĭ
Ce s'a întêmplat
După ce-a'nserat?
Nu sciu ce a socotit
Rabinu, de-a poruncit
Luĭ Chişer şi luĭ Haham
Şi luĭ Burech şi Adam,
Porunca Rabinuluĭ
De pe vêrvul caruluĭ,
De pe usturoĭu
La noĭ,
Ca din bicĭuscĭ să pocnim,
Să cântăm, voĭoşĭ să fim!
Eĭ veĭ, veĭ
Mamă neŭ!
Eĭ veĭ, veĭ
Tată neŭ!
Noĭ din bicĭuscĭ am pocnit,
Şĭ-apoĭ să veḑĭ ce-am păţit!
Eat'aŭ eşit de pe-o vale
Vr'o optḑecĭ de matahale
Cu puscile pe spinare.
Groase, groase,
Şi spătoase,
Care bagă frichi'n oase.

Vr'o optdecĭ de lintiroĭ,
Fără unul aŭ fost doĭ.
Lintiroiĭ cătră noĭ
Şi noĭ cătră lintiroĭ.
Lintiroiĭ cereaŭ banĭ,
Sciind că suntem jidanĭ
Noĭ diceam: Creştinĭ suntem,
Voind ca să-ĭ spăriem.
Dar' eĭ nu s'aŭ spăriat
Ci maĭ tare s'a'ntărtat
Şi de noĭ s'aŭ apucat
Şi ne-am luat la bătae,
Care pe care să-l tae!
Eĭ când ni se repedĭa
Perciuniĭ ni se sbîrlĭa
Ear' noĭ când ne repedĭam
De pămênt că ne isbĭam,
Nasurile le turtĭam.
Voĭnicoşĭ eram şi noĭ,
Dar' eĭ da ca'n păpuşoĭ,
Şi unde ne-am bătut noĭ
Par' c'a fost târlă de oĭ.
Eĭ da cu praf şi cu plumb,
Noĭ cu colbu de pe drum;
Eĭ da 'n noĭ cu nisce drucĭ
Noĭ fugĭam făr' de păpucĭ,

Şĭ-am început a striga
Pădurile de suna:
Haĭdem şi ne-om împăca !
Şi ne-am şi 'mpăcat,
După ce-am scăpat
Câte cu doĭ perĭ în barbă,
Cu dinţiĭ săriţĭ prin earbă.
Poate nu ne-am fi'mpăcat,
Dacă nu ne-ar fi scăpat
Aceĭ, cariĭ ne-aŭ lăsat!...

DRACUL ŞI TÂRTANUL

Iesă dracul dintr'o bortă
C'un papuc şi c'o cĭobotă,
Iesă dracul din tăcĭunĭ
Cu târtanul de percĭunĭ,
Iesă dracul din curechĭŭ
Cu târtanul de urechĭ,
Iesă dracul dintr'o luncă
Pe-un târtan ducênd în cârcă,
Iesă dracul dintr'o earbă
Pe-un târtan ducênd de barbă
Şi'ntâlnesce'n drum o babă.
Eară baba îl întreabă:
— Spune-mĭ, drace, ce-aĭ furat,
Că te-oĭu bate spânzurat
In crucile drumuluĭ
Cu fierele pluguluĭ!
— Cată, babă, ce-am furat,
Un târtan împeliţat!

— Spune-mĭ drace, unde-l ducĭ,
Unde-l ducĭ făr' de păpucĭ,
Unde-l ducĭ şi unde-l muţĭ?
— In ĭad, unde-s Jidovĭ mulţĭ,
De-a luĭ Herşcu cunoscuţĭ,
C'acolo li-ĭ locul lor
Pe vecia vecilor!...

HOŢUL ŞI JUPÂNUL.

Frunḑă verde lemn dubit,
Mĭ-a venit vremea venit,
Mĭ-a venit vremea de an
Să pun şaua pe bălan
Şi mâna pe ĭatagan
Să mĕ ĭeŭ pe Olt la deal
După urmă de jidan.
Urmăşoara n'am găsit
Dar' c'un jupân m'am tâlnit
Şi din gură ĭ-am vorbit:
— Bună calea, mĕĭ jupâne!
Nu-ĭ schimba murgul cu mine?
— Nu l-oĭu schimba, ficĭoraş,
Că-ĭ cinḑecĭ de gălbĕnaşĭ!
— Le-ĭ schimba, nu le-ĭ schimba,
Eŭ mult nu te-oĭu întreba,
Şepte muchĭ în cap ţĭ-oĭu da
Şi murgul ţi l-oĭu lua.

Şĭ-oĭu pune muche pe muche
Şi de-aicĭ nu mi te-ĭ duce,
Şĭ-oĭu pune muche pe vargă
Şi ţĭ-oĭu face pelea neagră!
— Eĭ veĭ! aşa nu maĭ face!
Ci de vreĭ să fie pace
Adă pe bălan în coace,
Şi ĭeţi-l pe murgul meŭ
Şi te du cu Dumneḑeŭ!

JIDOVUL ŞI BADEA ION.

Pe-un jidov îl durea amarnic capul. Ce să facă? Cu ce să se lecuească?

Aşa cugetând se duse la badea Ion Românul, că doară prin descântece ĭ-a maĭ trece durerea.

Badea Ion începu a-l descânta:

Viĭe naĭba de la munte,
Să-ţĭ sară ochiĭ din frunte,
Să-ţĭ remâĭe scăfârlia,
Să se oauĕ cĭocârlia,
Să se oauĕ ouĕ verḑĭ,
Lumea ca să n'o maĭ veḑĭ,
Să se oauĕ oauĕ moĭ
Să dea dracul peste voĭ,
Şi pe toţĭ să vĕ ĭa dracul
Să nu vĕ maĭ doară capul!
Ear' tu să remâĭ curat,
Curat şi luminat

Ca un cĭung uscat
Cu capul în ḑece spart
In pod aruncat
De closce găinăţat!...

— Mulţămim!... Mulţămim, bade Ioane, că acum pare că-mĭ trece!

DRACUL ŞI JIDANUL.

Iesă dracul din cenuşă
Şi s'ascunde după uşă,
Iesă dracul din tăciunĭ
Cu Jidanul de perciunĭ.
Iesă dracul din cuzechĭu
Cu jidanul de urechĭ.
Jidanul cu barbă roşă
Duce pe dracul la poştă.

DESPRE ARMENI.

OVANES.

Frunḑă verde de ovĕs,
Cuconaşul Ovanĕs
Cel năltuţ şi negricĭos
Şi cu nasu borcănos
Se primba prin mahala
Cu strafide în basma
Ca să-l vadă cine-va.
L-a vĕḑut o cuconiţă
Sprâncenată şi năltuţă.
De departe s'o 'nchinat
De-aproape s'o sărutat.

BULICHERIUL.

— Frundă verde de piperiŭ,
N'aţĭ vĕdut pe Bulicheriŭ?
— Ba l-am vĕdut chĭar şi erĭ
La Hugĭa într'un ungheriŭ
Cu antereŭ negru-verde,
Din bulendre nu se vede,
Şi în cap cu comănac
Din nouĕ fundurĭ de sac,

ARMANUL.

Arman
Gogoman
Noaptea fură
Ḑiua jură
C'un cĭolan de câne'n gură.

DESPRE ȚIGANI.

APOSTOLUL ŢIGĂNESC.

Pĕ o baltă lată
S'a ivit odată
O pasĕre porumbacă
P'un putregaĭŭ dĕ cĭobacă
La picĭoare 'naltă,
Crăcănată,
Cu clonţul roşu,
Arde ca focu,
Ce-ĭ ḑic Stîrbu.
Tăceţĭ ca piticu,
C'ăla nu e Stîrbu,
Că-ĭ un gănguraş
Alb ca tăcĭunele,
Negru ca cărbunele
Şi flămând ca cânele,
Şeade p'un cĭot grecesce
Legat la cap turcesce

Şi tot cimilesce
Apostolicesce
Şi din gură ciripesce:
— Mĕĭ Ţiganĭ,
Mĕĭ gârgăuoanĭ!
Eat'aice v'am adus
Dĕ la dada hăl dĕ sus
Hasta cărţulie,
In care vĕ scrie:
La un loc ca să vĕ strîngeţĭ
Biserică să vĕ faceţĭ,
Că 'n lume câte legĭ sunt
Toate aŭ avut cuvênt
Să 'şĭ facă vr'un locaş sfânt,
Toate cuvênt aŭ avut
Şi bisericĭ şĭ-aŭ făcut,
Numaĭ voĭ nicĭ ba,
Ci trăiţĭ aşa
Dĕ vĕ ninge şi vĕ ploauă
Şi pĕ cobelcĭ cade roauă! —
Judele Pălie
A încremenit,
Când în cărţulie
Ochiĭ şĭ-a boldit.
Ear' după ce şĭ-a venit
In fire, a poruncit

Să s'adune toţĭ Ţiganiĭ
La sfat,
Precum s'adună şi porciĭ
La rîmat...

Ţiganiĭ, cum ĭ-a chĭemat,
Indată s'aŭ adunat
. Şi l'aŭ întrebat
La ce ĭ-a chĭemat.
Judele le-a arătat
Cărţulia şi le-a spus
Ce vrea dada hăl dĕ sus.

Atuncĭ toţĭ Ţiganiĭ-aŭ stat
La sfat.
Şi se sfătuiră
Cât se sfătuiră
Şi la urmă hotărîră
Să-şĭ facă
Şi eĭ biserică.
Dar' oar' unde să şĭ-o facă,
Ca tuturor să le placă?
De-or face-o 'n deal
Va veni apa şi le-a sufla-o,
De-or face-o 'n vale
Va veni vêntul şi le-a mâna-o!

Atuncĭ gănguraşul dadiĭ
A strigat din fundul şatriĭ:
Dacă vreŭ ca să le placă
Biserica, să o facă
In mijlocul satuluĭ
In umbra garduluĭ,...
Unde-ĭ locul maĭ curat
Intr'un hârb dĕ oală spart!...

— Da din ce vom face-o?
Din aur... cotlesce, -
Din argint... plesnesce,
Din aramă... se năsipesce,
Din fier... putreḑesce,
Din peatră... muceḑesce,
Din lemn... ruginesce!

— Vom face-o din cucute,
Că d'acelea-s maĭ multe,
Şĭ-om căpriori-o
Cu chisce,
Din loc ca să nu se misce,
Şĭ-om leţui-o
Cu cârnaţe
Vêntul ca să n'o înhaţe,

Şĭ-om drăniţi-o
Cu plăcinte,
Că nicĭ ploaĭa nu le-a prinde,
Plăcinte unse cu unt
Să ţie maĭ mult.
Soarele-a luci
Untu s'a topi
Şi Ţiganĭ-or potopi.
Şĭ-om acoperi-o
Cu lipie,
Care-a pica, a lor să fie!

— Da icoanele
Sfintele
Din ce le-om face-le?
— Le om face
Din slănină dĕ porc grasă
Să se 'nchine
Şi Ţigancele d'acasă!
— Da pristolul
Sfântul
Din ce l-om face?
— L-om face
Din brânḑă sburată,
Amestecată
Cu unt
Să ţie maĭ mult!

Când prin prejurul luĭ vom âmbla
Dintr'însul vom tot gusta
Până ce ne-om sătura!
— Da uşa din ce vom face-o?
— Şi p'aceea om face-o
Din slănină grasă
Ca să se vadă
Sfinţiĭ d'acasă,
Să vină muerile
Cu custurile
Să-şĭ tae 'mbucăturile
Să-şĭ umple gurile!
— Da clopotniţa
Falnica
Din ce vom face-o?
— P'aceea vom face-o
Din patru labe dĕ câne,
Că i s'a şedea maĭ bine!
— Da toaca din ce vom face-o?
— Din pĭele dĕ câne
Să sune maĭ bine!
— Da clopotul
Din ce l-om face?
— L-om face din cap dĕ porc,
Că e cu limbă cu tot,
Ba din unul dĕ câne,
C'a cânta cu mult maĭ bine:

«Balabane, balabane,
Du-te draculuĭ, ţigane!»

— Dar' popa din ce l-om face?
— L-om face din păsat,
C'a fi maĭ învĕţat,
Şi 'n nărĭ ĭ-om turna unt
C'a fi maĭ priceput
Şi mult maĭ iscusit
Şi l-om mânca împuţit!

ARHIREUL ȚIGĂNESC.

Ş'a 'ntâlnit odată
La o. sacă baltă,
Unde epurile saltă
Pĕ un putregaĭŭ dĕ peatră,
Un Moldovan
Şi c'un ţigan.
Moldovanul rîse
Şi pĕ urmă ḑise:
— Mĕĭ ţigane
Faraoane!
Dĕ ce nu aveţĭ şi voĭ
O biserică, ca noĭ
Şi ca ceĭ-alalţĭ creştinĭ,
Ci 'mblaţĭ ca nisce păgânĭ
Dĕ vĕ ninge şi vĕ plouă
Şi pĕ cobelcĭ cade rouă!

Ţiganul foc, mânios,
Indată în sat s'a 'ntors
Şi cum a sosit
S'a şi sfătuit
Cu cele-lalte
Baragladine:
Când, cum şi din ce să facă
Şi eĭ biserică?

— S'o 'ncepem în Faur
Şi s'o facem d'aur!
Ḑise uniĭ gărgăunĭ
Maĭ sfătoşĭ şi maĭ bĕtrânĭ.

— Ba! c'aurul ruginesce
Şi cât lumea nu trăesce!
Rĕspunseră cele-lalte
Baragladine 'ntărtate.

— S'o facem d'argint
Să ţie maĭ mult!
— D'argint nu se poate
C'argintul se roade!
— S'o facem d'aramă!
— N'o fi nicĭ d'o samă,

Că arama se cotlesce
Şi cât lumea nu trăesce!
— S'o facem dĕ lemn,
Şi ca semn
Să-ĭ punem
D'a curmeḑiş
P'acoperiş
O roată dĕ car
Infiptă 'ntr'un par!
— Ba că dĕ lemn putreḑesce
Şi cât lumea nu trăesce!
S'o facem maĭ bine
Dintr'un caş
Urdelaş,
Când o bate vêntul
Să curgă untul,
C'o ţinea cât lumea şi pămêntul!
Icoanele să fie
Din slănină grasă
Ca să se închine
Şi gaele dĕ p'acasă;
Clopotul să fie
Dintr'un cap dĕ porc,
Că e cu limbă cu tot.
Ba maĭ bine
Unul dĕ câne,

C'o să sune
Mult maĭ bine,
Şĭ-o s'audă orĭ şi cine!...

Şi cum s'aŭ sfătuit
Aşa aŭ şi făcut.

Şĭ-acum biseric'avea,
Dar' popă n'avea.
Decĭ s'aŭ luat
Din sat
In sat
Şi din şatră
In şatră
Tot întrebând
Şi căutând
Pĕ un ţigan maĭ bĕtrân
Cugetând c'ar fi maĭ bun.
Şi âmblară
Cât âmblară
Şĭ-abĭa 'ntr'un târḑiŭ aflară
In fundul uneĭ şatre
P'un ţigan bĕtrân
Alb ca un cĭaun
Negru ca tăcĭunele
Şi flămând ca cânele,

Nalt şi 'nholbat,
Cârn şi buzat,
Pĕ foĭ culcat,
Ochiĭ belind,
Dinţiĭ rînjind,
Gura căscând
Şi dĕ cruce suduind.
Ţiganiĭ, cum îl vĕḑură,
Incepură
Cât putură
A striga din gură:
— Ahăsta să fie
De-acuma 'n vecie
Dilta nostru paraleŭ
Hăl maĭ mare archireŭ!

Şi pĕ loc, cum aŭ strigat,
La dînsul aŭ alergat,
Dĕ barbă l-aŭ înşfăcat,
Dĕ pĕ foĭ l-aŭ rădicat
Şi ĭ-aŭ pus în cap
Un potcap
Din pĭele dĕ porc lucrat,
Ce-a fost în pod aruncat.
Dup'aceea l-a 'mbrăcat
In antereŭ d'anagaţă

Maĭ mult aţă
Dĕ cât faţă
Şi 'ntr'o reverendă bună
Cu o bortă supre lună,
Cătră soare
Bortă mare
Cătră stele
Mânănţele
Cătră ţara ungurească
Numaĭ singur dracu-ĭ harnic
Borţile să le cârpească.
Ear' după ce l-a 'mbrăcat
L-a 'ncălţat
C'o părече dĕ cĭobote
Numaĭ borte,
Cu tureatca
Fără căputä
Şi cu căputa
Fără tureatcă.

Dilta paraleu
Hăl maĭ mare archireŭ
Vĕḑênd cât e dĕ ĭubit
Şi cinstit
S'a pus pĕ ilăŭ
In mânĭ c'un cĭatlăŭ

Şi-a prins a cetì,
Pĕ ţiganĭ a-ĭ pomenì.
Şi cetĭa, cetĭa,
Şi tot pomenĭa,
Multe pĕcate
D'a ţiganilor găsĭa.
Şi cum le găsĭa
Cu cĭatlăul
Cruce 'n frunte le făcea,
Dĕ pĕcate-ĭ isbăvĭa!

BISERICA ȚIGĂNEASCĂ.

Cine scie veste,
Veste și poveste
Spune c'așa este,
Că odinioară
Venĭa de la moară
Un țigan bĕtrân,
Alb ca un ciaun,
Pe lângă cea baltă,
Lungă, mare, lată,
Unde îmĭ sălta
Și mi se juca
Sub un ciritel
Un mic epurel,
Carele a rîs
Și așa a ḑis:
— «Câr, clonc, cĭoară
Dĕ la moară
Cu fărină 'n poală,
Ce n'avețĭ mŏnăstioară?

Orĭ ce lege 'n lume are
O biserică sub soare,
Numaĭ voĭ nicĭ ba,
Ci trăiţĭ aşa
Dĕ vĕ ninge, dĕ vĕ ploauă,
Dĕ vĕ bate vênt şi roauă?»

Ţiganul cam înfruntat
Primi bine acest sfat.
Şi a casă cum s'a dus
Pe ţiganĭ ĭ-a şi adus
Şi şeḑênd el epuresce
Şi la cap legat turcesce,
A 'nceput a cimili,
Ţiganilor a vorbi:
— Mĕĭ Ţiganĭ
Mĕĭ gârgăuoanĭ!
Câte legĭ sunt pĕ pămênt
Toate aŭ vr'un lucru sfânt,
Numaĭ noĭ singurĭ n'avem,
Haĭdeţĭ dar' să ni-l făcem
Ca să nu maĭ rĕmânem
Şi dĕ rîs şi dĕ ocară,
Că n'avem mŏnăstioară!
Haĭdeţĭ aḑĭ să soborîm
Biserica s'o croim!...

Toţĭ ţigani-aŭ soborît,
Soborît ce-aŭ soborît,
De biserică s'aŭ gătit.

Atuncĭ judele hăl mare,
Cu cracoviţa 'n spinare,
A sărit drept în picĭoare
Şi la ţiganĭ s'a uĭtat
Şi aşa le-a cuvêntat:

— S'o facem din lemn de fag
La toţĭ să le fie drag!

Ceĭalalţĭ ţiganĭ gândĭa
Şi aşa îĭ respundea:
— Lemnul de fag putreḑesce
Şi cât lumea nu trăesce!

— S'o facem dară de fier
Să se 'nalţă pân' la cer!

— Fierul încă ruginesce
Şi cât lumea nu trăesce!

— Să ne-o facem dar' d'aramă
S'o bage orĭ cinen'n samă!

— Ba! că şĭ-arama cotlesce
Şi cât lumea nu trăesce!

— S'o facem dar' dĕ argint
Cum nu-ĭ alta pĕ pământ!

— Argintul încă cotlesce
Şi cât lumea nu trăesce,
Ear' aurul, ce lucesce,
Ca şi argintul păţesce!

— Să ne-o facem dar' dĕ peatră
Chĭar lângă a noastră şatră,
Şi să aĭba zidurĭ marĭ,
Că pĭetrile-s foarte tarĭ!

— Ba nu! — ḑise cele gloate,
Nicĭ dĕ peatră nu se poate,
Că peatra se năsipesce
Şi cât lumea nu trăesce!

Vĕḑênd judele hăl mare,
Cu cracoviţa'n spinare,
Ce şedea lângă cĭocane
Pĕ un putregaĭu dĕ peatră
Tocmaĭ într'un corn dĕ şatră,

Tocma'n fundul cortuluĭ,
Alb ca pana corbuluĭ
Că tot una croncănesc
Şi nemic nu isprăvesc,
A eşit din fundul şetriĭ
Şi s'a pus pe cornul vetriĭ,
Şĭ-a gândit
Şĭ-a resgândit
Şi le-a grăit:
— Staţĭ, fraţĭ,
Şĭ-ascultaţĭ,
Dar' din barbă să nu daţĭ!
Biserica ca să fie
Şi mulţĭ anĭ ca să ne ţie,
Să stea anĭ maĭ mulţĭ d'o mie,
Şi ca să nu se maĭ strîce
S'o facem dintr'un caş dulce,
Când a bate vêntul
Să ne curgă untul
Să'ntingă Ţiganĭ d'a rêndul,
Sĕ vie Ţiganĭ d'acasă ·
Să'ntingă'n untură grasă.
Când soarele-a lumina
Din streşin'a picura,
Toţĭ Ţiganiĭ vor mânca;

Când soarele a lucì
Untul s'a topì
Şi Ţiganĭ-or potopì.
Ea cât lumea n'a trăì
Dar' şi când a putreḑì
Şi noĭ toţĭ ne vom hrănì.
Căpriori-or fi din chisce
Ca din loc să nu se misce,
Cine-a venì să tot pisce.
Chingele-or fi bine fripte,
Tot cu furculiţe'nfipte.
Draniţele din plăcinte,
Că nicĭ ploaea nu le-aprinde,
Gura bine să ne cânte,
Leaţurile din cârnaţe.
Că nicĭ vêntul nu s'acaţă,
Leaţurile
Cârnaţele,
Draniţele
Plăcintele.
Cuele
Togmagele
Piroanele
Chişcanele.
Icoanele
Să ne fie
Tot slănină în fălie,

Cine vine
Să se'nchine
Să-ĭ fie de bine!
Coardele: maţe implute,
Că păsat bine bătute.
Altarĭul: purcelul fript;
C'un cuţit mare înfipt;
Pristolul: brânḑă sburată
Şi cu unt amestecată,
Când lângă el vom umbla
Tot dintr'ênsul vom gusta.
Uşa: din slănină grasă
Să vedem sfinţiĭ d'acasă.
Lăcata: un cucoş fript
Tot cu cuţite înfipt.
Cin' s'atinge dĕ lăcată
Să sară câte-o bucată.
Ear' clopotniţa să fie,
Multă vreme ca să ţie,
Din patru labe dĕ câne,
Că ì s'a şedea maĭ bine.
Clopotul, care-ĭ maĭ mare,
Ca să s'audă maĭ tare,
Să fie un cap dĕ porc,
Că e cu limbă cu tot,

Ca să facă: tronc, tronc, tronc!
Ca Ţiganiĭ: clonc, clonc, clonc!
Cel maĭ mic: un cap dĕ câne,
Ca să sune maĭ subţire,
S'audă neamurile bine,
Că el aşa a cânta,
Văile d'or resuna:
«Bimba, bimba, mĕĭ cíobane,
Merĭ la dracul, mĕĭ ţigane!»

Ţiganiĭ aŭ stat
Şĭ-aŭ ascultat
Cu fruntea'nălţată
Cu gura căscată,
Cu ochiĭ boldiţĭ
Cu dinţiĭ rînjiţĭ.
Ear' după ce-aŭ ascultat
Din gură aŭ cuvêntat:
— Tare bine-aĭ iscodit,
Foarte bine-aĭ potrivit!
Dar' acuma, doamne jude,
Incă una ne maĭ spune:
Cine are să ne fie,
Ca să fim maĭ cu mândr e,
Dita, dita paraleŭ,
Hăl maĭ mare archireŭ?

Ear' judele hăl bĕtrân
Cu dinţiĭ de ibrişin,
Jos din fundul şetriĭ
Dĕ pĕ cornul vetriĭ
Ochiĭ şi ĭ-a aruncat
Şi s'a uĭtat
La un ţigan maĭ holbat
Foarte sprîncenat,
Cu solzĭ marĭ pĕ cap
Cu solzĭ ca dĕ crap,
Alb ca cărbunele
Şi sătul ca cânele:
— Acesta să fie
Tot în seminţie
Dita, dita paraleŭ
Hăl maĭ mare archiereŭ!
Ântâĭu să-l juraţĭ
Şi să-l îmbrâcaţĭ
Cu ahăl potcap
In pod aruncat
Dĕ şoarecĭ mâncat,
Dĕ closce lucrat,
Tot găinăţat,
Şi cu antereŭ
Maĭ mult dĕ un leŭ.

Care e cusut
Şi rescusut
Dĕ un veac trecut,
Cŭ-antereŭ de canavaţă
Maĭ mult aţă
Dĕ cât faţă,
Cŭ-aţă albă dĕ treĭ leĭ,
Cu petice dĕ cincĭ leĭ;
Cu cămeşĭ dĕ *cătrăţiră*,
Să nu-l ţină nicĭ o ţiră
Să poarte earna şi vara
Şi să fie tot cu pĭelea,
Cĭobote dĕ saftian,
Cum îĭ place la ţigan:
Cu căputa
Fără talpă,
Cu tureatca
Nicĭ o leacă.

Ţiganiĭ s'aŭ bucurat
Şi foarte s'aŭ minunat
Decĭ cu toţiĭ s'aŭ pornit,
La biseric'aŭ sosit
Dĕ rugăcĭunĭ s'aŭ gătit
Cu dita lor paraleŭ
Hăl maĭ mare archireŭ

Să se'nchine împreună
Să le fie toate-a bună.
Eară după ce aŭ spus
Rugăciunile d'ajuns
Pĕ dita l-aŭ întrebat
Şi aşa ĭ-aŭ cuvêntat:
— Părinte, părinte,
Archireule prea sfinte!
Rugămu-te a ne spune:
Ajunge-om ḑile maĭ bune?

Eară dita le-a rĕspuns
Şi din gur'aşa lĭ-a spus:
— Alţiĭ vor mânca caş dulce,
Dĕ dorul ţi se va duce,
Carne grasă, pâne moale,
Dar' voĭ malaĭu copt la soare!

Ţiganiĭ se bucura
Şi din noŭ se apuca
Şi la rugăcĭunĭ spunea.
Eară dita paraleŭ
Hăl maĭ mare archireŭ
Cum sta dĕ slujĭa
Cruce nu-şĭ făcea,
Ear' când îşĭ făcea

Ochiĭ îĭ sclipĭa,
Şi când se'ntărta
Tatăl nostru le ḑicea,
Lumea dĕ se minuna:
— Tatăl nostru hăl din pod
C'un curmeĭu legat dĕ bot
Cu picĭoarele'n cârlige,
Taĭe carnea şi o frige! –

Şi cum cimilĭa
Şi cum le slujĭa
Pĕ la Prut în sus
Dracul l-a ascuns
Pĕ la Prut în jos
Dracul mi l-a scos
Cu barbă d'un cot
Cu cap negru, copt.
Şi când îl scotea
El ast-felĭu ḑicea!
— Chiscele vangane,
Dabuli cĭocane,
Trandales ceresc
Şi împĕrătesc
Dĕ voe
Dĕ nevoe!

Şi când maĭ găta
Soarele lucĭa,
Vêntul lin bătea,
Biserica se'ncălḑĭa,
Coperişul se clătĭa,
Plăcintele jos cădea,
Biserica se resipĭa,
Băeţiĭ alerga,
La biserică se uĭta,
Dragiĭ dadiĭ băeţeĭ,
Mititeĭ şi frumuşeĭ
Ca şi nisce găngureĭ,
Cu papucĭ galbenĭ dăsculţĭ,
Tot la dînşiĭ să te uiţĭ,
Imbrăcaţĭ în catifea,
Pĭelea de li se vedea,
Şi din gură tat ḑicea:
— Dadă! asta cade!
— «Ie-o, că ţi se cade!
— Dadă! asta pică!
— «Ie-o şĭ-o mănâncă:
— Dadă! untul curge!
— «Ie mămăligă şĭ-o unge!

Şi s'aŭ strâns ţigancele
Cu troacele
Şi mâncaŭ ca poarcele.

Şi'n cincĭ anĭ aŭ redicat'o
Şi'n treĭ ḑile-aŭ mâncat'o.
Şi când sosì
A patra ḑì
Eĭ pĕ popă l-a'ngropat,
Unde-ĭ locul maĭ curat,
Tocma într'un corn dĕ gard
Intr'un hârb dĕ oală spart,
Pĕ dealul grădiniĭ,
Unde se strâng câniĭ
Şi tot una hârâesc
Şi mereŭ îl prohodesc.
Şi când îl ducea
Mereŭ se ferĭa
Să nu-l anine în gard,
Că avea
Un deget cam cârligat.
Eară dita paraleŭ,
Hăl maĭ mare archireŭ,
Pân' a nu crĕpa
Şĭ-a-l înmormênta
Tot aşa se văeta:
— Dĕ ce n'am perit dĕ mult,
Când era brânḑă şi unt,
Da mĕ ĭe dracul în post
Când nu-s fasole nicĭ borş! —

MŎNĂSTIREA ŢIGĂNEASCĂ

ĭoroc, boroc,
S'aŭ strâns toţĭ ţiganiĭ la un loc
Şi se gândiră
Şi se sfătuiră
Ca să facă o sfântă mŏnăstire.
O zidire
Frumoasă
Şĭ-aleasă,
Ca locaş de cununie
Şi de boteḑurĭ să fie
Din toată lumea să vie.
«S'o facem!» — ḑiseră uniĭ — să ţie
La foc şi la ploae
Şi la vremĭ greoae,
La vênturĭ rele
Şi la timpurĭ grele!

Dĕ lemn s'o facem, nu e mijloc,
Căcĭ lemnul poate s'ardă de foc;
De fier s'o facem, nu e dĕ şagă,
Căcĭ fierul poate trăsnetul să tragă;
Dĕ zid s'o facem, zidul se strică,
Şi'n loc de biserică rămâĭ cu nemică!

Atuncĭ judele hăl mare,
Alb ca un fund dĕ căldare
Cu ceĭalalţĭ inşĭ se sfătuesce,
Capul şi mintea tot una-şĭ trudesce:
S'o facă de lemn, putreḑesce,
S'o facă de fier, ruginesce,
S'o facă de oţel, se negresce,
Ş'o facă de zid, muceḑesce,
S'o facă d'alamă
Nu e nicĭ d'o samă,
C'alama nu strălucesce,
S'o facă de tinichea
Vine vêntul şi o ĭe
Şi se duce pĕ lume cu ea
S'o facă maĭ bine
Dintr'un caş dulce
In patru muchĭ,
Când va bate vêntul
Să-ĭ lingă untul.

»Bravo! — strigară într'o unire
Ţigani'n culme dĕ fericire.
Şĭ-apoĭ s'aŭ dat
Şĭ-aŭ cumpĕrat
Tot caşul, care
Era prin târle pentru vêndare.
Şi lucrară'n stânga
Şi lucrară'n dreapta
Şi'n treĭ lunĭ şi isprăvĭră fapta.
Câte-va sate
Apropiate
Şi multe alte
Indepărtate
Veniră ca să se mire
Dĕ frumoasa mŏnăstire.
Ce folos însă, bĭeţiĭ ţiganĭ
Că chĭeltuiră atăţĭa banĭ.
Vĕd cu durere. că într'o ḑi
Toţĭ începură a flămânḑì.
O para chĭoară nu maĭ avea,
Nicĭ să lucreze nu maĭ putea,
Căcĭ din eĭ uniĭ preoţĭ era
Alţiĭ ear' eforĭ se socotĭa.

Astfelĭu că bĭeţiĭ ţiganĭ s'aflară
In resip dĕ foame cu toţiĭ să peară.

Şi ca să scape d'astă peire
Daŭ toţĭ năvală într'o unire
Asupra sfinteĭ lor mŏnăstire
Ca şi nisce lupĭ turbaţĭ
Morţĭ de foame, înverşunaţĭ,
Vede-ĭ-aşĭ pe toţĭ umflaţĭ,
Şi eĭ cum mĭ-aŭ înşfăcat'o
D'auna mĭ-aŭ şi màncat'o.

BLAGOESCELE.

Pě la târg la Blagovesce
Tot ţiganul avea pesce,
Avea pesce tot ţiganul
Afar' dě dada sermanul.
Dada fiind supěrat,
Că n'avea pescĭ dě mâncat
S'a luat pě lângă mare
Cu barosul pě spinare,
Cu pila *încumănat.*
Cu cĭocanu'n nas băgat.
La mare ajuns
La pândă s'a pus,
Şi cum a pândit
Indaţ'a zărit
Pě mama pescilor
In *lâna broascelor.*

Şi pě loc cum mĭ-o zărì
Cu barosul mĭ-o pălì,
La pămênt că mĭ-o trântı,
Cu cĭocanul mĭ-o pilì
Şi cu pila mĭ-o belì.
Ear după ce mĭ-o jupì
In spate că mĭ-o svârlì
Si spre casă se pornì.
Şĭ-a dus'o
Acasă
Şĭ-a pus'o
Pě masă,
Eară feţiĭ dadiĭ
Dě prin fundul şatriĭ
Toţĭ dě bucurie
Şi dě veselie
Aŭ sărit în sus
Şi la foc s'aŭ pus,
Şi'ntr'o oală dě aramă
Făcură dintrînsa zamă.
Ear' eĭ zamă cum făcură
A cina 'ncepură,
Şi cina, cina
Şi cu gust mânca:
Care cum sorbĭa
Ochiĭ întorcea,

Care cum gusta
Şi cum îmbuca
Ochiĭ înholba
Şi din dinţĭ crîşca,
Din spinare se cârliga
Dracul mi-l lua!

Vĕḑênd dada hăl bĕtrân,
Că nu este lucru bun,
Pĕ ilăŭ a'ngenunchĭat
Şi din gur'a cuvêntat:
— Să ne rugăm luĭ Hristos
Hăluĭ mare din rogoz
Să ne dea mâncărĭ maĭ dulcĭ
Câmpiile să n'apucĭ
Să mănânce şĭ-aceşt pruncĭ!

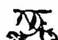
După ce s'a închinat
Din genunche s'a sculat
Şi o scară şĭ-a durat,
O scară
Dĕ ceară
Cu fusceĭ
Mĕrunţeĭ
Toţĭ din pae dĕ secară.
Apoĭ s'a suit pĕ scară

Tocmaĭ la domnul *Hristos*
Dup'un ol dĕ lapte gros,
Feţilor lapte să dee
Pĕ toţĭ dracul să nu-ĭ ĭee.
Dar' când se suĭa
Soarele lucĭa,
Scara se topĭa,
Dada jos cădea.
Şi pĕ când cădea.
Din gură grăĭa:
Să-ĭ aştearnă ce-vá moale
Ca să nu-l doară la foale.

Atuncĭ Ţiganiĭ îndată
S'aŭ adunat la olaltă,
Cu toţiĭ s'aŭ adunat
Şi ĭ-aŭ gătit dadi-un pat
Minunat,
Pĕ sub el aŭ pus o grapă
Ear' la cap o greblă,
Pĕ sub spate
Cue nalte,
Pĕ sub şele
Andrele,

Sub şoldurĭ
Boldurĭ,
La picĭoare
Acuşoare.
Şi când a picat
Mi s'a dĕspicat
Intr'o mie bucăţele
Maĭ marĭ şi maĭ mărunţele,
Şi când a plesnit
Din el a sărit
O ţidulă.
Feţiĭ, cum vĕḑură,
Cea ţidulă
Indată mĭ-o şi luară
Şĭ-o purtară
Din şatră
In şatră,
Toţĭ ţiganiĭ ca s'o vadă
Şi să lĭ-o cetească,
Să lĭ-o tălmăcească,
Dar' nimene nu putea
Cetì ce e scris în ea.
Aŭ dus'o apoĭ
La *mamarca* aĭ bĕtrână,
Şĭ-aĭa-aşa că mĭ-o cetì
Dĕ tot cortul se clătì,

Şĭ-aĭa când mĭ-o tălmăcĭa
Corturile se clătĭa,
Ţiganiĭ în sus sărĭa.
Şi'n ţidulă era scris:
«Când or mânca Româniĭ
Găine fripte
Să mânânce Ţiganiĭ
Răbdărĭ prăjite
Când or mânca Româniĭ
Cotoroage-aite
Să mânânce Ţiganiĭ
Cĭuline fripte,
Când or mânca Româniĭ
Malaĭu şi pâne
Să mănânce Ţiganiĭ
Carne de câne,
Când or mânca Româniĭ
Malaĭu copt
Să mănânce Ţiganiĭ
Un cal mort »

PĂŢENIA ŢIGANILOR.

Ĭn ḑiua dĕ Blagovesce
Toţĭ Românii mânca pesce,
Numaĭ Ţiganiĭ n'avea.
Şi dacă vedea şi vedea
Că numaĭ eĭ singurĭ n'avea
Aŭ apucat alos
La baros
Şi un os
La ros
Şi s'aŭ dus pĕ baltă'n jos
Doar' prind ce-va dĕ folos.
Dar' ce maĭ pesce prindea?
Toate *jigodiile*
Câte'n baltă le vedea
Pĕ toate că le prindea
Şi *caracticĭoare*
Cu doue-sprece picĭoare.

Şi după ce le prindea
Acasă că le ducea
Şi borş din ele făcea,
Dar' din borş care *sorbĭa*,
Maţele îĭ chĭorăĭa,
Puşcă din el se ducea,
Şi din pescĭ care mânca
Din ochĭ îndată'nholba
Ca un burduf se umfla
Şi nu se maĭ dĕsumfla
Până dracul nu-l-lua.

Şi aşa a fost a lor păţenie
In ḑiua dĕ Blagoviştenie.
Pĕ când toţĭ Româniĭ
Pesce bun mânca.
Pĕ atuncĭ Ţiganiĭ
Dracul îĭ lua,
Dar' câţĭ-va dintrînşiĭ
Tot maĭ sunt remaşĭ
Pĕ lumea cealaltă
Pĕ toţĭ vede-ĭ-aşĭ!

CRANCOVIȚA PESCILOR

În ḑiua dĕ Blagovesce
Toțĭ Țiganiĭ aveaŭ pesce,
Numaĭ dada bĕtrânul
Nu avea nicĭ unul.
Dada supĕrat,
Că n'are pescĭ de mâncat
S'a luat
Prin *Gozăete*,
Bozăete,
Pĕ dĕ la vale dĕ șetre
Și se duse după pesce
Să aĭbă dĕ Blogovesce,
Și s'a dus
Pĕ vale'n sus
C'o căruță'nferecată
Toată cu teĭu legată,

Pĕ la butucĭ
Cu spiţe dĕ bucĭ,
Şi la ea 'nhămat
Albu înfocat,
Albu-Călăpăr
Hăl d'un doĭ ochĭ chĭor,
Şi s'a dus,
S'a dus
Duruind,
Sfârăind,
Tot la căruţă 'mpingênd.
Eară Albu-Călăpăr
Hăl d'un doĭ ochĭ chĭor
Unde călca
Balta săca,
Pescele făcea:
Oacaca! oacaca!
Dancĭul din gură striga:
«Fugĭ, dadă, că te-a mânca!»
Dar dada nu se temea,
El cu maĭ mare corajă
Se apropiea,
Căruţa'n baltă băga.
Pesciĭ cum mi ţi-l vedea
Prins'a se urca
Dĕ pĕ spiţă
Pĕ spiţă

Pân' la dada în căruţă,
Ear' pă spinarea luĭ Albu-Călăpăr
S'a suit crancoviţa pescilor,
Şi când se suĭa
Tot-aşa făcea:
Oac, oacaca!
Oac, oacaca!
Dancĭul din gură striga:
«Fugĭ, dadă, că te-a mânca!»
Dada nu se da.
El făcu hap
Dĕ cap
Şi'n sac!
Şi'n sac o puse
Şĭ-acas'o duse
Şi pĕ jar o puse.
Şi pĕ jar când o punea
Crancoviţa ce făcea?
Picĭoarele-şĭ întindea
Şi din gură mnĭorcăĭa
Şi la foale se'ncălḑĭa.
Şĭ-a pus'o pĕ foc.
Crancoviţa face: *mnĭorc*!
Dancĭul strigă:
«Ie-o, dadă, că s'a copt!

Dar' dada n'o lua,
Ci striga:
«Mĕĭ Dancĭule,
Agâmbatule!
Ian tacĭ că nu-ĭ copt,
Veḑĭ că ḑice: mnĭorc!»
Apoĭ o lua
Pĕ mas'o punea
La feţĭ o'mpărţĭa.
Feţiĭ, care cum sorbĭa,
Plesnĭa,
Care cum gusta
D'odată crĕpa,
Dracul pĕ loc îl lua.

SFÂNTUL ŢIGĂNESC.

Pĕ la târg la Blagovesce
Tot Românul are pesce,
Numaĭ dada nu găsesce.

Venit'a Blagoveşnica
Să se ducă şi dada
După pesce unde-va.
Dada om cu chipzueală,
A luat la socoteală,
Şi la mare sfătuealĕ
Pĕ toţĭ feţiĭ seĭ
Ăĭ maĭ paraleĭ.
Şi s'a resgândit
Şi lĭ-a croncănit,
Şi s'a gugetat
Şi lĭ-a cuvêntat:

«Găngureiĭ meĭ!
Fecĭorĭ voĭniceĭ,
Voĭnicĭ paraleĭ!
Cum ar fi maĭ bine
Şi cum se cuvine
Ca să mĕ duc eŭ
Pân' la heleşteŭ:
Pĕ jos, o'n căruţă,
Orĭ în teleguţă,
Ca să v'aduc pesce
Mult şi cu nădejde
Pentru Blagovesce?»

Ficĭoraşiĭ dadiĭ
Dĕ prin fundul şatriĭ
Albĭ ca şi cărbunele,
Negriĭ ca tăcĭunele
Şi flămânḑĭ ca cânele,
Cum îl auḑiră
Drept în sus săriră
Cu dinţiĭ rînjiţĭ,
Cu ochiĭ boldiţĭ,
Cu dinţiĭ ca grebla,
Cu ochiĭ ca stecla,
Şi'n sus cum sărĭa
Astfelĭŭ croncănĭa:

— Dadă! nu aşa!
Pesce mult să fie
Iţĭ trebue ţie
Nu telegu-cĭoară,
Ci o căru-cĭoară
Cu o ĭepu-cĭoară
Şi să mergĭ cu ea
Altmintrelea ba!

Dada-ĭ asculta
Eĭ cum croncănĭa,
Cum îl sfătuĭa,
Şi dĕgrab' s'a dus
Şi'ndat'a adus
La căruţ'a pus,
A pus la căruţă
Scumpa luĭ Albuţă.
Alba înainte,
Că ea-ĭ maĭ cuminte,
Tot Alba la roate,
Oiştea goală pĕ d'o parte,
Alba dă dĕ nu maĭ poate.

Şi avea, dada, avea,
Cum nu se maĭ pomenĭa,

O căruţă'nferecată
Cu aţă dĕ bucĭ legată,
Cu roatele dĕ malaĭu,
Cu ruda dĕ putregaĭu,
Cu butuciĭ dă hăldan,
Cu spiţe dĕ leuştean.
Şi cum s'a pornit la drum
Din căruţă ĭeşĭa fum.
Şi era drumul
Ca şi scrumul,
Şi cărarea
Ca şi sarea,
Eară calea ca bumbacul,
Totdeauna-şĭ rumpea capul.
Şi mergea,
Mări, mergea
Durăind
Şi sfârăind
Tot la căruţă'mpingênd.
Şi'ntr'o ḑi dĕ vară
A eşit pĕ poart'afară.
Aşa de tare mergea
Căruţa, ce dad'avea
Şi când se punea
Putea numĕra

Pariĭ şi proprelele
Şi toate nuelele.
Şi mergea, mergea,
Pĕ unde trecea
Colbul că sărĭa,
La deal tot cu opintele
Şi la vale cu oprele,
Ear' pĕ şes
Mergea dada şi pĕ jos.
Şi când soarele-a fost gata
A ajuns la Salta-Balta.
La Salta-Balta sosit
In toate părţile s'a boldit,
Căcĭ n'a sciut
Ce să pue:
Căruţa'n baltă,
Orĭ balta'n căruţă?
A pus tot căruţa'n baltă,
Că era şi cam uscată.
Şi cum aŭ pus'o îndat'
Pesciĭ toţĭ s'aŭ adunat
Şi s'aŭ aninat:
Pĕ toată spiţa
Grindeliţa,
Pĕ toată spiţişoara
Mrenuşoara,

Pĕ tot spiţişorul
Pescişorul,
Pĕ tot cuĭul,
Maţacuĭul,
Pĕ tot cracul
Crapul,
Pĕ tot cĭolanaşul
Caraşul.
Ear' pescele ăl maĭ mare,
Ăl maĭ mare şi maĭ tare,
Un crap mare şi bĕtrân,
Cu capul cât un cĭaun,
Dĕ pĕ spiţă
Pĕ spiţă
Ţup la dada în căruţă.
Dada: haţ dĕ cap
Şi cu dînsu'n sac,
Şi la fug'a casă
Să-l pue pĕ masă
Să-l forostoească
Şi să-l pregătească
Cu unt şi cu caş
Pentru copilaşĭ,
Dragiĭ dadiĭ gănguraşĭ.
Şi mergênd el către casă
Eacă'n cale-ĭ ĭasă
O carte frumoasă.

El cartea, cum mĭ-o zăresce,
La ea se hlinzesce,
Se pleac', o rĕdică,
Nespuind nemică,
Şi'n pungă mĭ-o'ndeasă
Şi mĭ-o duce-a acasă.
Acasă sosit
Mult s'a resgândit:
Cine s'o ceteascä,
Să ĭ-o tălmăcească?
Dragul dadiĭ fĕt
Mare logofĕt?
Ba, tot ăl maĭ mic,
Că e maĭ voĭnic!

Fĕtul ăl maĭ mic,
Cu mult maĭ voĭnic,
Cartea mĭ-a luat,
La ea s'a 'nholbat,
A cetì s'a dat
Şi'n ea mĭ-a aflat
Că era 'nsemnat:
«Cazania ţigănească,
Toţĭ ţiganiĭ să-ĭ stropşească!
Când vor mânca Româniĭ
Caş cu pâne,

Atuncĭ vor mânca Ţiganiĭ
Carne de câne,
Când vor mânca Româniĭ
Malaĭul gol,
Atuncĭ vor mânca Ţiganiĭ
Caşul lor!»

Cŭ-acelea cu toate
Cea vestită carte
D'o parte-a lăsat
Şi ear' s'apucat
Dĕ capul pesceluĭ
Din fundul saculuĭ.
Şi l-a pus ca să se coacă
Blagoveşnicul să treacă.
Şi l-a pus dada pĕ spuză,
Pescele-a cântat în frundă.
L-a maĭ pus apoĭ pĕ foc,
Pescele a făcut «*mnĭorc!*»
— Ie-l, dadă, c'acuma-ĭ copt!
Dada l-a luat dĕ copt,
Dar' el n'a fost copt dĕ tot
Şi l-a pus eară pĕ foc.
Apoĭ s'a maĭ dus prin casă
Pĕ lângă masă

Şi când s'a'nturnat
Atuncĭ a mânat
Pĕ ăl fĕt
Logofĕt
Să vadă dĕ nu e copt.

Fĕtul ĭutĭ se duse
Şi din gură-ĭ spuse:
— Auḑĭ, dadă, orĭ n'auḑĭ,
Orĭ n'aĭ clonţĭ ca să respunḑĭ?
Dumnia-ta l-aĭ pus în spuză
Şi el a cântat în frunḑă.
Dumnĭa-ta l-aĭ pus pĕ foc
Şi pescele a făcut *«mnĭorc!»*
După dînsul, dadă'ngrabă,
Că, ḑeŭ, nu-ĭ lucru dĕ şagă,
Că pescele-a trecut drumul
Şi 'napoĭ a remas fumul,
A trecut dĕ hăĭa parte
Şĭ-a luat şi şperla'n spate!»

Dad' atuncĭ cam mânios
A luat ĭutĭ un baros,
Şi s'a dus ear' dĕ l-a prins
Şi în casă l-a adus,
Pĕ vârvul meseĭ l-a pus

Şi toţĭ copiĭ şĭ-a strîns,
Toţĭ pĕ lângă masă
Câţĭ era prin casă,
Şĭ-a prins a-l cinătuì
Şi din gur'a croncănì:
— Cine-a mânca pesce bun?
—«Dada, că-ĭ om maĭ bĕtrân!
Dada a gustat,
Dada a mâncat.
Cum a gustat
Cum a crĕpat.
Cum o bucat'a'nghiţit
Ochiĭ din cap ĭ-aŭ sărit.
Bine cum s'a săturat
D'aun'a fost om curat.
Cu-atâta nu s'a lăsat,
Inc'odat'a maĭ gustat,
Şi cum bine s'a hrănit
D'auna sfânt a ĭeşit,
Un sfânt mare şi vestit
Cum nu s'a maĭ pomenit
Vr'o-dată p'acest pămênt.

Cŭ-acelea cu toate
Dada, vĕḑêndu-se sfânt,
Cum nu s'a maĭ pomenit
Vr'odată p'acest pămênt,

N'a vrut să maĭ facă şagă,
Ci d'aun'a vrut să meargă
La sfântul, care-ĭ maĭ mare
Pĕ pământ şi pĕ sub soare
Dup'o oală de chişleag,
Ca să-ĭ fie'n lume drag.
Şi d'aceea'ndată
S'a luat din şatră
In şatră
Şĭ-a cercat,
Şĭ-a'ntrebat:
Cine-ĭ sfântul ăl maĭ mare
Pĕ pământ şi pĕ sub soare?
Prinsu-ĭ-a atuncĭ dĕ veste
Că *Dumneḑeŭ* se numesce.
A'ntrebat: unde locuesce?
Tot în cerĭu,
Unde-a locuit şi erĭ
Şĭ-alaltă erĭ!
Dada plin dĕ bucurie
Şi dĕ veselie
C'a aflat
Ce-a cătat
S'a întors dĕgrab'acasă
Şi s'a pus în cap dĕ masă
P'o cĭoată putregăĭoasă

Ca să se maĭ sfătuească,
Puţin să maĭ chipzuească
Cu fecĭoriĭ seĭ
Ăĭ maĭ paraleĭ
Ce va face el?
Cum a merge el?
Pân' la sfântul ăl maĭ mare
Pĕ pămênt şi pĕ sub soare?
Cum să-ĭ dee el dĕ cale?
Atuncĭ feţiĭ dadiĭ
Dĕ prin fundul şatriĭ
Aŭ prins a se sfătuì
Şi mereŭ a croncănì:
Ce să-ĭ dee luĭ pĕ cale
Ca să meargă la sfântul ăl mare?
Ăl maĭ mare fĕt
Fĕt şi logofĕt,
Iute s'a gândit,
Şi s'a resgândit,
Şi ĭ-aŭ sfătuit
Pĕ toţĭ fraţiĭ sĕĭ
Marĭ şi mititeĭ
Ca să meargă eĭ
La Românĭ prin sat
După căpĕtat.

Feţiĭ s'aŭ dus toţĭ îndat'
Şĭ-aŭ strâns un sac îndesat
Dĕ tărîţe d'orḑ măşcat
Şi l-aŭ pus pĕ sfântul lor
D'asupra tărîţelor
Ca să se sue sub soare
Pân' la sfântul ăl maĭ mare.

Sfântul atuncĭ s'a suit
Dar' nemic n'a isprăvit.

Vĕḑênd eĭ că se trudesc
Şi nemic nu isprăvesc
S'aŭ dat într'o ḑi dĕ vară
A strânge dĕ pĕ ogoară
Pae coapte dĕ secară,
Şĭ-aŭ făcut din ele-o scară
Şi ĭ-aŭ pus fusceĭ de ceară.
Şĭ-aŭ făcut-o d'ajuns
Maĭ pân' la Dumneḑeŭ sus.
Acum sfântul apuca
Să se sue'n treaba sa
Pĕ cea scară
Dĕ secară
Şi cu fusceiĭ dĕ ceară

Pân' la sfântul ăl maĭ mare
Pĕ pământ şi pĕ sub soare.
Pĕ scară când se suĭa
Ḑiua bună că-şĭ lua:
Dĕ la fraţĭ, dĕ la surorĭ,
Dĕ la bordeĭul cu florĭ,
Dĕ la copiĭ şi muere,
Dĕ la casă şi avere,
Dĕ la neamurĭ şi vecinĭ
Dĕ la prietinĭ şi străinĭ.
Şi pornindu-se pĕ cale
Iĭ steclĭaŭ ochiĭ pĕ vale.
Şi suindu-se în sus
Dĕ vr'o treĭ prăjinĭ dĕ sus
A vĕḑut că nu maĭ poate
D'un dor mare ce-l străbate
Din călcâe până'n coate,
Dĕ dorul copiilor
Dĕ jalea neamurilor
Şi d'aceea a strigat
Cu glas dĕ sfânt, minunat
La ăl făt.
Logofĕt
Alb ca şi cărbunele,
Negru ca tăcĭunele,

Cu ochiĭ ca dĕ chişleag
Pĕ care-l avea maĭ drag,
Să-ĭ aştearnă ce-va moale
Ca să nu-l doară la foale
Când a fi să fie
Ear'n jos să vie.
Ăl fĕt,
Logofĕt,
Alb ca şi cărbunele,
Negru ca tăcĭunele,
Şi sătul ca cânele,
I-a aşternut ĭutĭ o grapă
Şi ĭ-a pus sub cap o peatră,
Sub picĭoare
Un cuĭu mare,
Şi sub coaste
Cue proaste,
Sub călcâe
Miĭ de cue.
Şi dĕ pus când le-a gătat
Sfântu'ndat'a şi picat
De-a hupa
De-a ţupa
Şi cum a picat
In cue s'a'nţepat,
In bucăţĭ s'a despicat,
Dracul l-a luat.

Fețiĭ toțĭ aŭ alergat
Să vadă ce sa'ntêmplat,
Pĕ unde sfântul a 'mblat?
Dar sfântul era'nghĭețat.
Feți-atuncĭ s'aŭ supĕrat,
Draculuĭ prasnic l-aŭ dat
Vĕḑênd că ĭ-aŭ înșelat
Și nemic nu le-a adus
Dĕ la sfântul ăl dĕ sus.
Dar' socotindu-se bine
Că d'odat' nu se cuvine
A cere de la sfințĭ toate
Maĭ nainte d'alor moarte
Pe'ncetișor l-aŭ luat
Intr'un țol negru vĕrgat
Cu spărturĭ înflorilat
Și l-aŭ dus dĕ l-o'ngropat
Intr'un cornișor de gard,
Unde-ĭ locul maĭ curat...

ŞTIUCUŢA DADII.

Ĭn ḑiua de *Blagoveşnic*
Toţĭ ţiganiĭ mânca pesce
Numaĭ dada nu găsesce.
Dada supěrat,
Că n'are pescĭ dě mâncat
S'a luat
Pě din dosul şetrilor,
Pě marginea belţilor
După *crancoviţa* pescilor...
Şĭ-a prins o ştĭucuţă
Cu patru lăbuţe
Şĭ-a pus'o'n trăĭstuţă;
Şi'n trăĭstuţ'a pus'o
Şĭ-acasă a dus'o
Şi pě spuz'a pus'o,
Şĭ-a pus'o pě spuză
Şĭ-a cântat din frunḑă,

Şĭ-a pus'o pĕ foc
Şĭ-a făcut «mnĭorc!»

«Ie-o, dadă, că s'a copt!

Dada n'o lua,
Că luĭ nu-ĭ plăcea
Pesce copt pĕ foc
Numaĭ fiert cu borş.
Dar' el a luat o oală
Şĭ-a pus'o'n dos dĕ spate,
Unde soarele nu bate,
Şi s'a dus pe nouĕ sate,
Care eraŭ pustiĭ toate,
Pĕ nouĕ sate puştiĭ
Şi fără dĕ oamenĭ viĭ,
Borş să cate.
Dar' orĭ cât a'mblat
El borş n'a aflat.
Şi şĭ-adus, dad', aminte
Din vremile dĕ'nainte,
C'avea treĭ tărîţe late
Intr'un fund dĕ hârb băgate.
Şi el cum a dat
D'aĭa ce-a cătat
Indată a suflicat

Mâna până'n cot
Şi tărîţele le-a scos
Şĭ-a umplut din ele borş.
Şi el borş cum a umplut,
Dĕ mâncare-a şi făcut
Pescişor
Cu borşişor,
Şĭ-a prins apoĭ a mânca
Cu toţĭ feţiĭ de-avalma.
El mânca,
Nu mânca,
Feţiĭ sciŭ că'nfulica.
Dar' cine gusta
Ochi-ĭ şi crĕpa,
Tot la dada se uĭta;
Cine sorbĭa
Ochi-ĭ plesnĭa,
Tot la dada se gândĭa...

PASCILE ŢIGANILOR.

«Stancĭul nostru paraleŭ
Ăl maĭ mare archireŭ!
Noĭ ţiganiĭ ne rugăm
Şi la genunchĭ îţĭ cădem
Să ne daĭ Sfinţia-Ta
Un popă dĕ unde-va
Dintr'a noastră seminţie
Să nu ceară nicĭ simbrie,
Să ne daĭ un popă bun
Din legea luĭ Găvăun;
Ear' popă dĕ nu ni-ĭ da
Biserica ne-om mânca!»

Stancĭul paraleŭ,
Mare archireŭ,
Cartea cum zărì
Pĕ loc mĭ-o cetì,

Şi'ntâĭu plânse
Şĭ-apoĭ rîse.
Şi după ce a sfărşit
Cartea de cetit
Drept în picĭoare-a sărit,
Iute'n cort că s'a băgat
Şi'ntr'o gĭubĭa s'a'mbrăcat
Intr'o gĭubea,
Ce mult plătĭa,
Captuşită cu valeŭ,
Numaĭ aţe de un leŭ;
Cu manta de-anglie,
Cu petice-o mie.
Pĕ dĕ către soare
C'o resuflătoare,
Pĕ dĕ către lună
C'o gaură bună,
Pĕ dĕ către stele
Miĭ dĕ găurele,
Către ţara ungurească
Dracul poate s'o cârpească
Cu cĭoboate în picĭoare,
Dĕ-ĭ eraŭ tălpile goale,
Şi pĕ cap purta işlic,
Ce n'avea păr nicĭ un pic.

Şi'ndată cum s'a gătit,
Spre ţiganĭ mi s'a pornit.

Ţiganiĭ, cum mi-l vĕḑură,
Cu toţiĭ metanĭ făcură.
Dup'aceea s'aŭ sculat
Şi pĕ loc ĭ-aŭ aşeḑat
Scăunaşul dĕ sub foĭ
Pus p'o cergă dĕ gunoĭu
Ca să se maĭ odihnească,
P'un ţigan să prohodească
Şi să-l ducă la icoane,
C'a murit bĭetul dĕ foame.

Vĕḑênd Stancĭul paraleŭ,
Ăl maĭ mare archireŭ,
Că fii-l ĭubesc mereŭ,
S'a aşeḑat pĕ ilăŭ
Ca să-l ĭerte Dumneḑeŭ.

Ţiganiĭ când mi-l vedea
Sus pĕ ilăŭ cum şedea
Vaĭ amar se bucura
Şi din gură toţĭ striga:
— Stancĭul nostru paraleŭ,
Ăl maĭ mare archireŭ!

Noĭ aice te-am chĭemat
Să ne daĭ popă'nvĕţat,
Ce cu dor l-am aşteptat,
Dintr' a noastră seminţie
Ca să nu ceară simbrie!

Atuncĭ Stancĭul paraleŭ,
Ăl maĭ mare archireŭ,
Vorba când le-o audì
In picĭoare sus sărì
Şi peste ţiganĭ privi,
Şi vĕdênd pe unul nalt
Negru şi cam sprîncenat,
Pĕ acesta l-a chĭemat
Şi aşa l-a întrebat:
— Sciĭ carte,
Cumnate!

Ţiganul ăl nalt,
Negru, sprîncenat,
La Stancĭul cu drag privĭa,
Şi aşa îĭ respundea:
— Eŭ am învĕţat la carte
A mĕ scărpina pĕ spate!
— Spune-mĭ: cum se scrie
La archierie?

— Stance paraleŭ
Mare archireŭ!
Scriŭ la tine.
Vaĭ de mine,
Laba gâsciĭ.
Gândul musciĭ.
Când îĭ vedea
Scrisoarea mea
Să fugĭ dĕ ea
Cât îĭ resputea.
Şi te rog
Pĕ noroc
Să viĭ Joĭ
Pân' la noĭ
Să'mpărţim fosmea-amêndoĭ!

Stancĭul, cum mi-l auḑĭa,
Pĕ ţiganĭ mi-ĭ întreba:
— Vreţĭ p'acesta să-l aveţĭ,
Că-ĭ popă foarte isteţ?

— Numaĭ ni-l blagoslovesce
Şi'ntr'un popă ni-l sfinţesce!

Atuncĭ Stancĭul îl chĭema
Si'ntru popă-l însemna.

Şi cum l-a'nsemnat
Nume ĭ-a şi dat:
Părintele Mangul
Din jos dĕ la Hangul.
Acum Mangul paraleŭ,
Subarchiereŭ,
Pĕ toţĭ ţiganĭ ĭ-a strigat,
La un loc ĭ-a adunat,
Dĕ spovadă ĭ-a'ntrebat.
Dar' ţiganiĭ se uĭta
Şi aşa îĭ respundea:
— Noĭ spovadă n'am avut
Acum dĕ un veac trecut!

Eară popa le ḑicea
Dĕ pĕ ilăŭ cum şedea:
— Pascile aŭ să sosească
Cu toţiĭ să se gătească
Şi să se spovăduească!

Ţiganiĭ când auḑiră
Din gură şi hărâiră:
— Sfinte apostole,
Mare prorocule,
Tatăl slănineĭ,
Duhul untureĭ,

Nu ne duce Doamne,
Unde este foame,
Ci'n calea cu piciŏroage,
Ca şi pĕ noĭ să ne roage.
C'aĭ tĕĭ vor fi musciĭ,
Musciĭ şi rărunchiĭ,
Talarişca
Pişca,
Ucinaşca
Taşca
Cheredeŭ bucata,
Că verḑele-s gata!

Mangul paraleŭ,
Subarchereŭ,
După ce ĭ-a ascultat
Şi ĭ-a binecuvêntat
Dĕ gĭubĭa s'a desbrăcat
Şi când noaptea se făcea
El pascile pregătea
Şi din gur'aşa vorbĭa:
Pascile marĭ,
Pascile tarĭ,
Pascile ţigănescĭ,
Nu se fac precum gândescĭ,

Că ele se fac din hrean
Şi cu oţet bun d'un an,
Cu oauĕ dĕ cal,
Şi maĭ cu samă
Cu cătramă!
Şi după ce cuvênta
El dĕ pascĭ că s'apuca
Şi aşa
Le gătĭa:
Cu lapte dĕ leuştean,
Cu antură de guzan,
Cu oţet bun dĕ un an,
Şi earbă *d'arusturată*,
De care lumea-ĭ bogată,
Ce-ĭ ḑic ţiganiĭ *suhan*,
Pĕ la noĭ numită *hrean*,
Şi cum le gătì
Mi le şi'ndulcì
Cu boabe de mătrăgună
Să le fie voea bună.
Şi după ce le sfârşì
Intr'un cĭubăr le ticsì.
Şi când Pascile sosĭa
Popa clopotul trăgea
Toţĭ Ţiganiĭ se strângea
La biserică venĭa

Cu femeĭ, cu micĭ, cu marĭ,
Cu șătrarĭ și lingurarĭ.
Și'n biserica întra,
La un loc se grămădĭa
Și amarnic maĭ cânta,
Biserica dĕ suna,
Fețiĭ lor ăĭ frumușeĭ
Ca și nisce găngureĭ,
Imbrăcajĭ în catifea,
Pĭelea dĕ li se vedea,
Imbrăcațĭ și'mpodobițĭ
Cu papucĭ galbenĭ desculțĭ.

In nuntru cum aŭ întrat
Și la cĭubăr s'aŭ uĭtat
Foarte mult s'aŭ bucurat
Vĕḍênd eĭ atâta pască
Dĕ la curtea țigănească.

Dară popa sta
Și mereŭ slujĭa
Și așa ḍicea:
— Pascele să se sfințească,
Bine ca să ne priească,
Inima ca să ne crească,

O Sfetos chir pasca
Să fie ca easca
O sfetos chiri
Herenos chiri,
Matragunos chiri
Catramos chiri
Şi crepos chiri!
Pasca după ce-o sfinţiră,
Dĕ mâncate se grăbiră.
Şi eĭ pască cum gusta
De-odată din dinţĭ crâşca,
Din ochişorĭ lăcrăma,
Pĕ trupuşor asuda,
Dĕ la pământ sus săria
Şi de-o-dată se trântia
Şi nemic nu maĭ ḑicea.

Ţiganiĭ ce nu mâncară,
Tare rĕŭ se mâniară,
Cĭubărul cu pascĭ luară
In cap popiĭ l-aruncară
Şi din gură cuvêntară:
— Mangul nostru paraleŭ,
Dare-ar dracu'n capul tĕŭ!
Troscot dă la munte,
Sară-ţĭ ochiĭ tĕĭ din frunte,

Să-ţĭ remâe scăfârlia
Să se oaue cĭocârlia,
Să se oauă
Oauĕ noauĕ
Şi să crepĭ tu drept în douĕ!
Noĭ şi-a noastră seminţie
Ne lăsăm d'a ta popie
Şi ne-om duce, ne-om ruga
Pĕ la popiĭ altora!...

Dĕ când Mangul ăl vestit
Din popie fu lipsit
Ţiganiĭ s'aŭ apucat
Biserica d'aŭ mâncat,

Faraon cum le-a vestit
Istoria s'a'mplinit...

PASCILE ŢIGĂNESCĬ.

Venit'a ḑiua Pascilor
Bucuria Ţiganilor.

Ţiganiĭ dac'aŭ simţit
Pascile cum c'aŭ sosit
La un loc s'aŭ adunat
Şi la sfat
Cu toţĭ-aŭ stat:
D'unde-or căpĕta eĭ pască
Şi cine să le-o sfinţească?
Şi vorbiră
Cât vorbiră,
Dar' nemic nu isprăviră.
In urm'un crancăŭ bĕtrân,
Alb ca un fund dĕ cĭaun,
Pĕste ţiganĭ s'a'nholbat
Şi aşa lĭ-a cuvêntat:

— Scumpiĭ meĭ
Paraleĭ!
Toată legea creştinească
Are popĭ să le sfinţească
Oauĕ roşĭ, prescurĭ şi pască,
Numaĭ pĕ noĭ bĭeţĭ ţiganiĭ
Ne ocăresc toţĭ duşmaniĭ
Că trăim în hastă ţară
Şi mâncăm pascĭ dĕ ocară,
Pentru că nu căutăm
Şi noĭ popă ca s'avem,
Ca şi când eĭ n'ar sci bine,
Ca şi voĭ şi ca şi mine,
Cât de mult noĭ am umblat
Cu traĭsta din sat în sat
Şĭ-am cercat
Doar' om găsì unde-va
Popă bun şi învĕţat
Şi tot n'am aflat.
Decĭ dacă vreţĭ, fraţilor,
Să nu fim duşmanilor
Maĭ mult de rîs şi d'ocară
Daţĭ să scriem cătră ţara
Şi Stancĭuluĭ paraleŭ,
Ăl maĭ mare archireŭ,

O carte încornurată
Şi s'o scriem acu'ndată
Cu cĭocanu pĕ ilăŭ
Dupre cum voesc şi eŭ!

Cuvêntul ahăsta bun,
Rostit d'un crancăŭ bĕtrân,
Ţiganilor le plăcea,
Cĭocanu'n mânĭ că-l prindea
Pĕ ilăŭ cu el bătea
Cartea'ndată mĭ-o scriea.
Şi cum mĭ-o scriea
Mĭ-o şi trimitea
La Stancĭul lor paraleŭ
Ăl maĭ mare archireŭ.
Şi'n carte aşa scriea:
«O Stancĭule
Paraleule!
Mare archiereule!
Ne rugăm sfinţieĭ tale
Să aĭbĭ dĕ noĭ îndurare
Să ne daĭ un popă bun
Din legea luĭ Gavaun,
Dintr'a noastră seminţie
Să nu ne ceară simbrie,
Să ne daĭ popă'nvĕţat
Că cu dor l-am aşteptat.

Ear' popă de nu ni-ĭ da
Noĭ biserica ne-om mânca!›

Stancĭul paraleŭ,
Mare-archireŭ,
Cartea cum zărì
Indat'o cetì
Şi'ntâĭu plânse
P'urmă rîse.
Ear' cum a gătit
Cartea de-cetit,
Dĕ lângă ilăŭ, ca fript,
Drept în picĭoare-a sărit
Şi'ndată'n cort s'a băgat
Şi pĕ loc s'o şi'mbrăcat,
Şi s'o'mbrăcat c'o gĭubea,
Care hăt mulţĭ banĭ făcea:
Aţă de vr'o patru leĭ
Şi petice de vr'o cincĭ,
Cum nu s'a maĭ pomenit p'aicĭ,
Şi-şĭ puse cĭobote'n picĭoare
Remâind cu tălpile goale,
Şi-şĭ puse pe cap un işlic
Nefiind pĕ el postav nicĭ pic.
Şĭ-asfelĭu după ce mi se gătì
Repede spre ţiganĭ mi se pornì.

Ţiganiĭ, cum mi-l zăriră,
Inaintea luĭ eşiră
Şi mătane marĭ făcură.
Apoĭ stând toţĭ în picĭoare
Inprejurul luĭ,
Ca şi nisce cĭoare
Inprejurul stêrvuluĭ,
Il cinstiră
Şĭ-omeniră
Cu scaunul dĕ sub foĭ,
După datina ce-o aŭ
Ţiganiĭ şi pe la noĭ
Ca să şeadă'n cort
Să blagoslovească
P'un ţigan bĕtrân,
Ce era de foame
Dĕ cincĭ ḑile mort.
Dar' Stancĭul nu vru
Să şeadă pĕ scaun,
Ci el îmĭ şeḑu
Grecesce pĕ ilăŭ,
C'aşa vram şi eŭ.

Ţiganiĭ, cum l-aŭ vĕḑut,
Că pĕ ilăŭ a şeḑut

Foarte mult s'aŭ bucurat
Şi toţĭ din gur'aŭ strigat:
«Of! Stancĭule
Paraleule,
Mare-archireule!
Unde te vedem
Şeḑênd pĕ ilăŭ,
Ni se pare, ḑĕŭ,
Că aĭ fi un leŭ
Frumos paraleŭ!
Noĭ pentru ahasta
Aicĭ te-am chĭemat
Ca să ne daĭ popă
Bun şi învăţat,
Că cu dor mare
L-am aşteptat:

Stancĭul paraleŭ,
Marele-archireŭ,
Cum cuvêntul
Ţiganilor auḑì
Iutĭ cu dosul,
Dĕ ilăŭ că se trântì.
Apoĭ repede
In picĭoare se ridicâ
Şi peste ţiganĭ
Ochiĭ înholbâ.

Şi vĕḑênd pĕ unul
Negru ca cĭaunul,
Nalt şi sprîncenat,
Foarte înholbat,
C'un ochĭu la slănină
Şĭ-altul la fărină,
Şi cu solzĭ pĕ cap
Ca şi la un crap
La dînsul că mi-l chĭemâ
Şi aşa mi-l întrebâ:
«Scii carte,
Fărtate!

Ţiganul ăl nalt,
Negru sprîncenat,
Şi foarte'nholbat,
I-a respuns aşa:
— Archieria ta!
Eŭ am învăţat la carte
A mĕ scărpina pĕ spate!

— Dară a scrie pĕ foĭ?
— Ca şĭ-orĭ care alt cĭoroĭu!

Stancĭul dacă-l ascultâ,
Pĕ ţiganĭ îĭ întrebâ:

Cum socot eĭ?... bun ar fi?
Pute-l-ar blagoslovì
Şi'ntru popă a-l sfinţì?
  Orĭ să-l lese la dracul
  Şi s'aleagă pĕ altul!

Ţiganiĭ respunseră
Şi din gură-ĭ ḑiseră:
— Ba maĭ bine te gătesce
Dĕ ni-l blagofeştelesce
Şi'ntru popă ni-l sfinţesce!

Atuncĭ Stancĭul paraleŭ,
Ăl maĭ mare archireŭ,
S'a suit sus pĕ ilăŭ
Şi'naintea luĭ îl chĭamă
Şi'ntru popă îl înseamnă,
  Puindu-ĭ numele:
    «Părintele
    Mancĭul
  Ăl popit de Stancĭul».
Şi după ce l-a'nsemnat
    Şi nume ĭ-a dat,
    I-a pus în cap
    Un potcap
    Din pod luat
    Dĕ closce lucrat,
D'o sută dĕ aĭ uĭtat.

Ţiganiĭ dacă vĕḑură,
Că'ntru popă li-l sfinţiră
Foarte mult se bucurară
Şi mare cinste-ĭ maĭ dară,
Darurĭ multe-ĭ făgăduiră:
Treĭ horgolişte bătute
Şĭ-alte pocinocurĭ multe,
Ce se cad la un părinte
Cum e Mancĭul dĕ cuminte.

Mancĭul, părintele
Negru ca tăcĭunele,
Alb ca cărbunele
Şi sătul ca cânele,
Cum s'a simţit
Că e popit
Pĕ toţĭ ţiganiĭ că-ĭ chĭamă
Şi dĕ spovadă-ĭ întreabă:

Ţiganiĭ respunseră
Şi din gură-ĭ ḑiseră:
Că spovadă
Eĭ n'aŭ văḑut nicĭ odată
Şi dĕ aceea nime nu poate să scie
Ce felĭu de mâncare spovada să fie!

Părintele Manciul atunce
Mânios le ḑice:
— Dacă nu sciţi
Să vĕ spovediţi
Şi dĕ pĕcate să vĕ curăţiţi
Veniţi
Să ḑicem macar moliftele,
Că ni-aŭ sosit Pascile,
Falnicele
Cu găocĭ de oauĕ
Şi cu cămeşĭ nouĕ.
«A Mango,
Mango,
Maro,
Marodilo,
Socorì graba sfinţia,
Totodel împĕrăţia,
Isbavos
De hicleanos!»
Ţiganiĭ respunseră
Şi din gură-ĭ ḑiseră:
—Noĭ, Manciule, ḑice-am moliftele
Dacă ne-aĭ face pascile.
Şi ni le-aĭ face bune şi dulcĭ
Să fie şi pentru aĭ noştri pruncĭ,

Şi ni le-aĭ face cât maĭ de grabă
Intr'un cĭubăr mare, lucru curat,
Că cu mult dor noĭ le-am aşteptat!

Mancĭul harnic, peste noapte,
Strânse bucatele toate
Câte el le socotì
Că pentru pascĭ s'ar lovì
Şĭ-apoĭ el pascĭ că făcea,
Vestea dĕ li se ducea:
Cu prescurĭ dĕ hrean,
Cu oţet d'un an,
Cu unt dĕ guzan,
Cu oauĕ dĕ cal.
Şi după ce le făcea
El mi le'ndulcĭa
Cu arusturată,
Ce-ĭ îndestulată
Şi'n lume bogată.
Ear' după ce le'ndulcĭa,
Le adăogea
Cu rădĕcină
Dĕ mătrăgună
Amestecându-le toate dimpreună
Ca să le facă maĭ multă voe bună.

Când a fost acuma
In ḑiua
Dĕ Pascĭ ḑesdemineaţă
Popa clopotul trăgea,
Clopotul «*bim, bam*» făcea.
Ţiganiĭ, cum auḑĭa,
La biserică se strângea
Cu femeĭ, cu micĭ, cu marĭ,
Cu fierarĭ
Şi lingurarĭ,
Cu scripcarĭ
Şi cu ursarĭ,
După cum li-ĭ datina
D'a umbla cu cofiţa
După lapte-a căpăta.
In biserică dacă intrară
Şi cu ochiĭ dĕ pascĭ dară
Foarte mult se bucurară
Când cu ochiĭ de pascĭ dădură
Şi plin cu pascĭ îl vĕḑură.
Pop'atuncea se hlinzise
Şi din gur'aşa le ḑise:
— Eŭ mĕ siliĭ într'o noapte
Şi vĕ strânseĭ la bucate
Dĕ făcuĭ pascele toate.

Decĭ daţĭ acum, fraţilor,
Să ḑicem pe pascele
Din cĭubăr moliftele
Ca să se sfinţească
Şi să ne priească:
«O sfetos chir pasca
Să fie ca easca,
Oţetos chire,
Herenos chire,
Matragunos chire,
Şi crepos chire!»

Ţiganiĭ mi-l asculta,
Gurile toţĭ le căsca
Şi după el se ruga.
Ear' după ce se rugară
La cĭubăr năvală dară,
Pascele din el luară.
Dar' pascĭ cum lua
Şi cum le gusta
Dîn ochĭ lăcrăma,
Din trup asuda,
Din dinţĭ că *cârşnĭa*
Drept în sus sărĭa,
Dĕ pămênt mi se trântĭa,
Ochiĭ pĕ dos întorcĭa,

Maĭ mult nemic nu ḑicea,
Acolo încremenĭa.
Ceĭ de la mijloc
Nemic nu ofta,
Ci cu oftărĭ multe
Pască că lua.
Ear' ceĭ dinapoĭ
Striga: «vaĭ dĕ noĭ!»

In urmă
Veniră
Şi copiĭ
Dadiĭ
Ăĭ frumuşeĭ
Ca şi nisce găngureĭ.
Dar' şi eĭ
Pască cum lua
Şi din ea gusta
Din gură se strîmba,
Din ochĭ se'nholba,
Din dinţĭ că cârşnĭa
Odată răcnĭa,
Maĭ mult nu sufla
Acolo crĕpa
Şi dracu-ĭ lua.
Atuncĭ mulţĭ copiĭ de ţiganĭ aŭ crĕpat
Şi maĭ pĕ toţĭ dracul ĭ-a luat.

D'atuncĭ şi ţiganiĭ s'aŭ împuţinat
Şi câţĭ maĭ remase s'aŭ împrăsciat
Prin toate satele
Şi oraşele
Ţiganiĭ,
Ce pascĭ nu gustară
Ca leiĭ
Se îmbărbătară
Cĭubărul cu pascĭ luară
Şi'n cap popiĭ l-aruncară.
Pascele că se vărsară
Şi pĕ jos se'mprăsciară.
Ţiganiĭ dacă vĕḑură,
Pascele ce se făcură,
Maĭ tare se mâniară
Şi toţĭ din gură strigară:
«Mancĭule,
Stropşitule!
Mâncatu-ne-aĭ pĕ noĭ,
Dar' şi noĭ
Nu ne-om lăsa
Să fie în voia ta,
Ci ne-om mânca
Biserica
Cea zidită,
Din caş dulce-alcătuită,

Cu cârnaţe leţuită,
Cu plăcinte-acoperită.
Şi d'acuma pĕ vecie
Noĭ şĭ-a noastră ţigănie
Ne-om lăsa de-a ta popie
Şi ne-om duce, ne-om ruga
Pĕ la popiĭ altora
Dĕ nĭ-or da
Ce s'or îndura.
Pân' acum te-am fost cinstit
Ca p'un popă bun, ĭubit,
Mâncatu-te-ar fi 'mpuţit
Archireul hăl vestit,
Stancĭul, care te-a sfinţit
Şi toţĭ ceĭ ce te-aŭ sciut
Şi popă mi te-aŭ cerut,
Că tu până ce spovadă
Şi pascĭ noauĕ că ne-aĭ dat
Pân' atuncĭ ne-aĭ şi mâncat!

Şi de-atuncĭ Ţiganiĭ
Biserica şĭ-aŭ mâncat
Şi până'n ḑiua de astă-ḑĭ
Popă nime nu le-a dat.

Numaĭ creştiniĭ
S'aŭ milostivit
Şi pre toţĭ ţiganiĭ
La eĭ ĭ-aŭ primit.
Macar că eĭ s'aratară
Impresuraţĭ de multă falā,
Dar' nime nu-ĭ prea bagă'n samă.
Fie lingurarĭ,
Fie şi ferarĭ,
D'ar fi macar şi scripcarĭ,
Corturarĭ
Saŭ ursarĭ,
Toţĭ la o cinste
S'aŭ învrednicit,
După cum lor Faraon
Lĭ-a fost prevestit,
Dar' şĭ-a lor poveste
Cŭ-asta s'a sfârşit!

CĂRUŢA DADIĬ.

Avea, dada, avea,
Când maĭ têněr era,
Doĭspreḑece caĭ
Ca vulturi'n plaĭu,
Nusciu cum îĭ numěra,
Că toţĭ — unul alb era.
Albul înainte,
Albul la roate
Oiştea goală pě de-o parte.
Şi avea, dada, avea,
Când maĭ têněr era
O căruţă'nferecată
Cu aţă dě bucĭ legată,
Cu roatele dě bostan,
Cu spiţele dě hăldan,
Cu butucĭ
Dě bulbucĭ,

Cu obede
Dĕ măr verde,
Cu spetezele dĕ scaĭu
Şi cu coşul dĕ malaĭu,
Cu ruda dĕ lapte dulce
Meşterită'n deal la cruce,
Dĕ gândĭaĭ că s'a tot duce
Şi nicĭ când nu va maĭ sta,
Aşa dĕ tare mergea,
La deal tot cu opintele
Şi la vale cu oprele
Ear' pĕ şes
Tot pĕ jos.
Şi'ntr'o ḑi dĕ vară
Dĕ abĭa scăpară
Din ograd'afară.
Şi când se pornĭa
Drumul dârdăĭa,
Peatra resuna,
Cobul sus sărĭa,
Ear' dada putea
Pariĭ numĕra
Şi poprele jumă... tonte
Şi târşiĭ a treĭa parte
Şi nuele
Puţuntele

Când fu pe la cântătorĭ
Ajunse prin cheutorĭ
Pĕ din sus de tăĭetorĭu.
Şi s'a oprit la un deal
Cât o unghie dĕ cal,
Şi maĭ mare, şi maĭ nalt,
Cât un sâmbure uscat
In patru părţĭ despicat.
Vĕḑênd muntele ăl nalt,
Dada'ndată a chĭemat
Pre toţĭ ţiganiĭ din sat
Şi ĭ-a'ntrebat
Dĕ sfat:
Ce să facă,
Ce să dreagă?
Şi se sfătuĭa:
Ce-or împĭedica:
Căruţa dadiĭ,
Orĭ maĭ bine caiĭ?
Şi cu cale aŭ aflat
Caiĭ de-aŭ împĭedecat,
Că eĭ eraŭ vinovaţĭ.
Şĭ-apoĭ porniră
Dĕ se scoborîră.
Şi când scoborîră
Să veḑĭ ce păţiră?

Când caiĭ
Pĕste căruţă,
Când căruţa
Pĕste caĭ;
Când dada
In căruţă,
Când căruţa
Lângă dada,
Când dada
Sub căruţă.
Şi când aŭ fost în vale
Pĕ şesul ăl larg şi mare
A ĭeşit,
Scoborît
Curaţ
Şi luminat
Cu capul în ḑece locurĭ spart.

HALBA DADIĬ.

A avut dada odată
O eapă înaltă,
Halbă, copitată,
Cu copitele crĕpate,
Cu curmeĭu dĕ teĭu legate,
Copitele
Ca sitele,
Cu dinţiĭ
Ca grebla,
Cu ochiĭ
Ca stecla,
Cu dinţiĭ rânjiţĭ,
Cu ochiĭ boldiţĭ.
Şi era,
Halba era,
Grasă, grasă
Şi spătoasă

Numaĭ pĕr, pĭele şi oase,
Că dĕ grasă ce era
Din nărĭ untura-ĭ curgea,
Şi unde călca
Balta seca
Pescii striga:
Oac, oacaca!
Şĭ-avea Halba nisce hamurĭ
Cu sarsamurĭ,
Noue, mândre, zugrăvite,
Din aţe dĕ bucĭ sucite.
Şĭ-a'nhămat'o dad'odată
La o căruţă legată,
Ferecată
Pĕ la butucĭ
Cu aţă dĕ bucĭ.
Şi'ntr'o ḑi dĕ vară,
Din ḑorĭ până'n sară,
Dĕ abĭa a scos căruţa
Pĕ poartă afară
Ear' când ĭeşì
Prinse-a fugì
Tot durăind,
Sfârăind,
La căruţă împingênd,
Pariĭ din gard numĕrând.

Şi fugea,
Mări, fugea
Pĕ uliţa satuluĭ
Numĕrând pariĭ garduluĭ
Şi poprele
Puţuntele,
Şi lua sama şi la nuele.
Ear' când ajungea
La al ḑecelea,
La Halba
Sub coadă că vâjîĭa,
Halba *cancă!*... nu maĭ putea!
Halba înainte,
Halba la roate,
Oiştea goală pĕ de-o parte.
Halba trăgea,
Nu trăgea,
Dada sciŭ că împingea
Până ce ochi-ĭ plesnĭa.

ŢIITURA.

— Auleo, Vasile Stane!
Scoală-te dĕ pĕ cĭocane,
Că-ţĭ pĭer ganguriĭ dĕ foame!

— Auleo! mânca-ţĭ-aşĭ gura,
Mĭ-aĭ stârnit vătămătura:
Ieşĭ ţigancă dĕ sub pat,
C'am jurat că nu te bat;
Ie ulcica, du-te'n sat
După borş dĕ căpătat
Şi fărină dĕ furat;
Pune şaua pĕ cucoş
Şi te du'n sat după borş;
Pune şaua pĕ găină
Du-te'n sat după fărină,
După curechĭŭ şi slănină,
După brânḑă şi smêntână,

Du-te dragă
Maĭ dĕ grabă,
Du-te ĭute din picĭoare,
Că pĭer ganguriĭ dĕ foame!

LUPTELE ŢIGANULUĬ.

Pĕ cea vale lungă, lată,
Şedea un ţigan odată
Tocmaĭ într'un corn dĕ şatră
Pĕ un putregaĭu dĕ peatră.
Alb ca şi cărbunele
Negru ca tăcĭunele
Şi sătul ca cânele.
Şi el cum şedea
Astfelĭu cimilĭa
Copiilor seĭ
Fete şi flecăĭ:
— Mĕĭ ţiganĭ,
Mĕĭ gârgăoanĭ!
Când eram în vremea mea
Avea, dada, avea
Avea o oae
Lae
Bucolae,

Mândră şi lânoasă,
Tare spărioasă.
Eŭ ḑiceam: *bîrrr!*
Ea tăcea: *hîrrr!*
Eŭ: hap dĕ lână,
Ea: hap dĕ mână,
Eŭ: hap dĕ barbă,
Ea: hap dĕ earbă,
Eŭ ĭ-am smuls treĭ perĭ din cap,
Ea s'a dus pĕ lângă gard.
Cuşmuţa mea cu narav
A făcut ţup pĕste gard,
Eŭ ca omul păgubos
Săriĭ gardul hăl tufos
Şi'ntr'o vie am întrat,
Unde cuşma s'a băgat,
Şi dĕ cuşmă pân' ce-am dat
Dĕ vie m'am săturat.
Dar' vierul a simţit
Şi la mine a venit
C'un ţăpoĭu dĕ arie
Ca să mĕ sparie.
Eŭ luaĭ un băţ dĕ vie
Ca să-ĭ daŭ să nu maĭ vie.
El: hap dĕ cap,
Eŭ: hap dĕ gard!

El: hap dĕ barbă,
Eŭ: hap dĕ earbă!
El mĭ-a smuls din barbă,
Da şi eŭ ĭ-am smuls din earbă.
El mânios: hap dĕ chică!
Eŭ: hap cu nasul dĕ opincă!
In urmă ne-am împăcat
După ce-am remas curat,
Curat şi luminat,
Cu capul în şepte locurĭ spart!

ŢIGANUL ŞI BUDĂHACEA.

În ḑilele maĭ trecute
S'a dus dada sus la munte
După şatră în cucute.
Şi cum a trecut *hătacea*
S'a'ntâlnit cu *budăhacea*,
        Dada cătră dînsa,
        Dînsa cătră dada,
        Şi se'ncepe lupta,
Precum n'a maĭ fost sub soare
        O luptă maĭ mare,
Unul p'altul să s'omoare.
        Când dada
        Sub budăhacea,
        Când budăhacea
        Pĕste dada.
Şi când era la sfârşit
Tot dada a biruit,

Că din el a remas ce-va
Eară din budăhace ba!
Căcĭ când m'am dus la isvor
Aflaĭ al dadiĭ picĭor,
Şi când trecuĭ cărarea
I-am aflat şi spinarea,
Mergênd la fôntână
I-am aflat o mână,
Mergênd după foc
Dăduĭ dĕ cojoc,
Aducênd eŭ focul
Maĭ găsiĭ şi capul.
Dar' orĭ cât am maĭ umblat
Dĕ budăhace n'am dat!...

OAIA ŢIGANULUI.

Avea dado oae
Lae, bucolae,
Şĭ-a fătat în pae
Doĭspreḑece mĭeĭ
Negriĭ, frumuşeĭ,
Toţĭ *gurilăţeĭ.*
Dada când a dat
D'oae c'a fătat
Mult s'a bucurat,
Şi s'a dus îndată
La dînsul în şatră
Să se sfătuească
Şi să chipzuească
Cu fecĭorul sĕŭ,
Mare paraleŭ,
Fecĭorul ăl mare,
Ce-ĭ învĕţat tare,

Fecĭorul ăl nalt
Negru, sprâncenat,
Ce-ĭ tare'nvĕţat
Pentru c'a umblat
Satul jumĕtate
Dup'un ol dĕ lapte:
Ce-or să facă
Şi să dreagă
Cu oile lor
Dĕ la stoguşor?
Face-or stâna dadiĭ
Numaĭ cu ţiganiĭ
Saŭ tot cĭobaniĭ?

Fecĭorul ăl nalt,
Negru, sprâncenat,
Dadiĭ sfat ĭ-a dat
Şi ĭ-a cuvêntat:
— Dadă! nu fi beat!
Ce să trebuească
Stână românească
Şi nu ţigănească?
Dadă noĭ putem
Singurĭ să avem
Stână mare, lungă,
La toţĭ să le-ajungă

Câţĭ ţiganĭ maĭ sunt
Pĕ acest pământ,
Să mănânce'n pace
Brânḑa ce vom face,
Urda ce ne place!

Dada, bucuros
Dĕ sfatu-ăl frumos
A ĭeşit voĭos
Afară din şatră
Moşia să-şĭ vadă,
Munţiĭ ăĭ cărunţĭ
Dĕ la deal dĕ curţĭ,
Munţiĭ ăĭ dĕ sgură
Ce rîdeaŭ la lună.
Şi cum se uĭta,
Şi cum căuta
Eată c'a aflat
Un loc minunat
Pĕ un corn dĕ plaĭu
Sub umbră dĕ scaĭ,
Şi cum a vĕḑut
Dad'a şi făcut,
Şĭ-a ıăcut o stână
D'o palmă dĕ mână.

Şi avea' dad' avea
Nisce mânĭ aşa
Albe, soponite,
Ca nisce copite.
Maĭ fiind bĕtrân
Era meşter bun,
D'aceea îndat'
La lucru s'a dat,
Cu tesl'a săpat
Un mic lătocaş,
Când a face caş
Şi urdelaş
Să curgă tot zărul
Până pĕ cuptĭorul
Copiilor sĕĭ
Micĭ şi frumuşeĭ
Ca puiĭ dĕ graur
Din luna luĭ Faur.

Pĕ când băcĭuĭa,
Dada, şi storcea
Untul dintr'un caş,
Caşul din urdaş,
Urdaşul din unt,
Eată c'aŭ căḑut
Din gĭos din pădure
Dĕ p'un plaĭu dĕ sgure

Un mare bondarĭu
Şi c'un mic ţinţarĭu
S'aŭ pus pĕ lătoc
Şĭ-aŭ supt zerul tot...

Dada mânios
A luat dĕ gĭos
Barosul ăl mic
Şi numaĭ un pic
Dĕ n'a făcut plisc
La ţinţarĭu în flisc.
Şi maĭ supĕrat
Indat'a luat
Barosul ăl mare
Şi păli'n spinare
Bondarĭul dĕ tot
Cât a căḑut mort.
Şi când a picat
Bondarĭul sfărmat,
Munţiĭ aŭ urlat,
Văile-aŭ ţipat;
Şi când s'a *hîit*
Bondarĭul plesnit
Zerul l-a năpădit,
L-a năpădit zerul
Şĭ'a umplut cuptĭorul

Şi s'aŭ înecat
Toţĭ băeţiĭ 'ndat',
Toţĭ băeţiĭ dadiĭ
Dĕ prin fundul şatriĭ.

Dada supĕrat
De ceea ce s'antêmplat
Pe băeţĭ că ĭ-a lăsat
Draculuĭ pomană
Şi dĕ scire'ndat'a dat
Să vie brânḑariĭ
La brânḑă şi urdă.
Şĭ-aŭ ḑis brânḑariĭ
Că s'or grăbì
Şĭ-or venì
Cu bărbânţele;
— N'a'ncăpea!
— Cu poloboacele!
— N'a'ncăpea!
Şĭ-aŭ venit cu punguţele
Că'n punguţe încăpea!

ŢIGANUL IN ŢĂRIGRAD.

— Mĕĭ ţigane,
Gârgăoane!
Ia spune-mĭ adevĕrat:
Fost'aĭ tu în Ţărigrad?
— Ba l-am şi mâncat:
— Dară pân'a nu-l mânca
Spune-mĭ: cum era?
— Turtă pĕste turtă
Şi la mijloc urdă?
— Şi când îl mâncaĭ
Spune-mĭ ce vedeaĭ?
— Fete o mulţime
Se uĭta la mine,
Se uĭta, uĭta,
Par' că mĕ mânca!
— Dragĭ ţi-s fetele ţie?
— Dragĭ dĕ mor!
— Da tu lor?
— Şi ele mie!

DUŞMANIĬ ŢIGANULUĬ.

Intr'o sară'ntunecoasă
Care vîră frică'n oase,
Mergênd un ţigan a casă
A zărit o tufă deasă
De vênt clătinându-se,
La pămênt plecându-se,
Şi cum mĭ-o zări
El încremenì,
Socotind că-ĭ cine-va
Şi de el s'a apuca,
D'aĭa se îmbărbăta
Şi aşa
Cuvênta:
— Lungă-ĭ valea şi lupoasă,
Da şi ţigănimea-ĭ groasă.
Ţineţi-vĕ foĭ!
Ia aicĭ suntem şi noĭ:

Da tu, clesce?
Eŭ sunt ăl maĭ cu nădejde!
Da tu, cĭocan?
Eŭ sunt ăl maĭ năsdrăvan!
D tu, ilăŭ?
Eŭ sunt ăl maĭ paraleŭ!
Da tu, baros?
Eŭ sunt ăl maĭ voĭnicos!
Da tu, pilă?
Eŭ sunt a maĭ fără milă!

Tot aşa vorbind
Fugea vrênd — nevrênd,
Pân' ce s'a trezit
Lângă bordeĭu c'a sosit.
La bordeĭu sosit
Toate a povestit
Câte le-a păţit.
Ţiganiĭ mi-l asculta
Şi aşa-ĭ ḑicea:
— Cumnate
Nălţate!
Poate-o tufă s'a făcut
Şi tu te-aĭ temut?
— Nusciŭ tuı a fost orĭ ba,
Frunḑa sciŭ că şuera!

DRAGOSTEA ŢIGANULUĬ.

Dragă-mi-ĭ lelea cu gâţă,
Mămăliga'n vêrv cu brânḑă;

Dragă-mi-ĭ lelea lăută,
Mămăliga'n vêrv cu urdă;

Draga-mi-ĭ lelea spălată
Mămăliga'n unt scăldată;

Dragă-mi-ĭ lelea bălană,
Mămăligă cu tocană;

Dragi-mi-s nevestele,
Când îmĭ umplu traĭstele

Ca şi malaĭul hăl cald
Când am lapte ca să-l scald!

ŢIGANUL ŞI NAŞUL.

Mĕ duseĭ la naş
Ionaş
Să-l rog să-mĭ dea salaş.
Eŭ mĕ duseĭ pĕ afară
Şi mĕ treziĭ în cămară.
Mĕ uĭtaĭ în sus şi'n jos
Poate-o fi ceva dĕ ros,
Mĕ uĭtaĭ în jos şi'n sus
Poate-o fi ce-va dĕ dus.
Mĕ uitaĭ pĕ poliţă
Şi zăriĭ o oliţă
Umplută cu jintiţă
Şĭ-acoperită c'o linguriţă
Şi vĕḑênd'o'ndată
O mâncaĭ dĕ jumĕ-toată.
Mĕ uĭtaĭ p'altă poliţă,
Ved un fund dĕ doniţă

Şi pĕ el un furdulaş
Dĕ caş
D'a luĭ naş
Ionaş
Acoperit c'un cuţitaş,
Eŭ daŭ cătră caş,
Caşul cătră mine
Şi făr' dĕ ruşine
Il mâncaĭ dĕ jumă-tot,
Şi m'am şters apoĭ pĕ bot.
După ce m'am săturat
Cătră prag m'am depărtat,
Mĕ puseĭ pĕ prag
Pĕ samă să-mĭ trag:
Ce-mĭ e'n lume drag?
Jintiţa orĭ caşul,
Orĭ poate urdaşul?
Şi când socotĭam
Şi mĕ chipzuĭam,
Mĕ'ntâlniĭ cu naş
Ionaş.
El cum m'a vĕḑut
M'a şi cunoscut,
Cunoscut pĕ foale
C'am umblat prin oale

Ba şi dĕ pĕ nas
C'am umblat la caş,
Şi cum m'a zărit
S'a şi repeḑit
Şĭ-a luat un par dĕ clae
Ca pĕ mine să mĕ spae.
Eŭ luaĭ unul dĕ vie
Ca la mine să nu vie.
El se cam temea
A s'apropiea,
Dar' când mĕ pălĭa
Mi se cam părea
Ochiĭ că-mĭ sărĭa,
Şi în spate când îmĭ da
Tot în cap mĕ nimerĭa,
Dinţiĭ se clătĭa
Inima-mĭ plesnĭa
Şi'n bucăţĭ sărĭa
Pĕ jos se lăţĭa,
Şi'n sfârşit
M'a nemerit
Tocma'n inimă
Dĕ mĭ-a picat inima
In fundul ismenelor.
Nusciu inima
A fost, orĭ ba,
Că tare hîd maĭ puţĭa.

Da şi eŭ
Ca un leŭ
In urmă m'am mânia
Şi pĕ uş'am apucat
Tălpile ĭ-am arătat.

ŢIGANUL CÂNTĂREŢ.

— Mĕĭ ţigane, mĕĭ!
Ce bătea l'aĭ tĕĭ
Dobele asară
Câmpiĭ dĕ sunară?

— Mĕ bătea dada pĕ spate,
Pare că-mĭ da sănĕtate;
Mĕ bătea pĕ pântece
Să'nvĕţ nisce cântece;
Mĕ bătea dada la pĭept
Ca să ţin arcuşul drept;
Mĕ trăgea şi d'o ureche;
Şi ḑicea că-ĭ lună veche;
Ba, mĕ trăgea d'amêndouĕ
Şi ḑicea că-ĭ lună noauă;
Maĭ spunea că e dĕ leac
Când te trage şi dĕ cap!

CÂNTĂREŢUL DADIĬ.

— Mĕĭ ţigane, puĭu dĕ cĭoară!
Ce băteaŭ dobele-asară,
Văile dĕ resunară?
— Mĕ bătea dada să'nvĕţ
Un cântecaş cam şugubăţ;
Mĕ bătea dada pĕ mine
Să ţin arcuşul maĭ bine;
Mĕ bătea c'un băţ dĕ corn
Pĕste bărdăhanul gol;
Când da pĕste pântece
M'aflaŭ nisce cântece,
Ear' când îmĭ da pĕste spate
Pare că-mĭ da sănĕtate!

STAROSTELE ŢIGĂNESC.

— Bună vremea gospodarĭ,
Gospodarĭ şi boerĭ marĭ!
— Mulţămim, cinstiţilor!
Dar' ce'mblaţĭ,
Ce căutaţĭ,
Sama bine să nĭ-o daţĭ?
— Noĭ ce'mblăm,
Ce căutăm,
Mult pĕ gândurĭ n'o să stăm,
Sama'ndat'o să ne dăm!
Noĭ avem
O dătorie
Dĕla 'nalta 'mpĕrăţie
Pĕ d-voastr'a vĕ'ntreba,
Şi scim că sama ni-ţĭ da,
Că nu sunteţĭ
Nisce băeţĭ

Dĕ şapte anĭ,
Gogomanĭ
Să nu sciţĭ
Ce vorbiţĭ
Cu nisce oamenĭ cinstiţĭ
Şi'n lume foarte vestiţĭ,
Cum sunt eŭ
Şi fecĭorul meŭ
Cu care am venit
La D-voastră'n peţit.
Şĭ-acuma vĕ întrebăm:
Umblă-vĕ fata în sat?
Are dar la căpătat
Şi noroc bun la furat?
Are traĭstă lungă
Dĕ treĭ coţĭ, s'ajungă
Până'n călcâe,
C'aşa noră cilibie
Imĭ trebue mie!
Scie cere bine
Cum se cuvine
Uneĭ fete dĕ ţigan,
Care e dintr'n bun neam?
Că fecĭorul mi l-aşĭ însura
Şi fata Dv. dĕ noră mĭ-aşĭ lua.

Dar' dacă nu umblă prin sat
Şi n'are dar la căpĕtat
Şi noroc bun la furat,
Atuncĭ îmĭ las şi eŭ fecĭorul dĕ'nsurat!

ŢIGANUL CIOBAN.

— Măĭ ţigane
Gavaoane!
Dragĭ ţi-s ţie oile?
— Dragĭ săracele!
— Vrere-aĭ tu să fiĭ cĭoban?
— Pĕ cinstea mea dĕ ţigan!
Şi maĭ mult d'un an!
— Dar' dac'a ploua?
— Şi eŭ le-oĭu lăsa!
— Dar' dac'a nince?
— Le-oĭu lăsa p'aice,
Că sciu bine că n'or plânge
Nicĭ pĕ lume nu s'or duce!

ȚIGANUL PEȚITORĬU.

Copilă! dă-mĭ a ta mână,
Că eŭ sunt dĕ viță bună:
Am doĭ frațĭ
Fac la lanț,
Douĕ vere
Fac inele
Treĭ mătușe
Fac căușe,
Surorile strâng burețĭ,
Tata face la covețĭ,
Mama face sacĭ dĕ pescĭ,
Cŭ-al meŭ neam să tot trăescĭ!

CHIRIAC A MĂMUCHIĬ.

Frunḑă verde mĭeḑ dĕ nucă,
　　Chiriac mămucă!
S'a dus Chiriac la luncă
　　Chiriac mămucă!
S'aducă mamiĭ o furcă
　　Chiriac mămucă!
Şĭ-a şeḑut o septemână·
Şĭ-a adus o strîmbătură,
Maĭ bine maĭ sta o lună
Şĭ-aducea o furcă bună.
Frunḑă verde dĕ cicoare,
Chiriac vrea să se'nsoare,
Dar' mamuca nu-l prea lasă,
Că nu-ĭ poate-afla mireasă
Din neamurĭ, din viţ'aleasă,
Din neamurĭ, cum e şi el,
Dragul mamiĭ frumuşel
Hărnicel şi'mbrăcăţel

Chiriac n'are căcĭulă
Are mam'o oae cĭulă
Şi ĭ-a face o căcĭulă.
Chiriac n'are suman,
Are mama un cârlan
Şi ĭ-a face un suman.
Chiriac n'are cojoc,
Are mama un boboc
Şi ĭ-a face un cojoc.
Chiriac n'are bondiţă
Are mama doue mâţe
Şi ĭ-a face o bondiţă.
Chiriac n'are curea,
Are mama o căţea
Şi ĭ-a face şi curea.
Chiriac n'are ismene,
Are mama doauĕ gheme
Şi ĭ'a face şi ismene.
Chiriac n'are opincĭ
Are mama doĭ aricĭ
Şi ĭ-a face şi opincĭ.
Chiriac nu are aţă,
Are mam'o oae creaţă
Şi ĭ-a face luĭ şi aţă.
Chiriac n'are cĭobote,
Are mama doaue closce
Şi ĭ-a face şi cĭobote.

Şĭ-acestea cum le-a găta
Luĭ mireasă ĭ-a căta
Şi mama l-a însura,
Dragul mamiĭ frumuşel
Hărnicel şi'mbrăcăţel!

BOTEZUL ŢIGANULUI.

Boteza-te-aĭ, mĕĭ ţigane?
— Da! m'aşĭ boteza, cucoane!

Lepăda-te-aĭ dĕ sătană?
— Mămăligă cu tocană!

Preuna-te-aĭ cu Hristos?
— Lapte dulce cât dĕ gros!

Patru posturĭ sunt pĕ an!
— Patru pipe dĕ duhan!

Şepte ḑile'n septĕmână!
— Şepte pite albe'n mână!

NUMELE ŢIGANULUI.

Măĭ ţigane
Gavaoane!
Cum te chĭamă?
— Soarbe zamă!

Cum te strigă?
— Mămăligă!

Cum te'npuşcă?
— C'o găluşcă!

Cum te taĭe?
— C'o păstaĭe!

ŢIGANUL SURD.

— Bună ḑiua, mĕĭ ţigane!
— Am belit un cal, Ioane!
— Mĕĭ ţigane, tu eştĭ surd!
— Ba, c'a maĭ perit un cârd.
Nu mi-ĭ urît ca belitul,
Că mĭ-am prăpădit cuţitul,
N'am cuţit ca să-ĭ belesc,
C'unghia mĕ năcăjesc,
Cĭoarele mĕ năpădesc!

CHIRIAC.

Frunḑă verde frunḑă lungă,
S'a dus Chiriac la luncă
S'aducă mâne-sa furcă
Şĭ-a zăbăvit peste-o lună
Şi n'a găsit furcă bună.
Peste-o lun'a zăbăvit,
Furcă bună n'a găsit
Numaĭ c'un *surst* a venit.
Mă-sa, cum s'a înturnat,
Furca'ndat'a şi luat
Şi pĕ lună o-a cătat,
Şĭ-a cătat furca pĕ lună
Şĭ-a vĕḑut'o că nu-ĭ bună,
Şi vĕḑênd'o s'a măhnit
Şi din gură ĭ-a vorbit:
— Te-aĭ dus şi-aĭ stat pĕste-o lună
Şĭ-aĭ adus o strâmbătură.

Maĭ bine maĭ staĭ o lună,
Şĭ-aduceaĭ o furcă bună!

Chiriac s'a supĕrat
Şi'napoĭ că s'a'nturnat
Şĭ-a maĭ zăbăvit o lună
Şĭ-a adus o furcă bună.

Mă-sa, cum s'a înturnat,
Foarte mult s'a bucurat,
Că de bucurie mare
A voit chĭar să-l însoare,
Dar' ce folos că nu poate,
Că n'are câte de toate.
Că el n'are cămeşoĭu
Are mama un ghemoĭu
Şi ĭ-a face-un cămeşoĭu.
Chiriac n'are ismene,
Are mama doauĕ gheme
Şi ĭ-a face luĭ ismene.
Chiriac n'are cĭoarecĭ
Are mama doĭ şoarecĭ
Şi ĭ-a face luĭ cĭoarecĭ.
Chiriac n'are curea,
Are mam'o mâţă rea
Şi ĭ-a face şi curea

Chiriac n'are opincĭ
Are mam'un puĭu d'aricĭu
Şi ĭ-a face luĭ opincĭ.
Chiriac n'are bondiţă
Are mam'un puĭu de mâţă
Şi ĭ-a face luĭ bondiţă.
Chiriac n'are pĭeptarĭu.
Are mama un ogarĭu
Şi ĭ-a face un pĭeptariŭ.
Chiriac n'are suman
Are mama un curcan
Şi ĭ-a face un suman.
Chiriac n'are cojoc,
Are mama un boboc
Şi ĭ-a face şĭ-un cojoc.
Chiriac n'are căcĭulă,
Are mam'o oae cĭulă
Şi ĭ-a face luĭ căcĭulă.
Chirĭac n'are comănac,
Are mam'un puĭu de drac
Şi ĭ-a face comănac.
Chiriac n'are basma
Are mama o jubea
Şi ĭ-a face şĭ-o basma
Şĭ-apoĭ se poate'nsura.

BUNĂ CALE.

— Bună calea, mĕĭ ţigane!
— A perit un cal dĕ vale!
— Mie pĭelea de *ĭeţusce* (?)
Ţie carnea de gălusce,
Mie pĭelea de opincĭ
Ţie carnea s'o mânâncĭ!

IEŞĬ ŢIGANCĂ.

Ieşĭ ţigancă dĕ sub pat
C'am pus gând să nu te bat!
Pune şaua p'un cucoş
Şi te du 'n sat după borş.
Că tu'n sat dĕ te-ĭ pornì
Acolo s'or maĭ găsì
Şi curcanĭ dĕ căpĕtat
Şi gânscuţe dĕ furat!

RUGĂCIUNĬ ŢIGĂNESCĬ.

I.

Una leasa
Părpăleasa,
Tri caricandeasa,
Pĕ sânţie
Impĕrăţie
Tatăluĭ puf!

II.

Una resa
Parparesa,
Douĕ, tri caricandesa,
Cu dinţĭ marĭ
Mâncaţĭ dĕ carĭ
Pĕ la cele ḑile marĭ,
Pĕ la Pascĭ, pĕ la Crăcĭun.
Parapandila, amin!

III.

Ocinaş
Dita caş,
Porcovina,
Di lumina.
Purcel fiert
Nu te ĭert.
Mâţă pagă
Pârţ în barbă!

JURĂMÊNTUL ŢIGANULUĬ.

Jur pĕ gândul musciĭ
Şi pĕ laba găsciĭ,
Pĕ crucea cărŭţiĭ
Şi pĕ gândul mâţiĭ.
Dacă nu mĕ credĭ
Iadul să nu-l vĕd,
    Să n'ajung luna
    Cu mâna
    Nicĭ soarele
    Cu picĭoarele
    Şi găinuşa
    Cu urechĭuşa!

FATA DĔ NEAM BUN.

Ie-mĕ mĕĭ
Şi ĭe-mĕ mĕĭ!
Ie-mĕ mĕĭ
Şi du-mĕ mĕĭ!
Că eŭ sunt dintr'un bun soĭu,
Că tata lucră la foĭ,
Şi doĭ fraţĭ
Fac la lanţ,
Doue vere
Fac inele,
Treĭ mătuşe
Fac căuşe
Treĭ verĭ dreptĭ
Fac coveţĭ,
Mama face sacĭ dĕ pescĭ
Şi mi-ĭ duce'n Cĭocănescĭ,

Şi mi-ĭ duce şi mi-ĭ vinde
Şi pĕ dînşiĭ ĭe merinde
Şi când vreĭ foamea că-şĭ prinde!
— Aleo mĕĭ
Şi valeo mĕĭ!
Valeo mĕĭ!
Şi aleo mĕĭ!
Că tu din bun soĭu maĭ eştĭ,
Cŭ-al tĕŭ neam să tot trăescĭ!

ȚIGANUL BUCĂTARIU.

— Mĕĭ țigane! fă mâncare!
— Fac, cucoane'ndata mare!
— Dacă facĭ, spune-mĭ: ce-ĭ face?
— Ce să fac? ceea ce-țĭ place!
Chĭar acum am pus la foc
Douĕ rețe șĭ-un boboc
Și treĭ oauĕ dĕ găină
Ca s'avem și pĕntru cină.
Rețele eŭ le-oĭu mânca,
Bobocul Măria-ta,
Ear' oaule tot așa:
Eŭ unul,
Măria-ta unul
Și eŭ eară unul!

SPOVADA ŢIGANULUI.

Când te-aĭ spovedit, ţigane?
— Când aveaŭ epuriĭ coarne!
Şi te-aĭ spovedì, ţigane?
— Aşĭ mânca pită cu carne!
Cinstit'aĭ pe tată-teŭ?
— Toată ḑiua c'un macăŭ!
Da pe dulce maĭca-ta?
— Până ce se văeta!
Jurat'aĭ pe nedreptate?
— Ba numaĭ pĕ strâmbătate!
Baniĭ altuĭ n'aĭ poftit?
— Nu, căcĭ pofta mĭ-am plinit!
Omorât'aĭ pân'acum?
— Eŭ nu omor, ci zugrum!
Furat'aĭ ce-va, ţigane?
— Am furat, popă Ioane!

Mĕĭ ţigane, ce-aĭ furat?
— Calul tĕŭ, ce l-aĭ legat
Dĕ pocĭumbul garduluĭ
In mijlocul satuluĭ
La casa Holbatuluĭ.
Tu îmĭ şedeaĭ după masă,
Sărutaĭ o mândră grasă,
Dalbă ca şĭ-o jupâneasă.
Calul rânchеza mereŭ.
Eŭ treceam în drumul meŭ,
Nu cătam la calul tĕŭ
Să nu-mĭ facă ce-va rĕŭ.
Dară nisce cânĭ mĕ vĕd
Şi la mine se repĕd
Mĕ'ntreabă dĕ sănĕtate,
Eŭ mĕ suĭ la cal în spate
Şi la drum pĕ cea cărare
Până colo'n lunca mare,
Unde nu-ĭ popă ca'n palmă.
Să-şĭ ĭee calul în samă!
— Să fiĭ blăstĕmat, ţigane!
— Ba şi tu, popă Ioane!

NÂNAŞUL ŢIGANULUI.

Pe cararea raculuĭ
Merge mama draculuĭ
C'o lumină de *turjan*
Să boteze p'un ţigan,
Să-ĭ pună nume frumos:
‹Dic morè, ţigan fălos.»

MEI ŢIGANE.

Mĕĭ ţigane'n cap la tine
Face dracul mŏnăstire!
Mĕĭ Ţigane'n capul tĕŭ
Face dracul feredeŭ!

NOTIȚE

Partea cea maĭ mare a satirelor, cuprinse în volumul de față, sunt adunate din Bucovina, vr'o câte-va din Transilvania și Ungaria, eară una din Moldova.

I. Din *Bucovina* s'aŭ adunat, și anume:

Din orașul *Suceava*: Tânguirea văduveĭ p. 21.—Nevasta urîtă p. 83.—Boeriĭ din Galațĭ p. 178.—Arnăutul p. 181 —Armanul p. 217.—Țiganul în Țarigrad p. 332.—Rugăciunĭ țigăneștĭ p. 358.—Țiganul bucătar p. 363.

Din com. *Șcheia,* districtul Suceviĭ: Fata mamiĭ, variantă p. 92.

Din com. *Pătrăuț*, distr. Suceviĭ: Badea și lelea p. 16.—Ieșĭ țigancă p. 357.

Din com. *Mitocul Dragomirneĭ*, distr. Suceviĭ: Dracul și jidanul p. 211.

Din com. *Bosancĭ*, distr. Suceveĭ: Drăguțul Neĭculițeĭ p. 55.—Pățenia țiganilor p. 259.

Din com. *Reusenĭ*, distr. Suceviĭ: Archireul țigănesc p. 228.

Din com. *Udescĭ,* distr. Suceviĭ: Primarul și cĭocoiĭ p. 177.—Țiitura p. 319.

Din com. *Zaharescĭ,* distr. Suceviĭ: Lelița și bădița p. 7.—Vĕdana supĕrată p. 14.

Din com. *Stroescĭ*, distr. Suceviĭ: Pascile ţiganilor p. 284.

Din com. *Ilişescĭ*, distr. Gureĭ Homoruluĭ: Ţesătoarea pânzelor p. 24.—Rĕŭ şi bine p. 43.—Mândra rufoasă p. 96.—Ţĕranul şi ciocoiul p. 173.—Dracul şi târtanul p. 205.—Apostolul ţigănesc p. 221.—Sfântul ţigănesc p. 265.—Ştiucuţa dadiĭ p. 281.—Halba dadiĭ p. 316.—Starostele ţigănesc p. 342.—Bună calea p. 356.—Mĕĭ ţigane p. 367.

Din com. *Stupca*, distr. Gureĭ Homoruluĭ: Leacul dragosteĭ. p. 38.

Din oraşul *Câmpulung*: Nevasta luĭ Ghĭorghiaş p. 58.—Impĕratul satuluĭ p. 78.—Bulicherĭul p. 216.—Ţiganul surd p. 352.

Din com. *Vama*, distr. Câmpulunguluĭ: Lelea hîdă p. 63.—Poveţele cumătriţiĭ p. 65.—Ovanes p. 215.—Fata de neam bun p. 361.

Din oraşul *Vatra Dorneĭ*: Nevasta hăină p. 40.

Din com, *Cândrenĭ*, distr. Vatra Dorneĭ: Jurămêntul drăguţuluĭ p. 31.— Copila omuluĭ p. 68. — Drăguţa hăină p. 76.— Crancoviţa pescilor p. 261. Ţiganul peţitoriŭ p. 346.

Din com. *Poiana Ştampiĭ* respective *Pilugani*, distr. Vatra Dorneĭ: Puicuţa bădiţiĭ p. 10.—Nevasta frumoasă p. 18.—Pierde-vară p. 46.—Nevasta făr de stăpân p. 70.—Fata muşcată p. 77.—Drăguţa moşuluĭ p. 87.—Ionaş şi păgubaşiĭ p. 189.—Hoţul şi jupânul p. 207.

Din com. *Comănescĭ*, distr. Solciĭ: Botezul ţiganuluĭ p. 350.

Din oraşul *Rădăuţ*: Mălaiul şi mămăliga p. 86.—Dragostea ţiganuluĭ p. 335.—Ţiganul cântăreţ p. 340.

Din com. *Suceviţa*, distr. Rădăuţuluĭ: Omul nespovedit p. 98.

Din com. *Horodnicul de jos*, distr. Rădăuţuluĭ: Bărbatul şi nevasta p. 3.—Judecata popiĭ p. 57.

Din com. *Gălinescĭ*, distr. Rădăuţuluĭ: Jidoviĭ şi volintiriĭ p. 201. —Jidovul şi badea Ion p. 209.—Biserica ţigănească p. 235.—Luptele ţiganuluĭ p. 321.—Ţiganul şi Budăhacea p.

324. — Oaîa ţiganuluî p. 326. — Toate satirele acestea le am cules în 12 şi 14 Martie 1869 pe când eram încă student.

Din com. *Voîtinel*, distr. Rădăuţuluî: Judecata vorniculuî p. 28.—Volincuţa cea hărnicuţă p. 33.—Fata mamiî p. 90.— Satirele acestea le-am adunat în 13 Martie 1869.—Chiriac p. 353.

Din com. *Vicovul-de-sus*, distr. Rădăuţuluî: Nevasta pofticîoasă p. 81.—Puîul şi bărbatul p. 88.—Fata mamiî, altă variantă p. 94.—Din mâţă sminteală p. 97.—Cântăreţul dadiî p. 341.

Din com. *Putna*, distr. Rădăuţuluî: Peţitorîul p. 49.—Muerea spovedită p. 52.—Nevasta nespovedită p. 74.—Bărbatul bun p. 99.—Chiriac a mămuchiî p. 347.

Din com. *Monăstioara* saŭ *St. Onufreiŭ*, distr. Siretiuluî: Păuna p. 75.

Din oraşul *Cornăuţ*: Jurămêntul ţiganuluî p. 360.

Din com. *Mologia*, distr. Cernăuţuluî: Pascile ţigănescî p. 295.

Din com. *Ceahor*, distr. Cernăuţuluî: Sfatul nânaşiî p. 36.

Din com. *Mahala*, distr. Sadaguriî: Flăcăul şi vĕdana p. 170.—Ungurul p. 197.

II. Din *Transilvania* şi anume:

Din districtul *Bistriţeî*, valea Bârgăuluî: Leacul fetiî p. 120. —Drăguţa badiî p. 125.—Drăguţa diaculuî p. 130.—Gazda mare p. 133.

Din distr. *Năsĕuduluî*, valea Someşuluî: Pentr'un pic de sărutat p. 100.—Fata bĕtrână p. 105.—Fata veche p. 108.—Mîţa vecinuluî p. 115.—Preţul fecîorilor p. 123.—Ţara năcăjită p. 124.—Muerea mincinoasă p. 130.—Săsoaîca şi vremea p. 185.—Blagovescele p. 253.—Căruţa dadiî p. 312.—Duşmaniî ţiganuluî. p. 333. — Ţiganul şi naşul p. 336. — Satirele din aceste douĕ districte le-am cules singur în vara anuluî 1870 când mĕ aflam ca student de-a VII cl. gimn. în Năsĕud.

Din ţinutul *Săliştiî* de lângă Sibiŭ: Fata stătută p. 111.—

Baba supĕrată p. 118.—Muerea cosaşuluĭ p. 135.—Muerea harnică p. 141.—Muerea bolnavă p. 143.—Muerea somnoroasă p. 148.—Vârvara luĭ Gligoraş p. 150.—Mândra mea p. 157.—Mândra şi Juda p. 159.—Cumătra p. 162.—Muerea blăstĕmată p. 163.—Rugămintea drăguţuluĭ p. 166.—Popa lacom p. 167.—Toate satirele astea mi le-a comunicat d. B. Iosof.

Din alte părţĭ ale Transilvanieĭ: Fata gazdaculuĭ p. 164.—Hoţul şi Sasul p. 192.—Spovada ţiganuluĭ p. 364.—Nânaşul ţiganuluĭ p. 366.—Acestea mi le-a comunicat d. T. Oltean.

III. Din *Ungaria* şi anume din ţinutul Beinşuluĭ saŭ Beĭuşuluĭ: Mândra lucrăşiţă p. 168.—Ţesetoarea p. 169.—Acestea le-am adunat în vara anuluĭ 1871 când mĕ aflaĭ ca stud. de-a VIII cl. gim. în Beinş, unde am făcut şi maturitatea.

IV. Din *Moldova* şi anume din *Fălticenĭ*: Mŏnăstirea ţigănească p. 249.—Satira aceasta samĕnă a fi maĭmult de provenienţă cărturărească de cât poporană.

* * *

In colecţiunea de faţă provin vr'o câte-va cuvinte maĭ puţin cunoscute şi întrebuinţate. Acelea sunt:

Arusturată p. 291, hrean.

Blagovesce p. 253, blagoveştenie, bunavestire.

Blagoveşnie p. 281. In maĭ multe sate din Bucovina este datină ca a doua ḑi de Bunavestire să se serbeze prin nelucrare. Această sĕrbătoare se numesce *Blagoveşnic*. Ear *Blagoveşnicul* însemnează st. arch. Gavriil, care a preḑis preacurateĭ fecĭoare Maria că va nasce pre Domnul nostru Isus Christos.

Boboane p. 160, un felĭu de îmbrăcăminte, dar cum arată nu sciŭ.

Budăhace p. 324, epitetul satiric al lupuluĭ.

Cârşni p. 307, a crâşni, a crâşca, a strînge din mĕsele ca să producă un felĭu de sunet.

Catrațiră și *cătrățiră* p. 244, materie stătută și foarte slabă, saŭ purtată și foarte stricată.

Crancoviță p. 281, cuvênt de batjocură schimosit din *crancău*, un felĭu de cĭoară, și *cracatiță*.

Curpatoĭu p. 140, samănă a fi ceea ce numesc Românii din Bucovina *fund de mămăligă*, adică o scândurică rotundă de fag cu un mănunchĭu, pe care îndătinează Româncele a *resturna* mămăliga (coleșa) din căldare saŭ cĭaun după ce au *mestecat'o*.

Dilta p. 232 dita p. 242.

Dracul și târtanul p. 205. Este o superstițiune în popor, că în *ḑiua cea lungă* a jidovilor dracul trebue numaĭ de cât în fie-care an să fure din toate sinagogele câte un jidov, pre care îl duce apoĭ cu sine în ĭad, lăsându-ĭ numaĭ papuciĭ în sinagogă ca semn că l-a furat.

Gâță p. 335. In unele părțĭ ale Bucovineĭ, și cu deosebire la munte, îndătinează fetele a purta *gâță*. Gâța e un ornament de cap făcut din diferite mărgele, ca de treĭ degete de lat, în forma unuĭ *hurmuz*, și lung cât poate coprinde capul. Pe partea gâțeĭ, care vine de-asupra frunțiĭ, sunt făcute maĭ multe florĭ de strămătură, în carĭ pun și păunĭ. In duminicĭ și sărbătorĭ, pĭeptĕnându-șĭ fetele pĕrul, o parte îl împletesc și făcêndu-l colac în vêrvul capuluĭ, pun gâța pe dênsul, iar' o parte îl lasă despletit ca să atârne pe umere ca la bărbațĭ.

Gurilățel p. 326, cu gura lată.

Hătace p. 324, prelungit din *hat*, care însemnează *mĭezuina* saŭ hotarul între două ogoarĕ. Țiganiĭ îndătinează de comun a prelungi unele cuvinte și a le da prin aceasta o formă deosebită, însă fără a le schimba înțelesul. Așa ḑic eĭ adeseorĭ *citirează* în loc de *cetesce*.

Hîĭ p. 330, a strica, a sfărma.

Hosmete p. 23, nu sciu ce 'nsemnează.

Iețusce p. 356, nu sciu ce 'nsemnează.

Incumănat p. 253. ?.

Ingigat pl. *îngigațĭ* p. 112. ?.

Lâna broascelor p. 253. *Lâna broasceĭ* saŭ *jabrina broascelor*, după cum se numesce în alte părțĭ locuite de Românĭ, e o plantă de coloare verde peschisă, lânoasă, care cresce pe marginea apelor stătătoare, și se numesce lat. *Conferva rivularis*.

Lătoc p. 49. In unele locurĭ, maĭ ales însă în Moldova, locul pe unde merge apa la moară se numesce *lăptoc*.

Lăturoĭu p. 142 și 152. In cele maĭ multe părțĭ cuvêntul acesta se rostesce *lătunoĭu*, pl. *lătunoĭ* și *lătunoaĭe*. El însemnează firele de urḑală ale uneĭ pânḑe, carĭ în decursul uneĭ țesăturĭ se rup, și din causa aceasta, nelegându-se, pânḑa capătă un felĭu de strungĭ.

Năvĕdì p. 150. In Bucovina se ḑice *a nevedi*.

Opăcit p. 152, dela *opăci* a năcăjì, a buĭmăci pre cine-va de cap.

Piscoae p. 49, lătocașul prin care curge făina din coșul moriĭ. In unele locurĭ se numesce *piscoĭu*.

Potcap p. 22. Sub cuvêntul acesta se înțeleg în unele locurĭ evangeliile, carĭ se cetesc pe drum, când se petrece mortul la biserică, pentru că în timpul cetiriĭ rădică preotul *potcapul* din cap. Aice însă cred că se înțelege *Evangelia luĭ Lazăr*, care de comun se cetesce la mormânt.

Saramură p. 162. In Bucovina cuvêntul acesta se rostesce *salamură*; el însemnează un felĭu de mâncare, care constă din moare de pepenĭ (castravețĭ) verḑĭ și murațĭ și din ceapă.

Sclap pl. *sclapurĭ* p. 101, o bucată de lemn.

Strașnică. p. 141. Sub cuvêntul *strașnică* din satira aceasta se 'nțelege o eapă dela 1—2 anĭ.

Suloĭu p. 60, sulul cel de 'napoĭ dela stative (rĕsboĭu).

Sursf p. 353, nu sciu ce 'nsemnează.

Ţiitură p. 319. Jocul caracteristic al Ţiganilor e *Ţiitura* saŭ *Ca la uşa cortuluĭ.* Ţiitura o joacă maĭ cu samă bărbaţiĭ, şi cu deosebire numaĭ câte unul, însă aşa de repede, că picĭoarele jucăuşuluĭ ţi se par că nu ajung de pămênt.

Turjan p. 366, ceea ce se numesce în Bucovina *strujan* sau *tuşlean*, adică tuleul de la păpuşoĭu (porumb).

Vest p. 159, verb scurtat din *vĕḑut* de la *a vedé.* Se usitează numaĭ în unele părţĭ ale Transilvanieĭ.

ERORĬ DE TIPARIŬ

240	10	bine fripte	vine fripte.
241	5	că păsat	cu păsat.
253		Blagoescele	Blagovescele.
288	15	fosmea	foamea.
291	11	antură	untură.
292	9	Imbrăcajĭ	Imbrăcaţĭ.
313	20	Cobul	Colbul.

CUPRINSUL